

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரிபின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2049

மலர் - 9 இதழ் - 11 - பிப்ரவரி - 2018

கௌரவ ஆசிரியர்

முனைவர் **அ.அ.மணவாளன்**

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஜி. சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா. சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00 அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

யொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

1

2

பட்டிமண்டபம்
ஆறாவயல் பெரியய்யா - 11

நூல் அறிமுகக் கூட்டம்

அகிலா கிருஷ்ணமூர்த்தி - 19

3

4

கி.ரா.படைப்புகளில் நடையியல் கூறுகள்
ஆ.கார்த்திகேயன் - 23

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தின்போது தியானம்

அ.குமரேசன் - 29

5

6

பழந்தமிழ்நாட்டு மருத்துவமனைகளில் ஆயுர்வேதம்
பாக்டர் சு.நரேந்திரன் - 31

திராவிட இயக்கத்தின் நடை

நா.வானமாமலை - 37

7

8

சோழர் அரசும் நீர் உரிமையும்
கி.இரா.சங்கரன் - 41

பாவாணரின் தமிழாய்வுப் பரிமாணங்கள்

முனைவர் நா.சுலோசனா - 53

9

10

காலத்தின் தேவை இந்நூல்
இரா.வெங்கடேசன் - 57

தமிழ்ச் சமூகத்தில் சாதிமுறை பற்றிய புதிய ஆய்வு

க.காமராசன் - 63

11

12

விவசாயிகளுக்கு லெனின் கூறும் தீர்வு
குருசாமி மயில்வாகனன் - 67

அரசியல்தான் எல்லாம்

அழ.பகீரதன் - 72

13

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

BHANGYA BHUKYA (2017)
THE ROOTS OF THE PERIPHERY

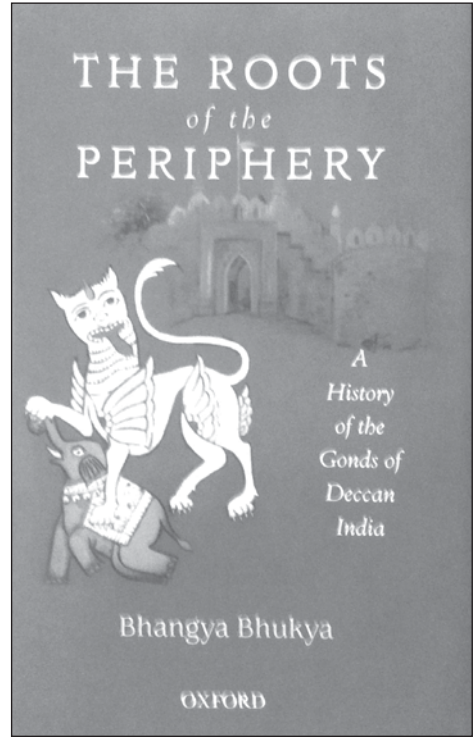
A HISTORY OF THE GONDS OF
DECCAN INDIA

OXFORD UNIVERSITY PRESS

விளிம்பு நிலையின் வேர்கள்:
தெக்கண இந்திய கோண்ட்டுகளின் வரலாறு

பங்க்யா புக்யா

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

சமவெளி மனிதர்களின் வருகையானது கோண்ட்டுகள், பிற ஆதிவாசிகளின் பொருளியல் வாழ்வை மட்டுமின்றி அவர்களின் சமய வாழ்வையும் சிதைத்தது. தொடக்கத்தில் காலனிய அரசு தனது மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பிலும், மானிடவியல் திட்டப் பணிகளிலும் ஆதிவாசிகளைத் தனித்தொரு சமயம் சார்ந்தவர்களாக, ஆவி வழிபாட்டாளர்களாக (Animists) குறிப்பிட்டது. இதுதான் உண்மையும் கூட. 1871 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் இருந்து இவ்வாறே குறிப்பிடப்பட்டு வந்தது. 1891 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பிலிருந்து, எந்தவொரு சமயத்தையும் சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடும் உரிமையை வழங்கியது.

1891 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் 79 விழுக்காடு ஆதிவாசிகள் தம்மை 'ஆவி வழிபாட்டாளர்கள்' என்றே குறிப்பிட்டனர். 1901-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் இது 77 விழுக்காடாகவும் 1931-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் இது 70 விழுக்காடாகவும் குறைந்தது. இதன் பின்னர் இந்து அமைப்புகளின் அழுத்தம் காரணமாக அனைத்து ஆதிவாசி சமூகங்களும் இந்து என்ற வகைப்பாட்டிற்குள் அடக்கப்பட்டனர். 1941 மக்கட் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் இந்து சமயத்தைப் பின்பற்றுவோராகவே குறிப்பிடப்பட்டனர். இத்துடன் தனித்துவமான தம் சமய அடையாளத்தை இழந்தனர். காலனிய ஆட்சியின் போது இந்துமயமாதலும், ராஜபுத்திரமயமாதலும் மலைப்பகுதிகளில் நிகழத் தொடங்கிவிட்டது. ராஜ் கோண்ட் குடும்பங்கள் காலனிய ஆட்சிக்கு முன்பே ராஜபுத்திரர்களின் சமூக, சமய நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றத் தொடங்கிவிட்டன. கோண்ட்டுகளின் மன்னர்கள் பலர் தம் அரசியல் செயல்திட்டங்களில் ஒன்றாக ராஜபுத்திர மன்னர்களுடன் மணஉறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். 1857 சிப்பாய் எழுச்சிக்குப் பின், கடந்தகால ஆட்சிப் பரம்பரையில் வந்தவர்களுக்கு அரசு வேலை வாய்ப்புகள் வழங்குவதை அதிகாரப் பூர்வமற்ற முறையில் ஆங்கில அரசு பின்பற்றி வந்தது. சமிந்தார் கிராமத்தலைவர் பதவிகளைப் பெற விரும்பிய கோண்ட்டுகள் இராஜபுத்திரர்களுடன் தம்மை இணைத்துக்கொண்டனர்.

கோண்ட்டுகளின் அவலம்

வேளாண்மை, வேட்டையாடல், வனப்பொருள்கள் சேகரித்தல் எனத் தன்னிச்சையாக வாழ்ந்த கோண்ட்டுகள் தம் உரிமைகளை இழந்தனர். காலனிய அரசாலும், அதன் கீழ்நிலை அதிகாரிகள் பணியாளர்களாலும், சமிந்தார்களாலும் சுரண்டப்பட்டனர். அவர்களிடம் இருந்து பணத்தையும், உணவு தானியங்களையும் வட்டார அளவிலான, வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், எழுத்தர்கள், காவல் துறையினர், கடைநிலை ஊழியர்கள் என்போர் பண வடிவிலும், பொருள் வடிவிலும் கையூட்டுப்பெற்று அவர்களைச் சுரண்டினர். வட்டார அளவிலான அதிகாரிகளின் இச்சுரண்டலே அவர்களைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்தது. இதற்குச் சான்றாக ஒரு செய்தியைக் கூறலாம்:

அடிலாபாத் வட்டத்தில் உள்ள தியோபுர் கிராமத்தில் உள்ள நிலங்கள் முழுமையும் அடிலாபாத்தில் வாழ்ந்து வந்த பிராமண வழக்கறிஞர் ஒருவருக்கு உரிமையாக இருந்தன. தியோபுர் கிராமத்தில் 40 கோண்ட்டுகள் குடும்பங்களும், 10 கோலம் குடும்பங்களும் இருந்தன.

ஒருநாள் கோண்ட்டு பட்டேல் (கிராமத்தலைவர்) கோண்ட்டுகள் சிலருடன் சேர்ந்து தம் வயலை விரிவுபடுத்தும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். அதற்காக,

காய்ந்து போன மூங்கில் மரங்கள் இருந்த சிறு துண்டு நிலத்தைப் பண்படுத்தினார். அந்நிலத்தின் பட்டா வழக்கறிஞரின் பெயரில் இருந்தது.

அப்போது அங்கு வந்த காவலாளி, வீழ்த்தப்பட்ட மூங்கில் மரங்களைக் கண்டவுடன் அவர்களுக்கு 2000 ரூபாயை தண்டம் விதித்தான். தண்டத் தொகை குறித்து இரு தரப்புக்கும் இடையே பேரம் நடந்தது. இறுதியாக 425 ரூபாய் என்று முடிவாகி உடனடியாக 200 ரூபாயை கோண்ட்டுகள் வழங்கினர். ஒரு வாரத்திற்குள் எஞ்சிய தொகையைக் கொடுத்துவிடுவதாக முடிவானது.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் இதே காவலாளி என்பது ரூபாயை கையூட்டாக வாங்கியுள்ளான். இதுதவிர இரண்டு கோணிகள் (சாக்குகள்) முப்பதுசேர் அளவு சோளம் (1 சேர் = ஏறத்தாழ 1 கிலோ கிராம்), பத்துமணங்கு பருத்தி, மூன்று மணங்கு மிளகாய்வற்றல், எட்டுசேர் பெர்ரிபழம், எட்டுசேர் எண்ணெய் வித்து, ஒரு மரக்கட்டில், 17 உடைகள், இருபது கோழிக்குஞ்சுகள் ஆகியனவும் கையூட்டாகக் கொடுக்கப்பட்டன. அத்துடன் அய்ந்து கோழிக்குஞ்சுகளை உண்டு தீர்த்துள்ளான்.

கோண்ட்டுகள் உயர் அதிகாரியைச் சந்தித்து முறையிட்டனர். அவர் வனத்துறையின் 'ரேஞ்சர்' பதவி வகிப்பவரைப் பார்க்கும்படி கூறினார். அவரை சந்திக்கும் முன்னர், கோண்ட்டுகளிடம் வந்த காவலர் அவர்கள் தம் மனுவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டால் அவர்கள் தரவேண்டிய எஞ்சிய தொகையான 225 ரூபாயைக் கேட்கமாட்டேன் என்று கூறினார். எதிர்காலத்தில் ஏதாவது பொய்க் குற்றச்சாட்டுக்களை வைத்து தொல்லைப்படுத்துவான் என்றஞ்சிய கோண்ட்டுகள் அதற்கு உடன்பட்டனர்.

அவர்களது குடிசைகளை வனத்துறை ஊழியர்கள் எரிக்கும் செயல்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. காலனிய அரசால் தம் வாழ்வாதாரமான நிலங்களையும், காடுகளையும் இழந்திருந்த கோண்ட்டுகளுக்கு அரசு ஊழியர்களின் இதுபோன்ற செயல்கள் காலனிய ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்ட உணர்வைத் தூண்டியதில் வியப்பில்லை. இப்போராட்ட உணர்வின் தாக்கத்தால் கோண்ட்டுகளிடம் இருந்து தலைவர்கள் உருப்பெற்றனர். ஹைதராபாத் நிசாமின் ஆட்சிக்கு எதிராக இவர்கள் நின்றதை ஆதிவாசிகள் அல்லாத மக்கள் பிரிவினரும் ஆதரித்தனர். தன்னாட்சி உரிமை வேட்கை மட்டுமே கோண்ட்டுகளின் எழுச்சிக்குக் காரணம் என்று ஆங்கில அதிகாரிகள் கருதவில்லை. கோண்ட்டுகளின் கலகம் குறித்து ஆய்வு செய்த அவர்கள், பின்வரும் காரணங்களையும் முன்வைத்தனர்.

- ஊழல்மிக்க கீழ்நிலை அதிகாரிகளின் மேலான, வெறுப்பும் சினமும்

- சாகுபடி செய்யவும் குடிஇருக்கவும் நிலங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான தடைகள்
- காடுகளின் வளங்களைப் பயன்படுத்துதல், வேட்டை ஆடுதல் என்ற உரிமைகள் பறிக்கப் பட்டமை.

மானிடவியல் சார் அணுகுமுறை

1930-களில் இருந்து ஆதிவாசிகள் பிரச்சினையை வளர்ச்சியுடன் இணைத்தே காலனிய அரசு பார்த்தது. இப்பார்வைக்கு மானிடவியல் என்ற அறிவுத்துறையின் தாக்கமே காரணமாகும். மானிடவியல் துறை இக் காலத்தில் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் தனித் துறையாக வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. இத்துறையில் பயின்று வந்தவர்கள் பயன்பாட்டு மானிடவியலில் ஆய்வு செய்பவர்களாக மட்டுமின்றி ஆதிவாசிகள் வாழும் பகுதிகளில் பணிபுரிவோராகவும் இருந்தனர். பிற இடங்களில் நிர்வாகியாக இருப்பதைவிட ஆதிவாசிகள் வாழும் பகுதிகளில் நிர்வாகியாகப் பணிபுரிவது வேறு பாடானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அய்ரோப்பியர்கள் மட்டுமின்றி இந்தியர்களும் மானிடவியலாளர்களும் இணைந்து 'அகில இந்திய ஆதிவாசிகள் நல அமைப்பு' என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார்கள்.

காலனிய அரசானது பின்வரும் மூன்று சிக்கல்களைப் போக்கும் செயல்திட்டங்களை வகுக்க இம் மானிடவியலாளர்களைப் பயன்படுத்தியது.

- முதலாவது: மலைப்பகுதியிலும் காட்டுப் பகுதியிலும் அவர்களது பணியைப் பெறுவது.
- இரண்டாவது: தன் அதிகாரத்தை ஆதிவாசிகள் வாழும் பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்தும் போது, அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான மனநிலையை உருவாக்குதல்.
- மூன்றாவது: ஏற்கனவே அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்திய ஆதிவாசிகள் பகுதிகளில் அவர்களைக் காலனிய அரசின் குடிமக்களாக்குவது.

கிறித்தவ மறைப்பணியாளர்களைப் போன்றே மானிடவியலாளர்களது ஆய்வுகளும் ஆதிவாசிகளை நாகரிகப்படுத்தும் காலனிய அமைப்பின் அங்கமாகவே இருந்தன. மலைப்பகுதிகளிலும், காட்டுப்பகுதிகளிலும் காலனிய அரசை உருவாக்குவதில் மானிடவியலாளர்கள் முனைப்புடன் செயல்பட்டனர். ஆய்வாளர்களாகவும், நிர்வாகிகளாகவும் பணியாற்றிய இவர்கள் ஆதிவாசிகளுக்கு சமஉரிமை அளிக்க வந்தவர்களாகத் தம்மைக் கருதினர். காலனிய வளர்ச்சியை மலைப்பகுதியிலும் காட்டுப்பகுதியிலும் காட்டும் முகமாக அவர்கள் முன்நிறுத்தப்பட்டார்கள்.

நாகரிக ஏணியின் கீழ்ப்படியாக இருப்பவர்களாகவும், முழுமையான வளர்ச்சி பெறாது பாதி வளர்ச்சி பெற்ற

வர்கள் என்றும் ஆதிவாசிகளைக் கருதியே அவர்களுக்கான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. அத்துடன், அவர்களது நிலப்பகுதியில் நாகரிகமான சமவெளி மனிதர்கள்தான் அவர்களைவிட அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வர் என்ற கருத்தும் ஆதிவாசிகள் வளர்ச்சித் திட்டங்களில் வெளிப்பட்டது. சாதி இந்து சமூகமே இத்தகைய மதிப்பீடுகளுக்கு அளவுகோலாக அமைந்தது.

அடிப்பாடு பகுதியில் நிகழ்ந்த கோண்டு ஆதிவாசிகளின் எழுச்சியைக் கையாள்வதற்காக ஃபூரர் ஹைமண்டோர்ப் என்ற ஆங்கில அதிகாரி நிஜாம் மன்னரிடம் ஆங்கில அரசால் 1940-இல் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். ஆதிவாசிகள், பின் தங்கிய வகுப்பினர் தொடர்பான ஆலோசகராக நிஜாம் மன்னரிடம் பணியாற்ற அனுப்பப்பட்ட இவர் ஹைதராபாத் உஸ்மானிய பல்கலைக்கழகத்தின் மானிடவியல் துறையின் பேராசிரியராவார்.

இவரும் இவரது மனைவியும் அடிக்கடி ஆதிவாசிகள் வாழும் பகுதிகளுக்குச் சென்று நீண்ட காலம் தங்கி அவர்களுடன் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்கள்.

கிரிக்கன் என்ற ஆங்கிலேயர் 1920-இல் வந்தார். இவர் அரச உயர் அதிகாரியாக மட்டுமின்றி மானிடவியலாளராகவும் விளங்கினார். ஹைதராபாத் மாநிலத்திலும், மத்திய மாநிலத்திலும் பணியாற்றியுள்ளார். தம் நிர்வாகப் பணியின்போது இப்பகுதிகளில் விரிவான சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு ஆதிவாசிகள் குறித்தும் அவர்களது வாழ்வியல் சிக்கல்கள் குறித்தும் நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

இவ்விரு மானிடவியலாளர்களுக்கும் இடையிலான குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை அவர்களது சூழலியல் கற்பனாவாதம் (எக்காலனிகல் ரொமாண்டிசம்) ஆகும். இப்புராதன காட்டுவாசிகளை, வளர்ச்சியற்ற மனிதக் குழுவுக்கு எதிராக நிறுத்தினார்கள். ஆதிவாசிகளை எளிமையும் அழகும் கொண்ட காட்டு உயிரினங்களாகவும் அவர்களைச் சிரத்தையோடு பாதுகாத்து அவர்களது வாழ்க்கை முறைகள் அழியாது பேண வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கருதினார்கள். நிசாமின் ஆட்சிக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்தியமையால் அவர்களைக் குறித்து ஆராயும்படி ஃபூரர் ஹைமண்டோர்ப்பை பணித்தனர்.

ஆதிவாசிகள் குறித்த இவ்விருவரது ஆய்வுகளும் ஆதிவாசிகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்களை வடிவமைக்க உதவின. ஆதிவாசிகளின் சமூக அமைப்பு பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறை, சமூக அரசியல் நடவடிக்கைகள், எரியூட்டு வேளாண்மை குறித்த செய்திகளை இவை உள்ளடக்கி இருந்தமையே இதற்குக் காரணம். இச்செய்திகளை எளிமையானவை அல்லது பிற்போக்கானவை என்று குறிப்பிட்டதால் சாதி இந்துக்

களுக்கு இணையாக இவர்களை ஆக்க, இவை அனைத்தும் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவசியம் என்றாயிற்று. ஆனால் அவர்கள் ஆய்வு செய்த நிலப்பகுதி, வளமான வேளாண் வரலாற்றைக் கொண்டது. அதே நேரத்தில் மலேரியா சிபிலிஸ் போன்ற நோய்கள் மிகுந்துள்ள குடியிருப்புகளும் உண்டு. அவர்களிடையே உருவாகும் சிக்கல்களுக்கும், வளர்ச்சியின்மைக்கும் காரணமான மதுப்பழக்கம் இவர்களிடையே மிகுந்திருந்தது.

ஆதிவாசிகளின் வளர்ச்சிக்கு கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, நிர்வாக சீர்திருத்தம் என்பனவற்றை முன்மொழிந்தார் ஃபூரர். இவற்றின் மூலம் அவர்களை வளர்ச்சி பெறச் செய்யமுடியும் என்றும் நம்பினார். ஆதிவாசிகள் நிலையை மேம்படுத்தும் நோக்கிலான நான்கு அறிக்கைகளை நிஜாம் அரசிடம் அவர் வழங்கினார். அத்துடன் கோண்டுகளுக்கும் நிஜாம் அரசுக்கும் இடையே சந்து செய்விப்பவராகவும் செயல்பட்டார். கோண்டுகளின் விடுதலைக்கு, கல்வியை அவர் வலியுறுத்தினார். அவர்களது தொன்மையான வாழ்க்கை முறையில் இருந்து விடுபட மட்டுமின்றி, நிலத்தைக் கவரும் வேட்கை கொண்ட சாதி இந்துக்களிடம் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் கல்வி அவசியம் என்பது அவரது கருத்தாகும். கல்வி இன்மையால் கோண்டுகள் எதிர்கொள்ளும் இன்னல்களைத் தம் சுயசரிதையில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

- கல்வியறிவின்மையால் அரசின் சட்டங்களுக்கும், விதிகளுக்கும் அறியமுடியாமல் போவதால், தங்களுடைய நிலங்களைச் சட்டவிரோதமாகப் பிறர் மாற்றிக் கொள்வதைத் தடுக்க முடியவில்லை.
- மிக எளிமையான பற்றுச்சீட்டுக்களையோ, ஆவணங்களையோ படிக்க இயலாமையால் வில்லந்தனம் கொண்ட அந்நியரிடமோ, விஷமத்தனம் கொண்ட கீழ்நிலை அரசு ஊழியரிடமோ அவற்றைப் படித்துக் கூறும் படிக்க கேட்க வேண்டியுள்ளது.
- கோண்டுகளின் நிலையை முன்னேறச் செய்ய வேண்டிய முதல்படி அவர்களது கல்வி இல்லாமையைப் போக்குவதுதான்.

கோண்டுகளுக்கு கல்வி வழங்குவதன் முதல் படியாக 1943-இல் பயிற்சிப்பள்ளி ஒன்றைத் தொடங்கினார். கோண்டுகளின் கோண்டி மொழியையும், மராத்தி மொழியையும் அறிந்திருந்தவர்களை அழைத்து ஆசிரியர்களாகப் பயிற்சியளித்தார். பின்னர் உருமொழி அறிந்தோரையும் சேர்த்துக் கொண்டார். கோண்டி மொழியில் பாடநூல்களையும் உருவாக்கினார். கோண்டுகளின் வாழ்க்கைச் சூழலில் இருந்தும் பழமரபுக் கதைகளில் இருந்தும் பாடங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

எழுதவும் படிக்கவும் மட்டுமின்றி, வருவாய்த்துறை, வனத்துறை என்ற இரண்டு அரசுத்துறைகளின் செயல்பாடுகள் குறித்தும் அத்துறைகள் சார்ந்த விதிமுறைகளும் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டன. இவ்விரு அரசுத் துறைகளிலும் கீழ்நிலைப் பணியாளர் பதவிகளைப் பெறுவதும் மட்டுமின்றி இவ்விரு துறைகளின் சட்டவிதிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதும் இதன் நோக்கமாக இருந்தது, இவை தவிர கைத்தொழில்களும் நவீன வேளாண்மையும், அன்றாட வாழ்க்கைக்கு உதவும் செய்திகளும் பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன.

கோண்டுகளுக்கு கல்வி வழங்கும் இத்திட்டத்திற்கு அரசு நிதி வழங்கியது. இதன் துணைகொண்டு பாடநூல்கள் அச்சிடப்பட்டதுடன், பயிற்சி பெறுவோர்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதியம் வழங்கப்பட்டது. 1965-இல் இப்பள்ளி மூடப்பட்டது. 1961-ஆம் ஆண்டு கணக்குப் படி கோண்டுகளின் எழுத்தறிவு 2.65 விழுக்காடுதான்.

கோண்டுகளுக்கு நிலம் வழங்குவதும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் பொருட்டு ஆதிவாசிகள் அதிகாரி என்ற பதவி உருவாக்கப்பட்டது. 1944-1948இல் கோண்டுகளுக்காக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. கோண்டுகள் மக்கள் தொகையில் ஏறத்தாழ 50 விழுக்காட்டினர் நில உரிமையைப் பெற்றார்கள். உழவு மாடுகள் வாங்குவதற்காகப் பயிர்க்கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. வட்டித் தொழில்புரிவோரிடம் இருந்து விடுவிக்க, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டன. மருத்துவ உதவியும் வழங்கப்பட்டது.

மானிடவியலாளரின் துணையுடன் மேற்கூறிய வளர்ச்சிப் பணிகள் நிகழ்ந்திருந்தாலும் ஆதிவாசிகளின் எதிர்ப்பு, அரசியல் சார்ந்தது என்பது உணரப்படவில்லை. காலனிய அரசு, நிஜாமின் அரசு, இந்திய அரசு என்ற மூன்று அரசுகளும் ஆதிவாசிகளின் அரசியல் உரிமை குறித்துக் கவலைப்படவில்லை. ஆதிவாசிகளுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் சாதி இந்து விவசாயிகளிடம் இருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. காலனியத்தின் மானிடவியல்சார் வளர்ச்சி என்ற தடத்திலேயே விடுதலை பெற்ற இந்தியாவும் பயணித்தது. மொத்தத்தில் அடிப்பாதை மாவட்டத்தில் முதலில் தொடங்கிய கோண்டுகளின் எழுச்சியானது நிலவெளியேற்றத்துக்கு எதிராகவும், காடுகளின் மீதான உரிமைக்காகவும், சுரண்டல் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் உருவான இயக்கமாகும். ஆனால் படிப்படியாக ஓர் அரசியல் இயக்கமாகப் பரிணமித்தது. இந்த ஆபத்தை உணர்ந்து கொண்ட நிஜாமின் அரசு மானிடவியல் சார்ந்த வளர்ச்சித்திட்டங்கள் வாயிலாக இதை நசுக்கியது.

விடுதலைக்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் இதே பகுதியில் துப்பாக்கிச்சூட்டின் வாயிலாக 1981 ஏப்ரலில் கோண்ட்டுகளின் எழுச்சி ஒடுக்கப்பட்டது. சி.பி.ஐ. (எம்.எல்), கொண்டபள்ளி சீதாராமையாவின் மக்கள் யுத்தக்குழு என்ற இடதுசாரி அமைப்புகளின் துணையுடன் ஆதிவாசிகள் விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கம் நடத்திய போராட்டத்தில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடத்த அரசு அனுமதி மறுத்தது. தடையை மீறி 5000 கோண்ட்டுகள் ஊர்வலமாகச் சென்றபோது காவல் துறையினர் அதைத் தடுத்தனர். அப்போது ஏற்பட்ட மோதலில் கோண்ட்டு பெண்ணொருத்தி காவலர் ஒருவரின் பாய்னெட்டைப் பறித்து அவரைக் குத்திக் கொன்றுவிட்டாள். இதனால் கோண்ட்டுகளின் மீது சட்டத்தில் 13 கோண்ட்டுகள் கொல்லப்பட்டதாக அரசு அறிவித்தது. ஆனால் உண்மையில் 100 பேர் வரை கொல்லப்பட்டார்கள். கொல்லப்பட்டோரின் உடல்களை மீட்டு மொத்தமாக ஓரிடத்தில் வைத்து காவல் துறையினர் எரித்தனர். இறந்தோரைப் புதைக்கும் கோண்ட்டுகளின் மரபுக்கு இது மாறானது. கோண்ட்டுகளைக் கைது செய்வதும், சித்திரவதை செய்வதும் பல மாதங்கள் வரை தொடர்ந்தது. ஆந்திர முதல்வராயிருந்த டி.அஞ்சாரெட்டியும், மாநிலத்தின் உள்துறை அமைச்சரும், இது ஆதிவாசிகளுக்கும் ஆதிவாசி அல்லாதாருக்கும் நடந்த மோதல் என்றார்கள்.

கோண்ட்டுகளும் பிற ஆதிவாசிகளும் சாதி அடையாளம் கொண்ட சமவெளிக் குடியானவர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளேயே வாழவேண்டிய நிலை இருந்தது. இதனால் ஆதிவாசிகள் வாழும் பகுதியென வரையறுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஆதிவாசிகளிடம் இருந்து ஆதிவாசி அல்லாதாருக்கு நில உரிமை மாற்றம் செய்வதைத் தடை செய்யும் சட்டத்தை ஆந்திர அரசு 1970-இல் இயற்றியது. ஆனால் இது நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. 1972-இல் இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின்படி, இப்பகுதியில் உள்ள ஆதிவாசி அல்லாதார், 1964-க்கு முன்புவரை வைத்திருந்த நில உரிமை பாதுகாக்கப்பட்டது.

சென்னாரெட்டி ஆந்திர முதலமைச்சராக இருந்த போது 1979-இல் சட்டமொன்று இயற்றினார். இச்சட்டத்தின்படி 5 ஏக்கர் நன்செய் அல்லது 10 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் உள்ள ஆதிவாசியல்லாத பின்தங்கிய சாதியைச் சேர்ந்த நில உரிமையாளர்களுக்கு 1970-ஆவது ஆண்டுச் சட்டத்தில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இது ஆதிவாசிகளுக்கு எதிரானதாக அமைந்தது. நிலப் பறிமாற்றம் குறித்த வழக்குகள் பல நீதிமன்றத்தில் முடிவெடுக்கப்படாமலேயே உள்ளன.

முகாமையான சாதி இந்துக்கள் இப்பகுதி முழுமையையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துள்ளனர். இவர்களின் நிலங்களைப் பறித்ததுடன்

மட்டுமின்றி, ஒப்பந்தங்கள் எடுத்தும், சாராய விநியோகம் செய்தும், இலை பறித்தல் போன்ற காட்டுவளங்களைச் சேகரிக்கும் உரிமையை எடுத்தும் இவர்கள் ஆதிவாசிகளை ஒடுக்குகிறார்கள். காட்டுப்பகுதியில் அரசியல் அடிப்படையில் வலிமையானவர்களையும் உருவாக்கியுள்ளனர். சமவெளியில் இருந்து இவர்களிடம் பொருள் வாங்க வருவோரும் இவர்களைச் சுரண்டுகின்றனர். சான்றாக ஒரு கூடைப் புளியை ஒரு பாக்கெட் சிகரெட் கொடுத்து வாங்கிச் செல்வர்.

•••

நாகரிகம் அற்ற தொன்மைச் சமூகங்கள் இயற்கையாக வளர்ச்சியுற்று வந்தவையா அல்லது அரசுகளின் அதிகார மையத்தில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ள, தாமாகவே உள்பூர்வமாகத் தேர்வு செய்து உருவானவையா? என்ற வினாவை எழுப்பி இந்நூல் விடை தேடுகிறது. கொடுமையான வரிவிதிப்பிற்கு எதிராகக் குடியானவர்களின் எதிர்ப்பானது ஒரு கலகமாக உருப்பெறாது இடப்பெயர்ச்சியாக வெளிப்படுகிறது என்கிறார் ரொமிலா தாப்பர்.

அவரது கருத்துப்படி தாம் வாழும் அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வராத நிலப் பகுதிக்கு இடம் பெயர்வதன் வாயிலாகக் கொடிய வரிகளில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். ரொமிலா தாப்பரின் இக்கருத்தை மேற்கோளாகக் காட்டும் இந்நூலாசிரியர் இடம் பெயர்வோர் செல்லும் இடத்தில் வலுவான பேரரசு இருப்பின் அவர்கள் அடிமைத்தனத்துக்கு ஆளாவர் என்றும், பலவீனமான அரசு இருப்பின் சுதந்திரத்தையும் தன்னாட்சியையும் அனுபவிப்பர் என்றும் கூறுகிறார்.

தொடக்கத்தில் இடப்பெயர்ச்சிகளின் மூலம் தன்னாட்சியை நிறுவிய கோண்ட்டுகள், காலனிய ஆட்சியில் அடிமைத்தனத்துக்கு ஆளாகியுள்ளார்கள். இறுதியாக, மைய இந்தியாவின் வரலாறும் ஆதிவாசி இந்தியாவின் வரலாறும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தவை. மைய இந்தியாவின் வரலாறை அறியாமல் விளிம்புநிலை இந்தியாவின் வரலாறைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாது. அது போன்றே விளிம்பு நிலை இந்தியாவின் வரலாறை அறியாமல் மைய இந்தியாவின் வரலாறைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று கூறிவிட்டு மையப்பகுதியின் வரலாறையும் விளிம்புநிலையின் வரலாறையும் ஒன்றுடன் மற்றொன்றைப் பொருத்தி வாசிக்கும் போதுதான் இரண்டையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று சமூகவியலாளர் ஸ்காட் கூறிய கூற்றையும் மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். இவை உண்மைதான்.

இதைத் தான் வரலாறு என்பது வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான போராட்டம் என்று கார்ல்மார்க்ஸ் 1848லேயே 'கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை' என்ற தமது நூலில் கூறிச் சென்றுள்ளார்!

25-01-2018 அன்று சென்னைப் புத்தகக் கண்காட்சியில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக அரங்கில் 'தை எழுச்சி' நூலை நியூ செஞ்சுரி நிறுவன பொது மேலாளர் தி. ரத்தினசபாபதி முன்னிலையில் ந.முருகேசபாண்டியன் வெளியிட பத்திரிக்கையாளர் மணா பெற்றுக்கொண்டார்.

நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடு

'தை எழுச்சி' எனும் மகத்தான நிகழ்வில்
ஐம்பது இலட்சம் மக்கள் தமிழகத்தின்
பொதுவிடங்களில் திரண்ட
இந்த எழுச்சியின் ஊற்றுக்கண் எது?
மத-சாதிய-பால் பேதங்கள்
மலிந்த ஒரு சமூகத்தில்
இத்தகைய ஒற்றுமை எதனால் சாத்தியமானது?
இதனது படிப்பினைகள் என்னென்ன?
இந்த மாபெரும் வரலாற்று நிகழ்வை
அதனது பல்வேறு பார்வைகளுடன்,
முரண்களுடன், கேள்விகளுடன்
ஆவணப்படுத்தும் முயற்சி இது.

தொகுப்பு:

செ.சண்முகசுந்தரம்
இர.இரா.தமிழ்க்கனல்
யமுணா ராஜேந்திரன்

₹ 450/-

நியூ செஞ்சூரியின் புதிய வெளியீடு

சுடர்கள் ஏற்றும் சுடர்

பொன்னீலன்

நம் காலத்து ஞானவான் நா.வானமாமலை
நாம் நேரில் அறிந்த பெரும் சாதனையாளர்.

நாட்டார் வழக்காற்றியலின் தந்தை.

இனி வரும் காலங்களிலும்

பேசப்படப் போகிறவர்.

இளைய தலைமுறைக்கு
நா.வா.வை அறிமுகம் செய்விக்கும் நோக்கில்
அவரது அன்றாட வாழ்க்கை, ரசனைகள்,
குறைகள், சாதனைகள், வேதனைகள்
அவரைப் பற்றிய மதிப்பீடுகள் ஆகியவை குறித்து
அவருடன் பழகிய உறவாடிய பல்வேறு
ஆளுமைகளின் கருத்துக்கள் அனுபவங்கள்
ஆகியன தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூல்.

பொன்னீலன்

₹ 160/-

18-01-2018 அன்று கோவை கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி நூலகம் மற்றும்
தகவல் மையமும் நியூ செஞ்சூரி புத்தக நிறுவனமும் இணைந்து நடத்திய
புத்தகக் கண்காட்சியை கல்லூரிச் செயலர் டாக்டர் சி.ஏ. வாசுகி அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.
கல்லூரி முதல்வர் வி.பாலசுப்பிரமணியம் மற்றும் கல்லூரி நூலகர் டாக்டர் ஆர்.செந்தில்குமார்
ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

பட்டிமண்டபம்

ஆறாவயல் பெரியய்யா

“

ஏறிச் செல்வதற்கான
படிக்கட்டுகளை உடையது
பட்டிமண்டபம்.
சொற்போராளிகள் பலர்
அமரக் கூடியது பட்டிமண்டபம்.
மதங்களின் மறை பொருட்களை
ஆய்ந்தறிந்த ஞானியர்
பங்கேற்கும் மண்டபம்
பட்டிமண்டபம்.

”

பட்டிமண்டபம் பற்றிய குறிப்போ, அடையாளமோ தொல்காப்பியம், திருக்குறள், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய சங்ககால இலக்கியங்கள் எதிலும் இல்லவே இல்லை.

சிலப்பதிகாரத்தில், ஐந்தாம் அதிகாரமான 'இந்திர விழா ஊரெடுத்த காதை'யில்தான் முதன்முதலாக பட்டிமண்டபம் என்ற சொல் பளிச்சிடுகிறது.

சோழ வளநாட்டின் தலைநகரான காவிரிப் பூம்பட்டினம் என்ற பூம்புகாரில் அரசின் தொல்பொருள்காட்சிசாலையான சித்திரமண்டபத்திற்குள், பொதுமக்கள் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டிருந்த எழில்மிகு கலைப்பொருள்களில் ஒன்றாக பட்டிமண்டபமும் இடம்பெற்றிருந்தது.

அந்தப் பட்டிமண்டபம், அதற்கும் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சோழவேந்தன் கரிகாலப் பெருவளத்தான் என்ற திருமாவளவனுக்கு மகதநாட்டு மன்னன் நட்பு நாடிக் கொடுத்தது.

தமிழ்நாட்டில் பகைவர் எவரும் இல்லை. பாண்டியனும் சேரனும் உடன் நிற்கும் உள்ளத்தவராகி விட்டனர். ஆயுதங்கள் துருவேறத் தொடங்கிவிட்டன. போர்த் திமிரெடுத்த கரிகாலனால் தலைக்கோலிகளின் நாட்டியத்தை நயந்தபடி அரியணையில் ஓய்ந்திருக்க முடியவில்லை.

வடக்குத் திசையில் எதிர்க்கத் துணிந்தவன் எவனும் இல்லாமலா போய்விடுவான்? நாளும் கோரும் சகுனமும் பார்த்து புலிக்கொடியொடும் படையொடும் புறப்பட்டான் சோழவேந்தன்.

தம்திசைக்கண்ணே வந்த தென்திசை வேந்தனை எதிர்க்க வடமன்னர் எவரும் தயாராக இல்லை.

ஆயினும் என்ன? வெற்றிமுரசொடும் கொற்றக் குடையொடும் தகித்த வாளொடும் சென்ற சோழனை, பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் உறையும் இமயம் தடுத்தது.

இமயத்தில் ஏறி அதன் உச்சியில் செம்பொன் பட்டயத்தில் வடித்த புலிக்கொடியை அறைந்துவிட்டுத் திரும்பினான்.

திரும்பிய திருமாவளவனைத் தோழமையோடு வரவேற்று, 'முத்துப்பந்தல்' ஒன்றை நினைவுப் பரிசாகக் கொடுத்து வழியனுப்பினான் வச்சிரநாட்டு நல்லரசன்.

முன்னொரு பெரும்பொழுதில், காவிரி மைந்தனோடு போரிட்டுத் தோற்றுப் பணிந்தவன் மகதநாட்டு மன்னன். அவன் தன் நினைவாக, பட்டிமண்டபம் ஒன்றைப் பரிசாகக் கொடுத்தான்.

அதற்கடுத்து வரவேற்றவன் அவந்தி நாட்டு அரசன். அவன் தன் நாட்டு மரபுநெறியோடு மகிழ்ந்து கொடுத்தான் ஒரு தோரணவாயிலை.

வச்சிரக்கோவும், மகத வேந்தனும் அவந்தி மாமன்னனும் கொடுத்த முத்துப்பந்தலும், பட்டி மண்டபமும், தோரண வாயிலும் பொன்னாலும் மணியாலும் புனையப்பட்டவை.

அவை மூன்றும் அந்த வேந்தர்களின் முன்னோர்களுக்கு, தேவப்பெருந்தச்சன் மயன் செய்துகொடுத்தவை. நுண்ணிய கலைப்பாட்டுத் திறனுடைய பொற் கொல்லர்களால் கூட செய்ய இயலாதவை.

அரியணையில் உள்ள வேந்தனுக்குக் கிடைக்கும் பரிசுப்பொருட்கள் அனைத்தும் அந்நாட்டு மக்களுக்கே உரியவை. இமைய முகடு வரை படையுடன் சென்று திரும்பிய சோழவேந்தன் தனக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிசுப் பொருள்களான முத்துப்பந்தலையும், பட்டிமண்டபத்தையும், தோரண வாயிலையும் தன் நாட்டு மக்கள் கண்டு இன்புற வேண்டி சித்திரமண்டபத்தில் காட்சிக்கு வைத்தான்.

இந்தச் செய்தியைத்தான் தனது காப்பியத்தில் 'இந்திர விழா ஊரெடுத்த காதை'யில் பதிவு செய்திருக்கிறார் இளங்கோவடிகள்.

இளங்கோவடிகளால் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட அந்த ஆசிரியப்பா அடிகள் இதோ...

பகைவிலக் கியதுஇப் பயங்கெழு மலையென
இமையவர் உறையும் சிமையப் பிடர்த்தலை
கொடுவரி ஒற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோர்க்கு
மாநீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
கோன்இறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரும்
மகதநன் நாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்

பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபமும் அவந்தி வேந்தன் உவந்தனன் கொடுத்த நிவந்தோங்கு மரபில் தோரண வாயிலும் பொன்னினும் மணியினும் புனைந்தன ஆயினும் நுண்வினைக் கம்மியர் காணா மரபின் துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோர் உதவிக்கு மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின இவைதாம் ஒருங்குடன் புணர்ந்தாங்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தும் அரும்பெரும் மரபின்..

- இப்படித்தான் பட்டிமண்டபத்தை முதன்முறையாக தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார் சகல மதங்களையும் சமமாகப் பாவித்த அந்த சமணத் துறவி.

இளங்கோவடிகள் மூலம், பட்டிமண்டபம் குறித்து நமக்குக் கிடைக்கும் குறிப்புகள்?

வேந்தர்கள், வேந்தர்களுக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு பெருமைக்குரியது, சிறப்பிற்குரியது, வணக்கத்திற்குரியது.

ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லக்கூடியது. காட்சிப்படுத்தக் கூடியது.

அதில் பொன்னையும் மணியையும் பதித்திருந்தார்கள். ஆகவே அது மரத்தாலானது. பொற்கொல்லர்களாலும் மரச்சிற்பிகளாலும் உருவாக்கப்பட்டது.

பகையைப் போக்கும் பொருட்டும் நட்பைப் பேணும் பொருட்டும் மகத மன்னனால் தமிழக மன்னனுக்குத் தரப்பட்டது. ஆகவே இது மகத நாட்டுக்குரியது. அந்நாட்டு மக்களால் பெரிதும் போற்றப்படுவது.

இரண்டாயிரத்து நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்பரிசளிப்பு நடந்திருக்கிறது. ஆகவே அக்காலத்தில் பட்டிமண்டபத்தின் பயன்பாடு தமிழகத்தில் இல்லை.

அதற்கு முன்பு பட்டிமண்டபப் பயன்பாடு தமிழகத்தில் இருந்திருப்பின் தொகை நூல்களிலோ, திருக்குறளிலோ, தொல்காப்பியத்திலோ பட்டிமண்டபம் பதிவாகியிருக்கும்.

இளங்கோவடிகளின் குறிப்பின் மூலம் பட்டிமண்டபத்தின் பயன்பாடு என்னவென்பதைப் பெற இயலவில்லை.

மணிமேகலையும் சிலம்பைப் போலவே முப்பது காதைகளைக் கொண்டது. சோழ வளநாட்டின் அன்றைய தலைநகரான காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை காப்பியத்தின் தளமாய்க்கொண்டது.

சோழவேந்தன் ஒருவனால் உருவாக்கப்பட்டு, இந்நகரில் ஆண்டுதோறும் இருபத்தெட்டு நாட்கள் கொண்டாடப்படும் இந்திரவிழாவை தொடக்கமாகவும், முதல் அதிகாரமாகவும் கொண்டது மணிமேகலை காப்பியம்.

அரசுக்குரிய யானை மீது முரசையிருந்தி, அதை அறைந்து 'இந்திரவிழா வருகிறது அதை வரவேற்று இருபத்தெட்டு நாட்களும் உற்சாகமாகக் கொண்டாடுங்கள்' என்று அறிவிக்கிறான் முரசறைவோன்.

என்னவென்று அறைகினாம்?

'பூம்புகார் வளநகர் மக்களே! பூரண கும்பங்களை, பொற்பாலிகைகளை, பாவை விளக்குகளை வீதிகள் தோறும் பரப்புங்கள்!

வாழைக்குலைகளை, கழுகுக் குலைகளை, தோகைக் கரும்புகளை, வஞ்சிக்கொடிகளை, மலர்ச்சரங்களை, மணம்கமழ் மாலைகளை வீட்டு முகப்புகளில் கட்டுங்கள். தூண்களில் முத்துமாலைகளைத் தொங்கவிடுங்கள்.

வீதிகளிலும் மன்றங்களிலும் பழம்மணலை அகற்றி விட்டுப் புதுமணல் பரப்புங்கள்.

மாடங்களிலே பல்வண்ணக் கொடிகளை ஏற்றுங்கள்.

அறநெறிகளைப் போதிக்கும் சொற்பொழிவாளர்களே! வாருங்கள்! விதிமுறைகளை மீறாமல் பட்டிமண்டபத்தில் ஏறி அமருங்கள்!' இன்னும் பல கூறி முரசறைந்து செல்லுகிறான் யானைமேலோன் என்ற செய்தியை விரிவாகப் பதிவு செய்கிறார் தண்தமிழ்ச் சாத்தனார்.

தண்தமிழ்ச் சாத்தனாரால் காட்சிப்படுத்தப்படும் அந்த ஆசிரியப்பா அடிகள் இதோ...

தோரண வீதியும் தோமறு கோட்டியும்
பூரண கும்பமும் பொலம்பா லிகைகளும்
பாவை விளக்கும் பலவுடன் பரப்புமின்
காய்க்குலை கழுகும் வாழையும் வஞ்சியும்
பூக்குடி வல்லியும் கரும்பும் நடுமின்
பத்தி வேதிகைப் பசும்பொன் தூணத்து
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்
விழவுமலி மூதூர் வீதியும் மன்றமும்
பழமணல் மாற்றுமின் புதுமணல் பரப்புமின்
கதலிகைக் கொடியும் காழன்று விலோதமும்
மதலை மாடமும் வாயிலும் சேர்த்துமின்

...
தண்மணல் பந்தரும் தாழ்தரு பொதிலிலும்
புண்ணிய நல்லுரை அறிவீர் பொருந்துமின்
ஓட்டிய சமயத்து உறுபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந்து ஏறுமின்

...

இப்படித்தான் பட்டிமண்டபத்தின் பயன் பாட்டைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார் புத்தமதப் பிரச்சாரகரான சாத்தனார்.

தண்தமிழ்ச் சாத்தனார் மூலம் பட்டிமண்டபப் பயன்பாடு குறித்து நமக்குக் கிடைக்கும் குறிப்புகள் யாவை?

ஏறிச் செல்வதற்கான படிக்கட்டுகளை உடையது பட்டிமண்டபம். சொற்போராளிகள் பலர் அமரக் கூடியது பட்டிமண்டபம். மதங்களின் மறை பொருட்

களை ஆய்ந்தறிந்த ஞானியர் பங்கேற்கும் மண்டபம் பட்டிமண்டபம். பட்டிமண்டபத்திற்கும், பட்டிமண்டப சொற்போராளிகளுக்கும் (வாதிகள், பிரதிவாதிகள்) விதிமுறைகள் உள்ளன. பட்டிமண்டபப் பங்கேற்பாளர்கள் அந்த விதிமுறைகளை கட்டாயம் பின்பற்ற வேண்டும். அவற்றை ஐயமின்றித் தெளிந்தோரே பட்டிமண்டபத்தில் ஏறவேண்டும் என்பவையே மணிமேகலை வாயிலாக நாமறியும் பட்டிமண்டபக் குறிப்புகள்.

பட்டிமண்டபம் எதற்குப் பயன்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிய சாத்தனார், அதை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைக் காட்சிப்படுத்தவில்லை. ஆனால் ஓட்டிய சமயத்து உறுபொருள்வாதிகள் தத்தம் சமயங்களின் கொள்கைப் பற்றி பேசுவதை பதிவு செய்திருக்கிறார்.

மணிபல்லவத்திலிருந்து ஆகாய மார்க்கமாக வஞ்சி மாநகருக்குப் புறப்பட்ட மணிமேகலை, புறநகரில் இறங்கி, கோயிலுக்குள் சென்று தாய் கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்கிறார்.

சீற்றத்திற்கான காரணங்களைக் கேட்ட மகள் மணிமேகலையிடம் மதுரையில் நடந்த நிகழ்வுகளையும் முற்பிறவிச் சம்பவங்களையும் கூறிய கண்ணகி, 'புத்தமதம் உலகமெலாம் பரவிப் பிரகாசிக்கும் காலத்தில் நாங்கள் அதில் இணைந்து நிர்வாணம் பெறுவோம். அதுவரை நீ காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. வஞ்சி நகருக்குள் செல்வாயாக. அங்கே பல்வேறு சமயக் குரவர்கள் உள்ளனர். அவர்களின் சமயக் கொள்கைகளைக் கேள். அவைகள் உனக்கு ஏற்புடையவையாக அமையாது. இறுதியாக நீ புத்த சமயத்தைப் பின்பற்றுவாய்!' என்று வாழ்த்துக் கூறி மணிமேகலையை அனுப்பி வைக்கிறார் கண்ணகி.

உருவமாற்றம் பெறுகின்ற மறைமொழியைச் சொல்லி தன்னுரு மறைத்து, முனிவன் உருப்பெற்ற மணிமேகலை சேரநாட்டின் தலைநகரான வஞ்சிக்குள் செல்கிறார்.

அங்கே வைதிகவாதி, சைவவாதி, பிரமவாதி, வைணவவாதி, வேதவாதி, ஆசீவகவாதி, நிகண்டவாதி, சாங்கியவாதி, சைசேடிகவாதி, பூதவாதி என பத்து வாதிகளை ஒருவர் பின் ஒருவராக தனித்தனியே சந்தித்து தத்துவங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்கிறார். அவர்களின் தத்துவங்களோடு மணிமேகலைக்கு உடன்பாடு ஏற்படவில்லை. அதன்பிறகே புத்தமத வாதியான அறவணவடிகளைச் சந்திக்கச் செல்கிறார்.

பட்டிமண்டபச் செயல்பாடுகளைக் காட்சிப்படுத்தக்கூடிய நல்ல வாய்ப்பு இங்கே இருந்தும் ஏன் தடுத்தார் அல்லது விடுத்தார் சாத்தனார் என்பது கேள்வியாகவே நிற்கிறது.

தண்தமிழ்ச் சாத்தனாருக்குப் பிறகு பட்டி மண்டபம் பற்றிய பதிவை ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மணிவாசகப் பெருமானிடம் காண்கிறோம்.

சிவசமயக் குரவர் நால்வருள் ஒருவரான திருவாசகச் செம்மல் மணிவாசகப்பெருமான், தானொரு பட்டி மண்டபப் பங்கேற்பாளன் என்றும், சிவனடியார்களும் பொதுமக்களும் மாற்று மதத்தோறும் வியப்பெய்தும் வண்ணம் பட்டிமண்டபத்தில் வெற்றிகொள்ளும் தகுதியை அய்யன் சிவபெருமான் தனக்களித்தான் என்றும், தான் பெற்ற பேறுகளில் பட்டிமண்டபப் பங்கேற்பே தலையாயது என்றும் பெருமிதம் கொள்கிறார்.

“கட்டறுத்தெனை ஆண்டுக் கண் ணாரநீறு)
இட்ட அன்பரொடு யாவரும் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடு இரண்டுமறி யேனையே”

“இறைவா! கதிர், நிலவு, எமன், நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்ற எட்டுப் பூதங்களோடும் உடன்நிற்பவன் நீ. இந்த எட்டுக் குணங்கள் பற்றியோ, சக்தியும் சிவமுமாகிய உயிர் உடம்பெனும் இருபெரும் குறியீட்டுத் தத்துவங்கள் பற்றியோ ஏதும் அறியாதவன் நான். இத்தகைய அறியேனாகிய என்பினை இல்லற வாழ்வு எனும் கட்டுகளில் இருந்து விடுவித்து ஆண்டு கொண்டிருப்பவனே! நெற்றி நிறையத் திருநீறு அணிந்த அன்படியார்கள் மட்டுமின்றி, பிற மதத்தவர், பொது மக்கள் யாவரும் கண்ணாரக் கண்டு நிறைவு கொள்ளு மளவுக்கு என்னை மீண்டும் மீண்டும் பட்டிமண்டபத்தில் ஏற்றி வெற்றியாளன் ஆக்கினாயே” என்று உளம்பூரித்து நன்றி பாராட்டுகிறார் மணிவாசகப் பெருமானார்.

திருச்சதகத்தில் 49-ஆவதாக இடம் பெற்றுள்ளது இச் செய்யுள்.

பட்டிமண்டபத்தில் ஏறிப் பங்கேற்பது என்பது சாதாரண செயலல்ல. அறிவையும் ஆளுமையையும் தாண்டி இறையருளால் நடக்கும் செயலெனக் கருதுகிறார், அல்லது பட்டிமண்டபம் ஏறிப் பங்காற்றும் அளவுக்கு தனக்குப் பேரறிவையும் பேராளுமையையும் தந்தவன் நீயெனச் சிவபெருமானைப் போற்றி இவனருளா லேயே நீங்களும் இப்பேற்றை அடையலாம் என்று நம்மை ஆற்றுப்படுத்துகிறார்.

தனக்குச் சிவபெருமான் அளித்த வரங்களிலேயே பட்டிமண்டபத்தில் ஏறும் வரமே ஆகச் சிறந்ததென்னும் அளவுக்கு வார்த்தைப் பிரயோகம் செய்த மாணிக்க வாசகர், தான் பங்கேற்ற பட்டிமண்டப நிகழ்வுகள் குறித்தோ, நடந்த சொற்போர் குறித்தோ வெளிய ரங்கமாய் ஏதும் விவரித்தாரில்லை. ஆனால் தன்கால சமயவாதிகளின் பிரச்சாரத்தை போற்றித் திருஅகவலில் மேலோட்டமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
விரத மேபர ணாக வேதியரும்
சரத மாகவே சாத்திரம் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அடைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்ட மாருதம் சுழித்தடி தாஅர்த்து
உலோகாய தனெனும் ஒண்திறல் பாம்பின்
கலா பேத்த கடுவிடம் எய்தி
அதில்பெரு மாயை எனப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போல
தொழுது உளமுறுகி அழுதுடல் கம்மித்து

..

எனத் தொடர்கிறார் வாதவூரர்.

இருண்ட வழியில் செல்லும் பகைவர்கள் ஒன்றாய் இணைந்து தங்கள் நாவில் தழும்பு உண்டாகும் அளவுக்கு நாத்திகம் பேசுகிறார்கள்.

வேள்விகளே சொர்க்கத்திற்கு கூட்டிச்செல்லும் என்கின்ற பிராமணர்கள் “இதுதான் உண்மையானது” என்று வேதங்களைச் சுட்டுகிறார்கள்.

இவ்வுலகில் எல்லாமே மாயை என்று வம்பு செய்யும் பெரும்புயல் போன்ற மாயாவாதிகளோ, குறைக்காற்றாய் சுழன்று ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள்.

வாழ்க்கை என்பது இவ்வுலகில் மட்டுமே. சொர்க்கம், மேலுலகம், மறுபிறவி என்றெல்லாம் ஏதுமில்லை எனக்கூறும் பொருள்முதல்வாதிகளோ, கொடிய பாம்புக்கு நிகரானவர்கள். இவர்களின் உரை கரும் நஞ்சுக்கு நிகரானவை.

இப்படிச் சமயவாதிகள் ஒவ்வொருவரும், தங்கள் தங்கள் மதமே, வாழ்க்கைக்கு சரியாக அமைவதாகப் புலம்புகிறார்கள், மோதுகிறார்கள்.

இத்தனைவிதமான சொற்போர்களால் ஒருகணம் செயலற்றுப் போகின்ற பக்தனின் மனம் நெருப்பில் விழுந்த மெழுகென உருகிவிடுகிறது. தனது உள்ளம் உருகி, அழுது உடல் தளர்ந்து ஏற்றுக்கொள்கிறான் வணங்குகிறான்.

பட்டிமண்டப நுகர்வால்தான் பக்தன் இப்படி ஆகிறான் என்று மணிவாசகர் விவரிப்பதாக நாம் நம்ப வேண்டியுள்ளது. ஆனாலும் பட்டிமண்டபச் செயல் பாடுகள் பற்றி இந்த வர்ணனைகள் வாயிலாக நமக்கு ஏதும் கிடைக்கவில்லை.

முத்தமிழ்க் கவிமாமழை இளங்கோவடிகளை, தகவல் களஞ்சியம் தண்தமிழ்ச் சாத்தனாரை, திருவாசகச் செம்மல் மணிவாசகப்பெருமானைப் போலவே பனிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் அவதரித்த கவிச்சக்கர வர்த்தி கம்பரும் பட்டிமண்டபம் பற்றிப் பேசுகிறார்...

கோசல நாட்டின் தலைநகரான அயோத்தியின் வளம் குறித்து வர்ணிக்கத் தொடங்கிய கம்பர், அந் நகரில் உள்ள மண்டபங்களையும் பட்டியலிடுகிறார்.

“மன்னவர் திருநிறை அளக்கும் மண்டபம்
அன்னமென் நடையவர் ஆடும் மண்டபம்
உன்னரும் அருமறை ஓதும் மண்டபம்
பன்னரும் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்”

இதுதான் அந்தப் பட்டியல் பாடல். வேந்தன் தயரதனுக்கு கட்டுப்பட்ட குறுநில மன்னர்கள் வரியாகக் கொண்டு வரும் தானியங்களை அளந்துவாங்கும் திருநிறை மண்டபங்களும், அன்னத்தின் மெல்லிய பாதங்களைக் கொண்ட இளநங்கையர் ஆடும் நடன மண்டபங்களும், உன்னதமான வேதங்களை கற்றுக் கொடுக்கும் கல்வி மண்டபங்களும், பல அரிய கலைகளை மக்களுக்கு வழங்கும் பட்டிமண்டபங்களும் அயோத்தி மாநகரில் உள்ளன.

இவற்றில், திருநிறை மண்டபம் அரசு அலுவலகமாகச் செயல்படுகிறது. அருமறை மண்டபம் கல்விச் சாலையாகச் செயல்படுகிறது. நடன மண்டபம் மக்களின் பொழுதுபோக்கிற்காக செயல்படுகிறது. பல அரிய கலைகளையும், மக்களின் சிந்தையில் ஏற்றுவதற்காக மக்களின் பட்டிமண்டபம் செயல்படுகிறது.

இளங்கோவடிகள், சாத்தனார், மணிவாசகர் காலங்களில் சமயத் தேர்வுக்காக மட்டுமே செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த பட்டிமண்டபம், கம்பர் காலத்தில் பல அரிய கலைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்ற, இலக்கிய மண்டபமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இன்றைய நிலையை கம்பர் காலத்திலேயே அடைந்து விட்டிருக்கிறது பட்டிமண்டபம்.

இந்த மாற்றத்திற்கு என்ன காரணம் இருந்திருக்க முடியும்?

மகத வேந்தனிடம் சோழவேந்தன் பட்டிமண்டபத்தைப் பெற்றுகொண்டு வந்த காலம்தான், பாரதத்திலும் பாரதம் தாண்டியும் புத்த மதமும், சமண மதமும் முழுவீச்சோடு பரவத் தொடங்கிய காலம்.

தமிழ் வேந்தர்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் பாரதம் முழுக்க பட்டொளி வீசிய காலமும் அதுவே.

வாழ்வியல் பேரறிஞர் திருவள்ளுவர் சமணக் கொள்கைகளை உலகமயம் ஆக்கும் பொருட்டு, மனிதனின் நிலமிசை இன்ப வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் இரண்டடி வெண்பாக்களை படைத்த காலமும் அதுவே.

சமயங்கள் அனைத்திலும் சிறந்தது புத்தமதமே என்று புத்தமதப் பிரச்சார நூலான மணிமேகலை துறவு எனும் காப்பியத்தை சாத்தனார் படைத்த காலமும் அதுவே.

இலக்கிய இலக்கண நூல்களைத் தமிழில் படைத்த தோடு, ஒவ்வொரு ஊரிலும் பள்ளிகளை உருவாக்கி, சமய போதனை செய்தவர் புத்த சமண உறுபொருள் வாதிடிகள்

அதற்கு முந்தைய தமிழிலக்கியம் இயற்கையோடு இயைந்த இயற்கையோடு உடன் பயணித்த இலக்கியம். அந்த ஆக்கங்கள், புத்த சமண ஞானியரின் பரப்புரை வீச்சால் அழிந்துவிடுமோ என அஞ்சினார்கள் பாண்டிய மன்னர்கள்.

ஆகவே, பழைய தமிழ் இலக்கியப் பாக்களை தொகுப்பதற்கு, பழைய பாக்களின் வழியில் புதியவையாக்கவும் தமிழ்ப் புலவர்களை தலைமைப் பொறுப்பில் அமர்த்தி தமிழ் அமைப்பை உருவாக்கினார்கள் பாண்டிய மன்னர்கள். திருவள்ளுவருக்கு முன்னால் இருநூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகள், திருவள்ளுவருக்குப் பின்னால் இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுகள் என அந்த ஐநூறு ஆண்டுகளில் பாண்டிய வேந்தர்களின் வேண்டுகளின் படி, தமிழ்ச் சான்றோரால் ஆக்கப்பட்டவையே, தொகுக்கப்பட்டவையே பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும்.

எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் தொகுக்கப் படாமல் இருந்திருந்தால் மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி போன்ற புத்த சமய மதக்கோட்பாடுகளை வலியுறுத்தும் இலக்கியங்களே தமிழனின் மகத்தான பழமையான ஆக்கங்களாக அமைந்திருக்கும்.

திருவள்ளுவருக்கு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு சமய சச்சரவுகளும் மோதல்களும் பிறப்பெடுத்திருக்கின்றன. சமண புத்த மதங்களை மீறி தங்களை ஆளுமைப் படுத்திக்கொள்வதில் தீவிரம் காட்டியிருக்கிறார்கள் சிவ, வைணவ சமயவாதிகள்.

நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தங்கள் புலமையை, கவித்துவத்தை முன்னிறுத்தி பண்பாட்டு யுத்தம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்களின் யுத்தகளமாக பட்டிமண்டபங்கள் திகழ்ந்திருக்கின்றன. பட்டிமண்டபம் ஏறி சமண புத்த சமய ஞானியரைத் தோற்கடித்து சுழுவில் ஏற்றிய கொடூரங்களும் நடந்திருக்கின்றன. இதற்கான சான்றுகளை பக்தி இலக்கியங்களில் பரவலாகக் காண்கிறோம்.

சீத்தலைச்சாத்தனார் காலம் தொடங்கி கம்பருக்கு சற்றுமுன்னால் வரை மதச்சொற்போர்கள் நடந்திருக்கின்றன.

கவிச்சக்கரவர்த்தியின் காலத்தில் தமிழகம் சிவ, வைணவ மதங்களின் ஆளுமைக்கு வந்துவிட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் பட்டிமண்டபத்தின் அடிப்படை நோக்கம் மாறி பல அரிய கலைகளைத் தெரிவிக்கும் கருவியாக மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது.

பட்டிமண்டபமும் வழக்காடுமண்டபமும் ஒத்த தன்மைகொண்டவை அல்ல...

ஒரு மனிதனைக் கூண்டுக்குள் நிறுத்தி “இவன் நல்லவனே! தீயவனே!”, “இவன் நிரபராதியே! குற்றவாளியே!” என ஆய்வு செய்வதும், ஒரு பொருளை நிறுத்தி “இது பயனுள்ளதே! பயனற்றதே!” “இது கொள்ளத்தக்கதே! தள்ளத் தக்கதே!” என வாதப் பிரதிவாதம் செய்து தீர்ப்புப் பெறுவதும் வழக்காடு மண்டபத்தின் தன்மை.

“கோவலன் நல்லவனே தீயவனே!”, “சீதாப் பிராட்டியை தீக்குளிக்கச் செய்த இராமன் குற்றவாளியே! நிரபராதியே!”, “பிறமொழிகளைக் கற்றுக்கொள்வது பயன்தருவதே! பயனற்றதே!”, “சீமை விஷக்கருவை வளர்ப்பது தீமை பயப்பதே! நன்மை பயப்பதே!” என்பன வழக்காடு மண்டபத்திற்கான தலைப்புகளே.

ஒரு காரணியை முன்னிறுத்தி, அதன் இரு பக்கங்களையும் ஆய்வது வழக்காடு மண்டபம்!

ஏறத்தாழ சம அளவுள்ள இரண்டு மனிதர்களை முன்னிறுத்தி, “இருவரும் சிறந்தவர்களே! மிகச் சிறந்தவர் யார்?” என்றும், இரண்டு பொருட்களை அல்லது இரண்டு செயல்களை முன்னிறுத்தி “இரண்டும் சிறந்தவையே! மிகச்சிறந்தது எது?” என வாதிட்டு வென்று காட்டுவது பட்டிமண்டபத்தின் தன்மையாகும்.

“கற்பில் சிறந்தவர் கண்ணகியே! மாதவியே!”, “தம்பியரில் சிறந்தவர் பரதனே! கும்பகர்ணனே” என்ற தலைப்புகளிலான பட்டிமண்டபங்கள் ஏராளம் நடந்துள்ளன. இத்தகைய பட்டிமண்டபங்கள் கற்பை, சகோதர பாசத்தை, பரப்புரை செய்ததோடு இளங்கோ வடிகளை, சிலப்பதிகாரத்தை, கவிச்சக்கரவர்த்தியை, இராமாயணத்தை தமிழகம் முழுக்கக் கொண்டு சென்றன. நயப்படுத்திப் பெருமை கூட்டின.

சமூகத்தைச் சீரழிப்பதில் மதுவுக்கும் சூதுக்கும் சம பங்குண்டு. “உடனே விட்டொழிக்க வேண்டியது மதுவே! சூதே!” என்பன போன்ற பட்டிமண்டபங்களும் நிறைய நடப்பதுண்டு. திருக்குறள் போன்ற அறநூல்களை பரப்புரை செய்ததோடு ஒழுக்கம்மிகு சமூகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு இவைகள் துணை நிற்பன.

ஆக, ஒரு காரணியின் எதிரும் புதிருமான இரண்டு பக்கங்களை விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்குவது வழக்காடு மண்டபத்தின் தன்மை. அதன் நன்மைகளை மட்டுமின்றி தீமைகளை இழிவுகளைச் சிறுமைகளையும் தேடித் தேடி அலையவைக்கும்.

ஆனால், பட்டிமண்டபமோ, சம அளவுள்ள இரண்டு நன்மைகளை சிறப்புகளை பின்பற்றுவதற்கு உரியவைகளைப் போற்றி, அதற்கும் அதற்குக் காரணமானவர்களையும் போற்றும், பாதுகாக்கும்.

“வருங்காலத்தில் குடும்ப அமைப்பு வலுப் பெறுமா? வலு இழக்குமா?”

“சத்தியம் அஹிம்சை வழியில் வெற்றி பெறுவது இன்றைக்கும் சாத்தியமே! சிரமமே!”

இவைபோன்ற ஒரு காரணியின் நன்மை தீமைகளை ஆய்வு செய்யும் வழக்காடு மண்டபத் தலைப்புகளில் பட்டிமண்டபங்களை நடத்துவது முறையல்ல. இத்தகைய தலைப்புகள், ஒருவர் மீது மற்றொருவர் புழுதிவாரித் தூற்றிக்கொள்வதற்கே பயன்படுகின்றன. இவை பட்டிமண்டபத்திற்கு ஒவ்வாதவை.

“கண்ணகியே! மாதவியே!” என்ற தலைப்பில் பேசுவருவோர், அவரவர் அணித் தலைப்பிற்குரியோரின் சிறப்பையே வலியுறுத்துவர். அதோடு அந்த இலக்கியத் திற்கும் படைப்பாளிக்கும் சிறப்பு சேர்ப்பர். சிலப்பதி காரத்தையும் இளங்கோவடிகளையும் உயர்த்திப் பிடித்து அதைப் படிக்கத் தூண்டுவர். அதற்கான ஆற்றுப் படுத்தலையே செய்வர்.

“ஓவியக் கலையே! சிற்பக் கலையே!” என்ற தலைப்பில் பங்கேற்கும் பொழிவாளர்கள், ஓவியத்தின், சிற்பத்தின், ஓவியர்களின், சிற்பிகளின் சிறப்பை, தேவையை அவற்றின் பங்களிப்பை வலியுறுத்துவார்கள்.

இதைத்தான் கவிச்சக்கரவர்த்தி பல அரிய கலைகளை தெரிவிப்பதே பட்டிமண்டபத்தின் பணி எனக் கூறினார்.

பட்டிமண்டபம் என்பதன் பொருள் என்ன?

ஆயிரம்கால் (தூண்) மண்டபம், நூறுகால் மண்டபம், பதினாறுகால் மண்டபம், நான்குகால் மண்டபங்களை நாம் அறிவோம்.

பெரிதோ சிறிதோ நான்கு சக்கரங்களும் அச்சுளும் இல்லாத தேர் வடிவத்தை மண்டபம் எனப் புரிந்து கொள்கிறோம்.

ஒரு நடன மண்டபம் எத்தகைய விதிகளுக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டுமென மங்கை மாதவி அரங்கேற்றுக் காதையில் இளங்கோவடிகள் சுவையாக உருவாக்கியிருக்கிறார். அதையே ஆடும் மண்டபம் என்கிறார் கம்பர். நிறையக் கலைஞர்கள் பங்கேற்பதால் கூத்து மண்டபங்கள் சற்றே பெரிதாக இருந்திருக்கலாம்.

ஒரு வேந்தனுக்கு குறுநில மன்னர்கள் திறை அளக்கும், விளைச்சலில் ஆறில் ஒரு பங்கை அரசனுக்கு உழவர்கள் கொடுக்கும் மண்டபங்களையே திருநிறை அளக்கும் மண்டபங்கள் என்கிறார் கம்பர்.

வேள்விக்கான வசதிகளோடு மறைகளைக் கற்றுக் கொடுப்பவையே வேதம் ஓதும் மண்டபங்கள்.

ஆக, கூத்தாட்டு மண்டபம், நடனம் ஆடும் மண்டபம், திருநிறை அளக்கும் மண்டபம், மறையோதும் மண்டபம், வழக்குரை மண்டபம் என்பவைகளில் அதனதன் பொருள் எளிதில் விளங்கும் அளவு தெளிவாக உள்ளன.

ஆனால் பட்டிமண்டபம் எனில் என்ன பொருள்? பட்டி என்பதற்கு பொருள் தெரியவில்லை.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக பொருள் தெரியாமலே ஒரு கருவியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அகராதிகளில் பட்டி என்ற சொல்லுக்கு குக்கிராமம், கடலோர நகரம், பரத்தை, சேலை, வெற்றிலைச் சுருள், திருடன், தெப்பம், நாய், ஆடு, மாடு அடைக்கும் சிறுவளாகம், சேட்டை செய்பவன், கால்நடை எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவைகளில் எதுவுமே பட்டிமண்டபப் பட்டியோடு ஒட்டிவரவில்லை.

என் தொடக்கப்பள்ளி காலத்திலிருந்தே பட்டி விக்கிரமதித்தன் கதைகளைப் படித்திருக்கிறேன். அதில் மன்னன் விக்கிரமதித்தனைக் காட்டிலும் அவன் தம்பி பட்டி, மேதையாகவும் சிறந்த தீர்ப்புகளை அளிப்போனாகவும் காட்டப்பட்டிருப்பான். இருவரின் தீர்ப்புகளிலும் துலாக்கோல் முள்ளென நடுநிலை அமைந்

திருப்பதை, மண்ணுலகம் மட்டுமின்றி விண்ணுலகமும் போற்றியதாகப் படித்திருக்கிறேன்.

பட்டி விக்கிரமதித்தன் கதைகள் பாரதம் முழுக்கப் பரவியவை.

சோழவேந்தன் திருமாவளவனுக்கு, இரண்டாயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நட்பு நாடி, பட்டிமண்டபத்தைக் கொடுத்தனுப்பியவன் மகதநாட்டு மன்னன் ஒருவன்.

மகத நாட்டு மன்னர்கள், தங்கள் மூதாதையரின் நடுநிலைத் தீர்ப்புகளை பின்பற்றிப் போற்றும் வகையில் தான் பட்டியின் பெயரில் இதை மதித்திருக்கிறார்கள், பரப்பியிருக்கிறார்கள்.

பட்டி விக்கிரமதித்தன் கதைகளில் ஒன்று.

ஊர்வசியும் ரம்பையும் சிறந்த நாட்டிய நங்கையர். இருவரில் மிகச்சிறந்தவர் யார் என்பதற்காக நாட்டியப் போட்டி நடக்கிறது. நடுவராக இருந்த இந்திரனால் தீர்ப்பைக் கணிக்க முடியவில்லை. பட்டியை தேவலோகத்திற்கு அழைத்து வரச்செய்து நடுவராக்கி மீண்டும் போட்டியை நடத்தி, தீர்ப்பைப் பெறுகிறார்கள்.

பட்டிமண்டபம் என்பது பட்டி எனும் வடபுல மன்னனின் பெயரால் நடத்தப்படும் நிகழ்ச்சி என்று நாம் கொள்ளலாமா? ●

அஞ்சல்

பத்திரிக்கையாளர், எழுத்தாளர்,
நாடகாசிரியர், அரசியல் விமர்சகர்

எனப் பன்முகத் தளங்களில்

தீவிரத் தன்மையோடும்

தனித்துவத்தோடும் இயங்கி வந்த

‘பரீக்ஷா’ ஞானி

அவர்களின் மறைவுக்கு

‘நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்’

அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

‘தீம்தரிகிட’வின் இதழ்ப் பணி மற்றும் ‘பரீக்ஷா’வின்

நாடகச் செயல்பாடுகளால்

தமிழ் இலக்கிய மற்றும் அரசியல் புலங்களில்

காலங்கடந்தும் நிலைத்திருப்பார்

ஞானி அவர்கள்.

நியூ செஞ்சுரியின் ராகுல்ஜி நூல்கள்

₹ 1100/-

ராகுல்ஜியின் சுயசரிதை
(இரண்டு பாகங்கள்)
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: ஏ.ஜி.எத்திராஜூ

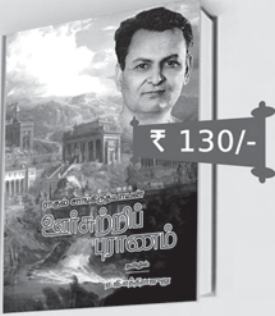
₹ 290/-

சிந்து முதல் கங்கை வரை
(சிம்மசேனபதி) ஆராய்ச்சி நாவல்
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: மாஜினி

₹ 340/-

மனித சமுதாயம்
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: ஏ.ஜி.எத்திராஜூ

₹ 130/-

ஊர்சுற்றிப் புராணம்
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: ஏ.ஜி.எத்திராஜூ

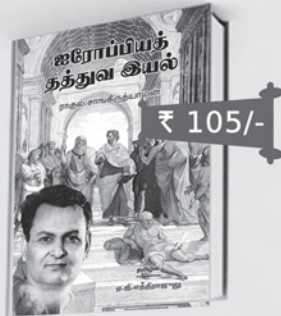
₹ 170/-

இஸ்லாமியத் தத்துவ இயல்
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: ஏ.ஜி.எத்திராஜூ

₹ 105/-

இந்தத் தத்துவ இயல்
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: ஏ.ஜி.எத்திராஜூ

₹ 105/-

ஐரோப்பியத் தத்துவ இயல்
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: ஏ.ஜி.எத்திராஜூ

₹ 135/-

விஞ்ஞான லோகாயத வாதம்
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: ஏ.ஜி.எத்திராஜூ

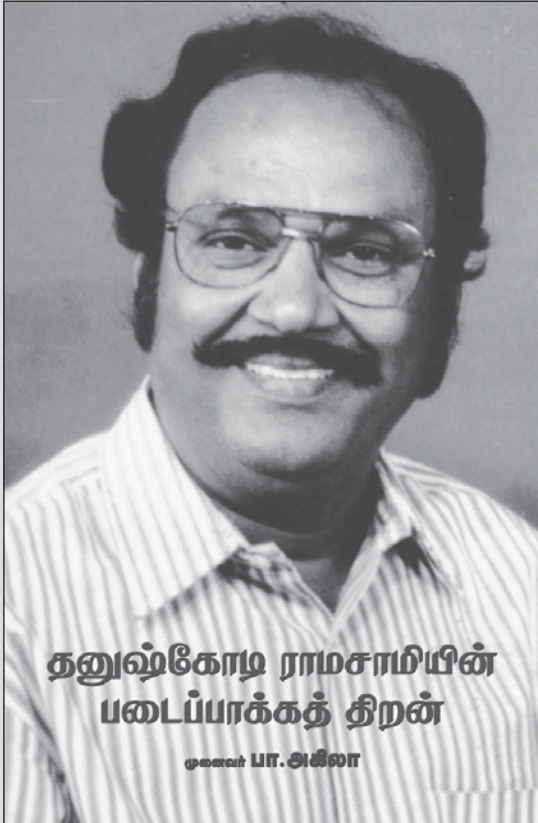

₹ 165/-

யௌத்தத் தத்துவ இயல்
ராகுல் சாங்கிருத்யாயன்
தமிழில்: ஏ.ஜி.எத்திராஜூ, ஆர்.பார்த்தசாரதி

நூல் அறிமுகக் கூட்டம்

அகிலா கிருஷ்ணமூர்த்தி

எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமியின் எண்ணற்ற படைப்புகளை நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தார் மிக நேர்த்தியாகப் பதிப்பித்துள்ளனர். அந்த வரிசையில் “தனுஷ்கோடி ராமசாமியின் படைப்பாக்கத் திறன்” என்ற திறனாய்வு நூல் அறிமுகக் கூட்டம் 24.12.17 அன்று சாத்தூர் தனுஷ்கோடி அரங்கில், தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் சாத்தூர் கிளை மற்றும் எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமி அறக் கட்டளையின் சார்பில் நடைபெற்றது. நிகழ்ச்சியில் எழுத்தாளர் பொன்னீலன் அவர்கள் தலைமை ஏற்றுப் பேசியதாவது.

“1970களில் தனுஷ்கோடி ராமசாமியை முதன் முதலாக எட்டயபுரம் பாரதி விழாவில் சந்தித்தேன். த.ரா. அன்பின் திரட்சி. அருளின் திரட்சி. கனிவின் திரட்சி. சிறுகதைகளில் ஜெயகாந்தன் பெண்விடுதலையையும் மனித நேயத்தையும் பேசினார். புதுமைப்பித்தன் தன் கதைகளில் பல உட்பொருள்கள் வைத்து எழுதினார். ஆனால், த.ரா. அடித்தட்டு மக்களின் வறுமை, இயலாமை இவைகளின் பரிதாபத்தை கதைகளாக்கினார். இந்த பரிதாபத்தை தமிழ் இலக்கிய உலகில் இவ்வளவு ஆழமாக நெஞ்சைப் பிழியும் வகையில் இவரைப்போல் எழுதியவர்கள் எவருமில்லை. பெண்களை தோழமையோடு நேசிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தார். தோழமை என்ற சொல்லில் அவ்வளவு ஈடுபாடு. தோழராகப் பழகுவதில் அப்படிப்பட்ட உச்ச நிலையில் இருந்தவர் த.ரா.

நூலாசிரியர் அகிலா, தேன் உண்டு கிறங்கி பூவுக்குள்ளேயே கிடக்கும் வண்டு போல த.ரா.வின் படைப்புகளுக்குள் தன்னை ஒப்புவித்து, நான்கு ஆண்டுகள் அதற்குள்ளேயே இருந்து மிக நுட்பமாக ஆய்வு செய்துள்ளார். த.ரா.வின் குறுநாவலை நெடுங் கதைகள் எனச் சொல்கிறார். அதற்கான விளக்கத்தையும் முன்வைக்கிறார். எந்தவித சமரசமும் இல்லாமல் நேர்மையாக ஆய்வு செய்திருப்பதை இந்த நூலின்

வழியாகப் பார்க்க முடிகிறது. முற்போக்கு இலக்கியம் குறித்த நூலாசிரியரின் விளக்கம் வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. இலக்கியக் கல்விப்புலம் மட்டுமே சாராமல் மருத்துவம் சார்ந்த கல்வி பயின்றவர் என்பதால் மனதில் பட்டதை துணிச்சலாகச் சொல்கிற மனோபாவம் இருப்பது பாராட்டுக்குரியது” என்றார் பொன்னீலன் அவர்கள்.

முனைவர் நையினார் அவர்கள், இதுபோன்ற முழுமையான திறனாய்வு நூல்கள் அதிகம் வரவேண்டும் என்றார். நூல்களை வெளியிடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அதன் தரத்தை பறைசாற்றும் விதமாக அவைகளோடு பயணப்படுகிற நியூ செஞ்சுரி நிறுவனத்தார் பாராட்டுதற் குரியவர்கள். அந்த வகையில், மதுரை மாவட்ட கிளை மேலாளர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பங்கேற்றார்கள். இப்படியான தரமான நூல்களை வெளிக்கொணர்வதே எங்கள் நோக்கம் என்றும், இந்தப் புத்தகத்தின் மூலம் எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமியை முழுவதும் புரிந்து கொள்ள முடியும் எனவும் அவர் கூறினார்.

நூலாசிரியர் அகிலா ஏற்புரை வழங்கினார். “கணவர், மகன் என்ற சிறிய வட்டத்திற்குள் இருந்த என்னை சமூகம் நோக்கிய விசாலமான பார்வைக்கு உந்தியது த.ரா.வின் எழுத்துக்கள். அறிவுவயப்பட்ட ஆரோக்கியமான ஆண்பெண் நட்பையும், இந்தச் சமூகத்தைப் பற்றி சிந்திக்கிற சமூகத்திற்காகப் போராடுகிற அத்தனை பேரும் தோழர்கள்தான் என்கிற

உன்னத தத்துவத் தையும் மனதில் ஆழமாகப் பதிய வைத்தது த.ரா.வின் எழுத்துக்கள். ஆண்களுக்கு எதிராக ஆண்களை முற்றிலும் புறக்கணிப்பது த.ரா.வின் பெண்ணியமல்ல. பெண்கள் தங்கள் உணர்வுகளை, தன்மானத்தை, சுயமரியாதையை வீழ்த்துகிறவர்களுக்கு எதிராக, தங்கள் உரிமையை மீட்டெடுப்பதற்காக தொடுக்கப்படும் போர் என்கிறார். இந்த நூல் இத்தனை வெளிப்படையாக வந்திருப்பதற்குக் காரணம் நெறியாளர் இரா. காமராசு அவர்கள். தன் தனிப்பட்ட சிந்தனைகளைத் திணிக்காமல், கருத்து சுதந்திரம் கொடுத்தவருக்கு நன்றி. த.ரா.வை பெருமைப்படுத்தும் விதமாக அவரின் கம்பீரமான அட்டைப்படமும், அழகான அச்சுக்கோப்பும் மேலும் அழகு சேர்க்கிறது.

இந்த விழாவினை அழகாகத் திட்டமிட்ட எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமியின் மகன் மருத்துவர் அறம் அவர்கள் பேசினார்கள். தன் அப்பாவை நினைக்கச் செய்கிற நெகிழ்வான தருணம் இது. நிழல், ஒரு கவிதை குறுநாவலை உளவியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்திருக்கும் விதம் பிரமிப்பாக இருக்கிறது. நூலாசிரியருக்கு நன்றி எனவுக் கூறினார்.

த.ரா. அவர்களின் துணைவியார் சரஸ்வதி அம்மாள், மருமகள் மருத்துவர் மலர்விழி மற்றும் பேர்க்குழந்தைகள் நிகழ்வினை சிறப்பித்தனர். கூட்டத்தை கிளைச் செயலாளர் நவந்த கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

என்.சி.பி.எச். வெளியீடான ‘தனுஷ்கோடி ராமசாமியின் படைப்பாக்கத்தின்’ நூல் அறிமுகக் கூட்டம் 24-12-2017 அன்று சாத்தூரில் தனுஷ்கோடி ராமசாமி அறக்கட்டளை அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது. இதில் எழுத்தாளர் பொன்னீலன், நூலாசிரியர் முனைவர் பா.அகிலா, பேராசிரியர் நைனார், டாக்டர் அறம் மற்றும் என்.சி.பி.எச். மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி, என்.சி.பி.எச். மதுரை மேலாளர் மகேந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

வாழ்த்துகள்

நியூ செஞ்சுரியின் வெளியீடான உதயசங்கரின் 'பச்சை நீழல்' சிறார் கதைகள் நூலுக்கு 2017ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்ப் பேராய விருதுப் பிரிவில் 'அழ.வள்ளியப்பா குழந்தை இலக்கிய விருது' வழங்கப்பட்டது. எழுத்தாளர் உதயசங்கருக்கு 'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்' வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. இவ்விருது எழுத்தாளருக்கு 1,25,000 ரூபாயும் பதிப்பகத்தாருக்கு 25,000 ரூபாயும் கொண்டதாகும்.

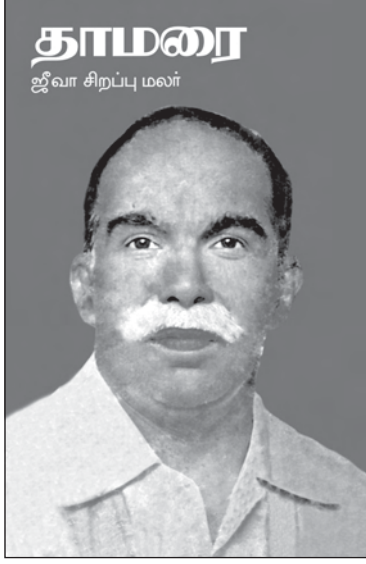

31-01-2018 அன்று எஸ்.ஆர்.எம். நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழக அரங்கத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் எஸ்.ஆர்.எம். பல்கலைக்கழக வேந்தர் முனைவர் தா.இரா.பாரிவேந்தர் அவர்கள் எழுத்தாளர் உதயசங்கருக்கு விருது வழங்குகிறார்.

பதிப்பாளர் சார்பாக என்.சி.பி.எச். முதுநிலை மேலாளர் ஆ.சிவக்குமார் அவர்களுக்கு எஸ்.ஆர்.எம். பல்கலைக்கழக வேந்தர் முனைவர் தா.இரா.பாரிவேந்தர் அவர்கள் விருது வழங்குகிறார்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளியீடு

ஜீவா ஆதிமுதலே சமூகக் கொடுமைகளின்,
சமூக அநீதிகளின் பரம வைரி;
வேதத்தை, வேள்வியை, விதியை,
கோவிலை, கொடிமரத்தை,
கொட்டு முழக்கைக் காட்டி மக்களை ஏய்த்துப்
பிழைக்கும் ஈனத்தனம் அவருக்கு எட்டிக்காய்.
இத்தகைய மாய்மாலத்தை ஆணியேவர்,
பக்கவேர், சல்லிவேரோடு
கெல்லி எறிய வேண்டும் என்று பாடுபட்டவர்
என்பதை முழுமையாக
அறிந்துகொள்ள உதவும் நூல்.
1963 ஆம் ஆண்டு 'தாமரை' சிறப்பு மலராக
வெளிவந்த நூலின் மறுபதிப்பு

₹ 300/-

நியூ செஞ்சுரியின் அனைத்துக் கிளைகளிலும் கிடைக்கும்

06-01-2018 அன்று ராஜபாளையம் காந்தி கலை மன்றத்தில்
என்.சி.பி.எச். நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை பெ.அருணாச்சலம் அவர்கள் துவக்கி வைத்தார்.
வெ.குமார், நவபாரத் நாராயணராஜா, மு.செல்லா,
என்.சி.பி.எச். மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும்
என்.சி.பி.எச். மதுரை மேலாளர் மகேந்திரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

கி. ரா. படைப்புகளில் நடையியல் கூறுகள்

ஆ. கார்த்திகேயன்

சாதாரண மேம்போக்கான பொதுமொழி நடையை விட வட்டார வழக்கு நடைமொழி ஆழமானது, அது மக்களின் ஆன்மாவிலிருந்து உதிப்பது, அதற்கே என்று ஒரு மொழிச் சிறப்பு உண்டு என்று பேச்சு மொழியில் எழுதப்படும் நடை குறித்து கி. ராஜநாராயணன் குறிப்பிடுகிறார். (கோபல்லபுரத்து மக்கள், 2014 பக்.272) தமிழ்த்தாய்க்குச் செட்டிநாட்டில் ஒருமுகம், கொங்கு நாட்டில் ஒருமுகம், சோழ நாட்டில் ஒன்று, நெல்லைச்

“

‘சொல்லும்மா உன் அம்மா
பாக்குறதுக்கு எப்படி யிருப்பா’

குழந்தை பளிச்சென்று
பதில் சொன்னது

‘அழஹூ இருப்பா’

”

சீமையில் ஒன்று, கரிசல்காட்டில், தொண்டைநாட்டில், நாஞ்சில் நாட்டில், மதுரை மண்ணில், இன்னும் பல, இப்படி வட்டாரந்தோறும் அவளுக்குத் திருத்தமான முகங்கள் இருக்கின்றன. முகத்துக்கு ஒரு நாக்கு இருக்கிறது. நாக்குக்கு ஒரு பேச்சு இருக்கிறது என்று வட்டார வழக்குகளைக் குறித்தும் எழுத்துவழக்கை நிஜமான நடை அல்ல சக்களத்தி நடை என்றும் குறிப்பிடுகிறார். பேச்சு நடையில் பல சொசுகரியங்கள் உண்டு. தோன்றுகிற கருத்துக்களைப் பொய்யில்லாமல் பூச்சு இல்லாமல் மொழி அழகு என்கிற பேரில் விருதாச் சிங்காரிப்பு இல்லாமல் அப்படியே தரமுடியும். மொழியின் இனிமை பேச்சு நடையில்ல்தான் புலப்படும். (கி. ராஜநாராயணன் கட்டுரைகள் 2011, 416)

அவரது மேற்கண்ட கூற்றுக்களுக்குத் தக்கவாறு படைப்பாளர் கி.ராஜநாராயணன் அவர்கள் தாம் படைத்த நாவல், சிறுகதைகளானாலும் சரி, கட்டுரை, கடுதாசிகளானாலும் சரி எல்லாவற்றிலும் பேச்சு மொழியையே பெரிதும் கையாண்டுப் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். பேச்சு மொழியில் பிறமொழிச் சொற்கலப்பு அதிகமிருக்குமே. அதற்கும் அவர் பதில் சொல்கிறார். பிறமொழிகளிலிருந்து உணவு, உடை, வாகனாதிகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றைப் பெறுவதைப் போலவே பிறமொழிச் சொற்களையும் பெற்று பயன்படுத்தலாம் என்பது கி.ராவின்கருத்து. இவையே கி. ராஜநாராயணனின் படைப்பு மொழிக் கொள்கை என்று கொள்ளலாம். அவர் கதை சொல்லத் துணியும்போது தேர்ந்தெடுக்கும் மொழித்தேர்வு இதனடிப்படையிலே அமைவதை அவரது படைப்பு களில் காணமுடிகிறது. அவரது படைப்புகளில் காணப்படும் வேறு சில நடையில்லக் கூறுகளை இனி இக் கட்டுரையில் காணலாம்.

எழுத்து ஊடகத்தில் மீக்கூறுகள்

பொதுவாக மீக்கூறுகள் (suprasegmentals) பேச்சு மொழியிலேயே இடம்பெறுகின்றன. நாம் பேசும் போது இசையோட்டத்தோடே பேசுகிறோம். ஒரே வாக்கியத்தின் இசையோட்டத்தைக் கூட்டியோ, குறைத்தோ, இயல்பாகவோ உச்சரித்து அவ்வாக்கியத்தின் பொருளை வேறுபடுத்திவிட முடியும்.

அவன் வந்தான் (தெரிவித்தல்)

அவன் வந்தான்? (வினாவுதல்)

அவன் வந்தான்! (பயன் ஏதுமில்லை)

இவ்வாறு இசையோட்டம் பேச்சு மொழியில் அமைவதைக் காணலாம். பேச்சுமொழியில் கதை சொல்லும்போது கி. ராஜநாராயணன் இசையோட்டத்தை எழுத்தில் தருவதற்குச் சில உத்திகளைக் கையாளுகிறார். சொற்களுக்கிடையே இடைவெளி (pause) விட்டு எழுதுவது தான் எழுத்து மொழியின் மரபாகும். ஆனால் சொற்களை அசைகளாகப் பிரித்து அசைகளுக்கு இடையே இடைவெளிகளை விட்டு இசையோட்டத்தை உணர்த்த முயற்சி செய்கிறார் கி. ராஜநாராயணன். அதாவது ஒரே சொல்லை இரண்டாகப் பிரித்தும், சொல்லுக்கு இடையில் புள்ளிகளிட்டும், சொல்லில் வரும் ஒரு மெய்யொலியையோ, உயிரொலியையோ (அளபெடையாக) கூட்டியும் இசையோட்டத்தை உணரச் செய்கிறார். நல்ல என்ற சொல்லை ந...ல்ல என்றும், சிறிய என்பதனை சிறிய்ய என்றும் தனி என்பதனைத் தனீ என்றும் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு மீக்கூறுகளை கி.ராஜநாராயணன் வெளிப்படுத்துகிறார். சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் காண்போம் (கோபல்லபுரத்து மக்கள்)

நல்...ல நல்...ல நிலாவும் லேசான குளிரும்
இருக்கணும் (ப.8)

கொஞ்...சம் இன்னும் கொஞ்...சம் (ப.9)

தூர...த்துலெ தூ...ரத்துலெ எங்கோ இவரு மாடு
ஞா... என்று (ப.106)

நீ...ளமாக சூத்திரக் கயிற்றை நீ...ளமாக விட்டு
(ப.137)

நிறைய்ய செம்பு நிறைய்ய பால் (ப.6)

பெரிய்ய போதையினால் சிவந்த பெரிய்ய கண்கள்
(ப.128)

வரீசையாக இப்படி வரீசையாக சொல்லிக்
கொண்டே போவார் (ப.95)

சரீ ம், சரீ, பயலே எப்படி இருக்கே (ப.57)

நல்ல என்பதற்கும் நல்...ல என்பதற்கும் இடையே
இசையோட்ட வேறுபாடு (intonation variation)
உள்ளதனை ஒரே சொல்லைப் பிரித்துக் காட்டி
உணர்த்துகிறார். இத்தகைய உத்தியைக் கி.ராவின்
படைப்புகளில் அதிகமாகக் காணமுடிகிறது.

உச்சரிப்பை எழுத்தில் கொண்டுவருதல்

இரண்டு உயிரொலிகளுக்கு இடையில் வரும் சில
மெய்யெழுத்துக்கள் மென்மையாக உச்சரிக்கப்படுவது
தமிழ் உச்சரிப்பின் இயல்பு. பகல் என்ற சொல்லை
உச்சரிக்கும் போது (pahal) என்று தான் உச்சரிப்போம்.
(pakal) என்று உச்சரிப்பதில்லை, வேகம் என்ற சொல்லை
உச்சரிக்கும்போது (veeham) என்று தான் உச்சரிப்போம்.
(veekam) என்று உச்சரிக்க மாட்டோம். இது தமிழ்
மொழியின் உச்சரிப்பு விதி. எழுதும்போது கசரம்
போட்டு எழுதி விடுவோம். அதுவேறு. கி.ராவின்
கட்டுரையிலிருந்து இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுத்
தரலாம்.

‘சொல்லும்மா உன் அம்மா பாக்குறதுக்கு
எப்படி யிருப்பா’

குழந்தை பளிச்சென்று பதில் சொன்னது
‘அழஹா இருப்பா’

மக்கள் தமிழ் வாழ்க என்ற கட்டுரையில் இவ்வாறு
எழுதியுள்ளார். (கி.ராஜநாராயணன் கட்டுரைகள் 2002
412) அழகாக என்ற சொல்லை அழஹா என்று
உச்சரிப்பிற்கேற்ப மாற்றி எழுதிப் புதுமையைப்
புகுத்தியுள்ளார். இது ஓர் எடுத்துக்காட்டே. அவரது
படைப்பு முழுவதும் தேடிப் பார்த்தால் இன்னும்
இத்தகைய புதுமைகள் பல காணமுடியும்.

புதிய சந்திவிதி

மரபிலக்கணங்களில் சொல்லப்படாத சந்திவிதி
யொன்றை கி.ரா தம் படைப்புகளில் பயன்படுத்துகிறார்.

நிலைமொழி சுற்றில் இரண்டாம் வேற்றுமையோ,
நான்காம் வேற்றுமையோ இருக்க வருமொழி முதலில்
க, ச, த, ப இடம் பெற்றால் இரண்டுக்கும் நடுவில்
க, ச, த, ப மெய்யெழுத்து மிகும் என்பது சந்தி
விதியாகும். லகரத்தை ஈறாகவுடைய நிலைமொழிக்குப்
பின்னர் க, ச, த, ப ஒற்று மிகுவதில்லை. லகரவீற்று
நிலைமொழியை அடுத்து வல்லொற்று மிகும் சந்தி
விதியைக் கி.ரா தம் படைப்பு முழுவதும் பெரும்பாலும்
பயன்படுத்துகிறார். சில எடுத்துக்காட்டுக்கள்
(கோபல்லபுரத்து மக்கள்)

ஆடைகளில்ப் படிந்த (ப.21)

கோயில்க் காளையை (ப.43)

மீசைக்குள்த் தெரியாத (ப.55)

வீட்டுனுள்ப் போய் (ப.55)

இந்த சந்திவிதி படைப்பாசிரியருக்கு எங்கிருந்து
வந்தது என்பது புரியவில்லை. மலையாள மொழியின்
தாக்கமாக இருக்கலாம் அல்லது பழைய ஓலைச்
சுவடிகளில் பின்பற்றப்பட்ட சந்திவிதிகளாகவும்
இருக்கலாம். இதனையே ஒரு நடையியல் உத்தியாக
இருக்காட்டுமே என்றும் நினைத்திருக்கலாம்.

புதிய சொற்சேர்க்கைகள்

ஒரு சொல்லுக்கு இயல்பான அல்லது மரபு வழிப்
பட்ட சொற்சேர்க்கைகள் உண்டு. இதனை ஆங்கிலத்தில்
collocations என்று கூறுவர். இலக்கியம் சம்பந்தமான
விவாதம் என்றோ உரையாடல் என்றோ கூறலாம்.
எடுத்துக்காட்டாக இலக்கிய அரட்டை என்று
கூறுவதில்லை. இந்த சொற்சேர்க்கை விதிகளை மீறுவ
தாகும். படைப்பாளிகள் இத்தகைய சொற்சேர்க்கை
விதிகளை மாற்றிப் புதிய புதிய சொற்சேர்க்கைகளை
உருவாக்கிச் சொற்களைப் புதிய பொருளில் பயன்
படுத்துவர். இந்த உத்தியை கி.ரா தம் படைப்புகளில்
பெரிதும் கையாண்டுள்ளார். கள்ளம் என்ற சொல்
கள்ளச்சந்தை, கள்ளச்சாராயம், கள்ளக்கடத்தல்,
கள்ளநோட்டு போன்ற சொற்களோடு இணைந்து சட்ட
விரோதமான என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்
படுகின்றது. கி.ரா கள்ளப்பசி என்ற சொல் சேர்க்கையைக்
கையாளுகிறார். (வேதம் ப.46) சாயந்திரமாகிவிட்டால்
வயிற்றில் ஒரு கள்ளப்பசி வரும் என்பது அவர்
கையாண்டுள்ள வாக்கியம். இன்னொரு எடுத்துக்
காட்டைக் காண்போம். கடலின் தலைமாட்டில் போய்
அமர்ந்தோம் (வேதம். 47). மேற்கண்ட வாக்கியத்தில்
தலைமாடு என்ற சொல் சற்று புதிய வகையில்
பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தலைமாடு என்ற சொல்லின்
பொருள் படுத்த நிலையில் இருக்கும் ஒருவரின்
தலையிருக்கும் பகுதி என்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயர்திணைப் பெயர்களோடே இச்சொல் வரும். கடலுக்கு ஏது தலையோ காலோ? கடற்கரையைத் தான் கடலின் தலைமாடு என்று கி.ரா கூறுகிறார். அதாவது அச்சொல்லைப் புதிய பொருளில் கையாண்டுள்ளார். ராச்சாப்பாடுவரை பேச்சுக் கச்சேரிதான் (வேதம் 46) என்றொரு வாக்கியம். பொதுவாகக் கச்சேரி என்ற சொல் பாட்டுக்கச்சேரி, நாட்டியக்கச்சேரி போன்ற சொற்களோடுதான் வரும். பேசிப் பேசிப் பொழுதைப் போக்குவதைத்தான் கி.ரா பேச்சுக்கச்சேரி என்ற தொடரால் குறிக்கிறார்.

கடைசியாக இன்னொரு உதாரணம். புதுவை மக்களின் சிநேக மனப்பான்மையைக் குறித்து விவரிக்கும் போது பழகப்பழக அவர்களிடம் அன்பு மினுங்கும் (வேதம் ப.53) என்றொரு தொடரைப் படைத்துள்ளார். தங்கம், இரும்பு போன்ற உலோகங்களே மினுங்கும் சக்தி படைத்தவை. காதில் கம்மல் மினுங்கிற்று, தண்ட வாளம் நிலவொளியில் மினுங்கியது போன்ற வாக்கியங்களில் இதனை அறிந்து கொள்ளலாம். அன்பு மினுங்கும் என்ற சொற்சேர்க்கை முற்றிலும் புதியது. வெளிப்படும் என்ற பொருளில் இது வந்துள்ளது. கி.ரா தமது படைப்புகளில் புதிய புதிய சொற்சேர்க்கைகளை உருவாக்கியுள்ளார். இவை படைப்புக்கு அழகியல் சேர்ப்பதோடு மொழிக்கும் வளம் சேர்க்கின்றன.

சொலவடைகள், கதைகள்

கி.ராவின் எழுத்தில் அடிக்கடிக் காணப்படும் ஓர் நடையியல் கூறாகச் சொலவடைகளைக் குறிப்பிடலாம். சொலவடைகளைச் சொலவம், சொலவாந்திரம் எனப் பல சொற்களால் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ்ச் சொலவடைகள் குறித்து ஒரு பொருள் பொதிந்த கட்டுரையும் எழுதியுள்ளார் (2011, 59). சொலவடைகளைத் தனியே வைத்துப் பொருள் காண்பது அரிது என்றும் அவற்றைப் பனுவலில் வைத்துப் புரிந்து கொள்வது எளிதென்றும் அக்கட்டுரையில் விளக்குவார். கிராமங்களில் ஊழியம் செய்யும் தோழர்கள் அம்மக்களிடையே பழங்கும் சொலவடைகளை உடனடியாகத் திரட்ட வேண்டும் என்று தம் விருப்பத்தினையும் கி.ரா பதிவு செய்துள்ளார். சொலவடைகளுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுக்கள்

- எறைஞ்ச நாயக்கர் பெரிய நாயக்கர்
- அடிச்ச ஏருக்கும் வார்த்த கூழுக்கும் சரி
- அட்டமத்துச் சனி பிட்டத்துத் துணியையும் உரிந்து கொண்டது
- ஒழைக்கிறவன் ஒரு கோடி ஒக்காந்து திங்கறவன் ஒம்பது கோடி

பழமொழிகள், சொலவடைகள் போன்றவை பண்பாட்டுச் செல்வங்களாகத் (Cultural Resource)

திகழ்கின்றன. அவை மக்களிடையே பழக்கத்தில் உள்ளன. அத்தகைய பண்பாட்டுச் செல்வங்களைப் படைப்பாளிகள் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் வியப்பேதும் இல்லை. அவற்றை அறிந்த மக்கள் அவற்றைப் படைப்பில் வாசிக்கும்போது திருப்தியைப் பெறுகின்றனர். பழைய தெரிந்த ஒன்றைப் புதிய சூழலில் பார்ப்பது ஒருவித வாசிப்பு இன்பத்தைக் கொடுக்கும். இந்த நடையியல் உத்தியை (Inter textuality) என்று குறிப்பிடுவர் நடையியல் ஆய்வாளர்கள். எழுத்தாளர் கி. ரா அவர்களும் இந்த உத்தியைத் தம் படைப்பில் வெற்றிகரமாகக் கையாண்டு உள்ளார்.

அவ்வாறே நாட்டார் வழக்காற்றுக் கதைகளையும் தேவைக்கேற்றாற்போல கதையோடு சேர்த்துப் புதினம் புனைவதையும் ஒரு நடையியல் உத்தியாகக் கையாள் கிறார். கி.ரா அண்மையில் எழுதிய வேதபுரத்தார்க்கு என்ற சுயசரிதைப் புதுநாவலில் பல கதைகளை இணைத் துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. அந்தப் பாதையின் நிலா வெளிச்சத்தில் தான் நாங்கள் மூன்று பேரும் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தோம். மாரீசும், ராமசாமியும் ஒரு பாகத்துக்கு முன்னால் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று கதை சொல்லும் போதே நிலவைப் பற்றிய ஒரு கதையைச் சேர்த்துவிடுகிறார். நிலவுக்குத் தேய்பிறை ஏன் ஏற்பட்டது என்ற வினாவோடு கதை சொல்லத் தொடங்குகிறார். இதுவும் ஓர் நடையியல் உத்தியே. கி.ராவின் தனி முத்திரையாக இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

வட்டார வழக்கில் புனைகதை படைக்கும்போது வட்டார வழக்குச் சொற்கள் ஏராளமாகப் பயின்றுவரும். கதை மாந்தரின் மொழியறிவைப் பிரதிபலிப்பதாகவே வட்டார வழக்குச் சொற்கள் அமைகின்றன. படைப் பாளிக்கு வட்டார வழக்குச் சொற்களுக்கு நிகரான பொதுச் சொற்கள் தெரிந்திருந்தாலும் நிலம் சார்ந்த மக்களின் மொழியோட்டத்தில் புதைந்துவிட்ட சொற்களோடு வெளிப்படும் அம்மக்களின் மொழிவழியே தான் அவர்களை முழுமையாகத் தரிசிக்க முடிகின்றது. கதையோட்டத்தைப் பூரணமாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு வட்டார வழக்குச் சொற்கள் தடையாகக் கூட இருக்கலாம். இவற்றைத் தவிர்த்து எழுதலாமே என்று வாசகர்களை சிலர் ஆதங்கப்படலாம். இவை ஒரு பகுதியைச் சார்ந்த சொற்கள் என்று கூட குறை கூறலாம். ஆனால் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் கி.ரா கவலைப் படவில்லை. ஒரு பழந்தமிழ்ப் பாடலை வாசித்துவிட்டு சில சொற்களுக்கும் பொருள் புரியவில்லையே என்று அதனைக் குறை கூறுகிறோமா இல்லையோ முயற்சி செய்து அதனைக் கற்று மகிழ்ந்து போற்றுகிறோ மன்றோ? அவ்வாறுதான் வட்டார வழக்குச் சொற் களையும் கற்க வேண்டும். கரிசல் சீமையில் பயன்

படுத்தப்படும் சொற்கள் நாவலுக்குப் புதுமை சேர்க்கின்றன. சில எடுத்துக்காட்டுக்கள்

போகணி: ஆளுக்கு ரண்டு போகணி மூணு போகணின்னு குடிச்சிட்டு (ப.10)

குலுக்கை: கம்மம்புல் எடுக்க குலுக்கைக்குள் இறங்குவதில்லை (ப.32)

எசலிப்பு: அச்சிந்ததலுக்கும் கிட்டப்பனுக்கும் இடையில் இப்படி வெளியில்த் தெரியாத எசலிப்பு இருக்கிறது (ப.20)

வாப்பாறுதல்: மூணு பேரையும் கொண்ணு தானும் செத்தான் என்று வாப்பாறினர் (ப.25)

வாளித்தல்: கிட்டப்பன் களத்தில் பொலியை வாளித்துக் கொண்டிருந்தான் (ப.31)

அரணிப்பு: பருத்திச் செடிகளின் அரணிப்பு பார்த்துப் பார்த்து சந்தோஷப்படும்படியாக இருந்தது (ப.79)

கி.ரா அவர்களே வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி ஒன்றையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். வட்டார வழக்குச் சொற்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வில்தாரமான ஒரு அகராதி தமிழில் இல்லாதது பெரிய்ய குறை என்றும் குறிப்பிடுகிறார். (கோபல்ல கிராமத்து மக்கள் ப.272)

ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள்

ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கே வாசகர்களை இட்டுச் செல்லும் ஆற்றல் படைத்தவை. அவை கண்ணாலும், காதாலும், மூக்காலும், காலாலும் உணரப்படுவது போலவே படைக்கப்படும் சொற்கள். அவையும் வட்டாரத்துக்கு வட்டாரம் வேறுபடும் தன்மை வாய்ந்தவை. படைப்பிலக்கியத்தில் பளிச்சென்று பொருள் உணர்த்தக் கூடியவை. கி.ரா தம் படைப்புகளில் ஏராளமான ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

நெகு நெகு: அவள் உடம்பு அவன் பார்வையில் நெகு நெகு என்று பளபளத்து (ப.28)

சக்கென்று: படுக்கப்போட்டு மேலே ஏறி சக்கென்று உட்கார்ந்து விட்டான் (ப.190)

கசுபுக: கசுபுக கசுபுக கசுபுக என்று சன்னமான குரலில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் (ப.170)

மார்மார்: மார் மார்ண்ணு கத்தி சதசதண்ணு

வட்டாரத்தில் காணப்படும் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களோடு ஆசிரியர் படைப்பு நோக்கி உருவாக்கிக் கொண்டே ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் ஒருமுறை தோன்றி மறைவனவாக இருக்கலாம்.

புதிய சொற்கள்

படைப்பாளிகள் கதை சொல்கிற போக்கில் புதிய சொற்களைப் படைத்து மொழிக்கு வளம் சேர்ப்பர். கனிகளை உண்டு களித்த பறவைகள் தங்களை அறியாமலே விதைகளை எடுத்துச் சென்று தாவரங்களை விருத்தி செய்வதைப் போலவேதான் படைப்பாளிகளும். படைப்பாளிகள் படைத்த சொற்களில் சில நிலைபெற்று வழக்கில் பெருகும். சில சொற்கள் ஈசல் போல ஒரு முறை தோன்றி மறைந்துவிடும். கி.ராவின் படைப்பு களில் புதுப்புதுச் சொற்கள் வருவதைக் காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டு

இட்லன்: இங்கிலாந்தைப் பிடிக்காம இந்த இட்லன் லேட்டாக்கிட்டே இருக்கானே

ஏரோப்பினையம்: வெள்ளக்காரன் ஏரோப்பினையம் கண்டுபிடிச்சதைப் (ப.199)

அசையாத்தனம்: கேப்டனுடைய மௌனம், அசையாத்தனம் மாலுமிகளுக்குக் கோபத்தை உண்டு பண்ணியது (ப.250)

ஒரு கட்டுரையில் கி.ரா எருமைப்பாலன் என்ற தொகைச் சொல்லைப் படைத்துள்ளார். அந்தச் சொல்லையும் அதன் பயன்பாட்டையும் அக்கட்டுரையிலிருந்து எடுத்துக் கீழே தருகிறோம்.

கம்மாயில் கொண்டு போய் மாட்டை நீய விடுகிறதோ கழுவுறதோ, உண்ணிகளைப் பொறுக்கி அப்புறப்படுத்துகிறதோ தட்டித் தடவிக் கொடுக்கிறதோ அடேயப்பா? அந்த விஷயத்தில் அவன் எருமைப்பாலன் தான் (கோபாலன் மாதிரி) (கரிசல் காட்டுக் கடுதாசி 2007 ப.124). எருமைப்பாலன் என்ற சொல்லைப் படைத்து எப்படிக் கையாண்டுள்ளார் பார்த்தீர்களா? அவரது எல்லாப் படைப்புகளிலும் இத்தகைய சொற்களைக் கண்டறியலாம் அல்லவா? கதை சொல்கிற வாக்கில் தெலுங்கு சொற்களையும் இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல பயன்படுத்திப் படைப்பில் வெற்றி காண்கிறார்.

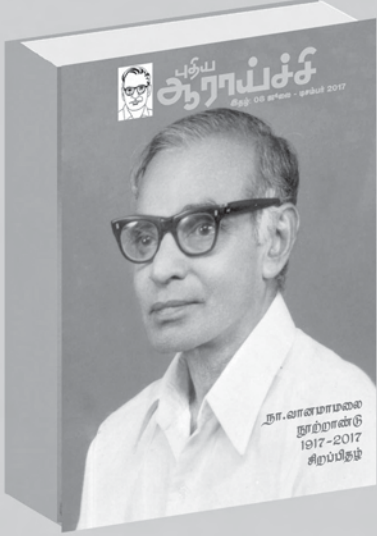
அரிசியின் இந்த மணம் கொண்ட ருசிக்கு கம்மங்க என்று தெலுங்கில் சொல்லுவது, தமிழில் இந்த ருசிக்கு எப்படிப் பெயரிட என்று எனக்குத் தெரியவில்லை (கரிசல்காட்டுக் கடுதாசி ப.76)

முடிவுரை

அவரது படைப்பு முழுவதையும் ஒருங்கே வைத்து ஆராய்ந்தால் அவரது புதுமையான நடையியல் கூறுகளைக் கண்டறியலாம். தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அவரது பங்கு மிகவும் மகத்தானது.

புதிய ஆராய்ச்சி

இதழ் 8 (ஜூலை - டிசம்பர் 2017)

தற்போது
விற்பனையில்...

நா.வா. நூற்றாண்டு சிறப்பிதழாக...

விலை: ₹ 200/-

நா.வான்மாமலையின் மாணவர்கள் நடத்தும்
தமிழின் மிகச் சிறந்த ஆய்விதழ்
'புதிய ஆராய்ச்சி'

எ.சுப்பராயலு, பெ.மாதையன், ர.புங்குன்றன், எஸ்.தோதாத்ரி,
செந்தீ நடராசன், ந.முத்துமோகன், வீ.அரசு, ந.அதியமான்,
ஞா.ஸ்ரீபதி, சி.மகேசுவரன், மு.அறிவழகன், மா.பரமசிவன்,
கோ.சசிகலா, இராஜேஷ் வெங்கடசுப்பிரமணியன்
ஆகியோரின் பங்களிப்புடன்...

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் அனைத்து
விற்பனை நிலையங்களிலும் கிடைக்கும்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட் கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

☎ 044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

என்.சி.பி.எச். கிளைகள்

ஸ்பென்சர் பிளாசா: 044-28490027; திருச்சி: 0431-2700885; புதுக்கோட்டை: 04322-227773; தஞ்சாவூர்: 04362-231371;
திருநெல்வேலி: 0462-2323990, 4210990; மதுரை: 0452-2344106, 2350271; திண்டுக்கல்: 0451-2432172; கோவை: 0422-2380554;
ஈரோடு: 0424-2256687; சேலம்: 0427-2450817; ஓசூர்: 04344-245726; கிருஷ்ணகிரி: 04343-234387; உட்பட்டி: 0423-2441743;
வேலூர்: 0416-2234495; விழுப்புரம்: 04146-227800; பாண்டிச்சேரி: 0413-2280101; திருவண்ணாமலை: 04175-223449.

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தின்போது தியானம்

அ.குமரேசன்

நாத்திகர்கள் தாங்கள் பங்கேற்கும் பொது நிகழ்ச்சிகளில் தொடக்கத்தில் இறைவணக்கப் பாடல் பாடப்படுகிறபோது, எழுந்து நிற்பதைத் தவிர்த்த தில்லை. திரையரங்குகளில் தேசியகீதம் பாட வேண்டும் என்ற உச்சநீதிமன்றத்தின் முந்தைய ஆணையை விமர்சித்தவர்கள் எல்லோருடனும் சேர்ந்து எழுந்து நின்று மரியாதை செலுத்த மறுத்ததில்லை. மொழியைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்திப் பார்ப்பது பற்றிய கேள்விகள் உள்ளவர்கள், அவையினரோடு எழுந்து நிற்கும் பண்பைத் தள்ளியதில்லை. ஆனால் காஞ்சிபுரம் சங்கர மடத்தின் இளைய மடாதிபதி... தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலுக்கு எழுந்து நிற்கவில்லை. மடத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்ட விளக்கத்தில், “தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலுக்கு எழுந்து நிற்கும் மரபு இல்லை,” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழை ஆலயங்களுக்குள்ளிருந்து வெளியேற்றிய மரபு இதில் இருக்கிறது போலும்.

கடவுள் வாழ்த்துப் பாடப்படுகிறபோது கூட மடாதிபதிகள் அமர்ந்த நிலையில் தியானம் செய்வார்கள், தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துக்கும் அவ்வாறே செய் திருக்கிறார் என்றும் மடத்தின் விளக்கம் கூறுகிறது.

தமிழைக் கடவுளின் நிலைக்கு உயர்த்தி வைத்திருக்கிறார்கள்! அது உண்மையென நாம் நம்புவதாகவே வைத்துக்கொள்வோம். அப்படியானால் இனிமேல் தமிழகக் கோயில்களின் கருவறைகளில், திருமணப்புரோகிதங்களில், நீத்தாரை மேலுலகம் அனுப்பும் சடங்குகளில் சமஸ்கிருதத்திற்கு மாறாக தமிழே இறைவனுடனான தொடர்பு மொழியாக இருக்கும் என்று அதிகாரப்பூர்வமாகவும் ஆன்மீகப்பூர்வமாகவும் அறிவிப்பார்களோ?

தமிழ் ஒரு நீச மொழி என்று சிறுமைப்படுத்திய பிராமணியக் கோட்பாட்டிலிருந்தே இப்படிச் செய்திருக்கிறார் என்று தமிழ் உணர்வாளர்களும் பண்பாட்டுத்தள அமைப்புகளும் தெரிவித்துள்ள கண்டனம் முழுக்க முழுக்க நியாயமானது. ஆனால் அதையும் தாண்டிச் சென்று பார்க்கலாம்.

தமிழக முதலமைச்சராக அண்ணா பொறுப்பேற்றிருந்த போதுதான் “நீராருங் கடலுடுத்த” பாடலை, அரசு நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாகப் பாடி மரியாதை செலுத்தும் புதிய மரபைத் தொடங்க முடிவு செய்யப்பட்டது. அவரது மறைவுக்குப் பின் 1970ம் ஆண்டில் இது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. செய்யுள் இலக்கணத்தோடு அமைந்த அந்தப் பாடலை எவரும் எளிதில் பின்பற்றிப் பாடத்தக்க வகையில் இசையமைத்தவர் மெல்லிசை மன்னர் எம்.எஸ். விஸ்வநாதன்.

1891ம் ஆண்டில் ‘மனோன்மணியம்’ கவிதை நாடக நூலை வழங்கிய படைப்பாளி பேராசிரியர் சுந்தரனார் எழுதிய அந்தப் பாடல் சற்று விரிவானது. அதில் சில வரிகள் தவிர்க்கப்பட்டன. மற்றவர் மனது புண்படக் கூடாது என்ற பெருந்தன்மை காரணமாக பெரியார் தாம் பங்கேற்கும் வெளி நிகழ்ச்சிகளின் தொடக்கத்தில் இறைவணக்கம் பாடப்படுமானால், தமது உடல் நிலையையும் பொருட்படுத்தாமல் எழுந்து நின்று, மற்றவர்களின் உணர்வுக்கு மதிப்பளித்த பண்பு பற்றிப் பலமுறை எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மார்க்சிய வாதிகள் உள்ளிட்ட பகுத்தறிவாளர்கள் அனைவரிடமும் இதைக் காண முடியும்.

இந்தப் பண்பு ஏன் காஞ்சி மடாதிபதிகளுக்கு இல்லாமல் போனது என்றோ, காஞ்சி மடாதிபதிகளுக்கு இதெல்லாம் தெரியுமா என்றோ கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. அதெல்லாம் அவர்கள் என்னென்ன வாசிக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்கு வாசிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தது. எதை வாசிக்கலாம் எவ்வளவு வாசிக்கலாம் என்று முடிவு செய்வது அவர்களது உரிமை.

ஆனால், பெ. சுந்தரம் பிள்ளை என்ற பத்தொன் பதாம் நூற்றாண்டுக் கல்வியாளர் தனது பாடலில் மேற்கண்ட தவிர்க்கப்பட்ட வரிகளை எழுதியிருந்தார்

என்பது நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தெரியும். “ஆரியம் போல் உலக வழக்கொழிந்து சிதையா” என்ற வரி அக்கறையோடு அகற்றப்பட்டதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்தப் பெருந்தகையையப் போற்றிட முன்வர வேண்டும். அதற்கு மாறாக, ஆரியம் அல்லது ஆரிய மொழி வழக்கொழிந்து போனதாகச் சொல்லும் அந்த வரியும் சேர்ந்ததுதானே மூலப்பாடல் என்ற வன்மம் மனதில் ஊறிப்போயிருக்கிறது, ஆகவேதான், அந்த வரி அகற்றப்பட்டுவிட்டதால் அந்தப் பாடலுக்கு எதற்காக மதிப்பளிப்பது என்ற எண்ணத்திலிருந்தே. அதற்கு எழுந்து நிற்பதில்லை என்ற மரபைத் தொடங்கியிருப்பார்கள் என்ற முடிவுக்கு வருவது கடினமல்ல,

தமிழ்வாழ்த்துப் பாடுவது வெறும் சடங்காகி விட்டதே என்பதுதான் கவலைக்குரியது, எத்தனை பேர் அதன் பொருளுணர்ந்து பாடுகிறார்கள் அல்லது வாயசைக்கிறார்கள் அல்லது மௌனமாக நிற்கிறார்கள்? தமிழ்த்தாயை வாழ்த்திவிட்டு, தமிழ் வழிக்கல்வியை வளர்க்க. அவ்வழி கற்றவர்களுக்கான வாய்ப்புகளை விரிவாக்க, அதன் மூலம் தமிழ்வழிக் கல்வி மீதான நம்பிக்கையைப் பெருக்க எத்தகைய ஆக்கப்பூர்வமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன? தமிழகத்தை ஆண்டு வந்திருக்கிற திராவிட இயக்கக் கட்சிகளின் கொள்கைக் கூர்மையின்மை நிச்சயமாக இதில் கடும் விமர்சனத்திற்கு உரியதே. எங்கும் பரவியிருக்கும் ஆங்கிலவழிக் கல்வி நிறுவனங்கள், வீடுகளுக்குள் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்ட மம்மி - டாடி - ஆன்ட்டி - அங்கிள் கலாச்சாரம், பொது வெளியில் இயல்பாக இருக்கிற ஆங்கில உரையாடல், சாலைகளில் எங்கும் கடைகளின் முகப்புகளில் ஒளிரும் ஆங்கிலப் பெயர்ப்பலகைகள், இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பின் உறுதி முன்போல் இல்லை என்ற நிலைமை ஆகியவை இந்த விமர்சனத்திற்கு வலுச் சேர்க்கின்றன.

ஆனால் இதில் மாநில அரசை மட்டும் குறை கூறிவிட்டுப் போவதற்கில்லை. தேசிய மொழிகள் பற்றிய அறிவியல் பார்வையோ சமூக அக்கறையோ இல்லாமல் மத்திய ஆட்சியில் இருக்கிற, ஏற்கெனவே இருந்த கட்சிகளின் இந்தித் திணிப்பு வன்முறைகளை மிக முக்கியமாகக் குற்றவாளிக் கூண்டில் ஏற்றியாக வேண்டும், மொழிகளின் சமத்துவ உரிமைகளை நிலைநாட்டுவது நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு முக்கியத் தேவை. ஒற்றைக் கலாச்சார ஆதிக்க சித்தாந்தத்தைக் கொண்டுள்ள மடங்களும் மடாதிபதிகளும் அவர்களின் அத்துமீறல் களுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறவர்களும் இந்தப் புரிதலைப் புறக்கணிக்கவே செய்வார்கள், புரிந்து கொண்டவர்கள் இதையும் மக்களின் இயக்கமாகப் பரிணமிக்கச் செய்திடப் பாடுபடுவார்கள்.

நன்றி: தீக்கதிர்

பழந்தமிழ்நாட்டு மருத்துவமனைகளில் ஆயுர்வேதம்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

மருத்துவமனை என்பது கல்வெட்டுகளில் ஆதுலர்சாலை மற்றும் ஆரோக்கியசாலை என்ற சொற்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. திருமுக்கூடல் கல்வெட்டில் ஆதுலர்சாலை என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மருத்துவமனை முறையின் வளர்ச்சி:

தமிழ்நாட்டில் குடியேறிய சமணர்கள் தமிழ் மருத்துவத்தினைக் கற்று அவர்கள் மடாலயங்களில் தங்களது மருத்துவப்பணியினைத் தொடங்கினார்கள்.

சுகாதார மையங்கள்:

புகார் நகரில் மக்களின் துயரங்களைத் துடைப்பதையே தொழிலாகக் கொண்ட துறவிகள் வாழ்ந்த 'சக்கரவாளக் கோட்டம்' என்னும் மையம் ஒன்றிருந்ததாக மணிமேகலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அம்மையத்தில் மக்களுக்குத் துயரங்களும், நோய்களும் தீர்க்கப்பட்டன. மாமுனிவர் களால் மன உளைச்சல்கள் நீக்கப்பட்டன.

“துக்கம் துடைக்கும் துகளறு மாதவர்
சக்கரவாளக் கோட்டம் உண்டு.”

(மணிமேகலை: 17: 75-76)

அவ்வூரில் கடும் பசியால் வாடியவர்களுக்கும், ஆதரவற்ற அனாதைகட்கும் சுடுமையான நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்க்கும், உதவுவதற்கென அறநிலையமாகச் செயல்பட்டு வந்த ஒரு பொது இடம் “உலக அறவி” இருந்தது.

“உலக அறவி ஒன்று உண்டு அதனீடை
ஊளர் ஆங்கண் உறுபசி உழன்றோர்
ஆரும் இன்மையினரும் பிணியுற்றோர்
இடுவோர்த் தேர்ந் தாங்கு யிருப்போர் பலர்.”

(மணிமேகலை: 17: 78-81)

மேற்கண்ட விபரங்களிலிருந்து இங்கு கூறப்பட்ட அறவி என்னும் பொது இடமானது இலவசப் பராமரிப்பு விடுதியாகச் செயல்பட்ட ஒரு பொது சுகாதார மையமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இதற்கு சிறந்த சான்று கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டின் (V.R. Madhavan Opit at P. 224) பத்திரபாகு சீடரான வைசாக முனிவர். இச் செய்தி மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள மலையில் உள்ள பிராமி கல்வெட்டுகளால் அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட மடாலயங்களில் உணவு, அடைக்கலம், மருந்து, கல்வி எனும் நான்கு தானம் வழங்கப்பட்டது. (சமணமும் தமிழும், சீனி. வேங்கடசாமி சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் பக். 41).

இந்த நான்கினையும் அன்னதானம், அபயதானம், ஓளடதானம், சாத்திரதானம் என்று கூறுவர். ஓளடதம் என்பது மருந்து தானத்தைக் குறிக்கும். அதாவது இலவச மருத்துவ சேவையைக் குறிப்பதாகும்.

தஞ்சாவூர் மருத்துவமனை:

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கோயில் தேவராயன்பேட்டை கல்வெட்டு தஞ்சாவூரில் மருத்துவமனை இருந்ததைப் பற்றிய குறிப்பை அளிக்கிறது. இந்த மருத்துவமனை சுந்தரசோழ விண்ணகர ஆதுலசாலை என்று கல்வெட்டு குறிப்பிட்டுள்ளது. (ARS I.E - 1924 - P.162/No.249-1923).

இம்மருத்துவமனையின் பராமரிப்புச் செலவுக்கு இலவச மருத்துவச் சேவைக்குமாக '9-மா' நிலத்தை, இளவரசி குந்தவை கொடையாக அளித்துள்ளார். மேலும் முதலாம் ராஜேந்திர சோழதேவனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டு காலத்தில் (கி.பி. 1015) குறிப்பேட்டிலிருந்து, அந்த நிலம் விற்கப்பட்டுக் கொடையின் நோக்கங்களுக்குச் செலவிடப்பட்டது என்ற குறிப்பு உள்ளது. ஆனால் தொகை பற்றாக் குறையாக இருந்தபடியால் களகரச்சேரி என்னும் சிற்றூரைச் சேர்ந்த ஒருவன் தனது நிலத்தினை விற்று மருத்துவமனைப் பராமரிப்புச் செலவை ஈடுகட்டினான் (கி.பி. 1019) என்று குறிப்பிடுகிறது. (ARS I.E - P.162/No.249-1923).

திருவிசுவலூர் மருத்துவமனை:

கும்பகோணத்தையடுத்த திருவிசுவலூரில் உள்ள சிவயோகநாதர் ஆலயத்தில் காணப்படும் முதலாம் ராஜேந்திரனின் ஆட்சிக்கால கல்வெட்டில் ஒரு அறுவை மருத்துவருக்குப் பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காக நிலமும், வீடும் கொடையாக அளிக்கப்பட்ட விபரம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (S.I.I. Vol. XXIII No.350 & 351).

வேம்பத்தூர் மருத்துவமனை:

முதலாம் ராஜேந்திர சோழ தேவனின் சகோதரி குந்தவை வேம்பத்தூரில் மருத்துவத்தொழில் நடத்தி வந்த பிரயோகத்தரையன் என்னும் அறுவை மருத்துவருக்கு, அவ்வூரில் உள்ள ஒரு வீட்டையும், ஒரு வேலி 4 மா நிலத்தையும் மக்களுக்கு இலவச மருத்துவ சேவை புரிவதற்காகக் கொடையாக அளித்துள்ளாள். (S.I.I. Vol. XXIII P. (iii)). இது அவரது இலவச சேவைக்கான வாழ்நாள் ஊதியம் ஆகும்.

மேற்கண்ட கல்வெட்டுக்களின் வாயிலாக அரசர்களும், அவர்கள் குடும்பத்தினரும், இலவச மருந்தகங்களை நிறுவ உதவியளித்தது அறியப்படுகிறது.

திருப்புகலூர் மருத்துவமனை:

விக்கிரம சோழர் காலத்திய கல்வெட்டில் திருப்புகலூர் முடிகொண்ட சோழர் பேராற்றின் வடகரையில் நிறுவப்பட்டிருந்த மருத்துவமனை ஒன்றிற்கு நோயாளியையும், ஆதரவற்றவர்களையும் பராமரிக்கும் வகையில் சத்திரிய நாத சதுர்வேதி மங்கலத்து ஊர்ச்சபையினர் கொடையாக வழங்கிய வரி விலக்களிக்கப்பட்ட நிலம் பற்றிய விபரம் காணப்படுகிறது. அந்த மருத்துவமனையை நிறுவியவர் வீர ராஜ ராஜன். இம்மருத்துவமனை இன்றும் சித்த வைத்தியசாலையாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. (திருப்புகலூர்க் கல்வெட்டு 323-1978).

நோயாளி ஓய்வெடுக்க சத்திரம் & சத்துணவு:

இரண்டாம் ராஜேந்திர சோழன் கல்வெட்டின் படி மருத்துவ மனையிலிருந்து வெளிவரும் நோயாளிகள் இலவசமாகத் தங்கி ஓய்வெடுக்கவும், சத்துணவு உண்ணவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த செய்தியை அறிய முடிகிறது. (TN SDA Serial No. 17/1976-1977 No.371/1976-1977).

மூன்றாம் ராஜேந்திர சோழன் (கி.பி.1246-1279) காலத்தைச் சேர்ந்த கல்வெட்டில் சிவம் என்பவர் திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடத்திற்கு ஒரு நிலத்தைக் கொடையாக அளித்து அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயின் ஒரு பகுதி அந்த மடத்தில்

தங்கிச் செல்லும் நோயாளிப் பயணிகளுக்கு இலவச சிகிச்சை செய்யப்பட்ட செய்தியை அறிய முடிகிறது.

தமிழகத்தின் ஆயுர்வேத மருத்துவமனைகள்:

பழங்கால மருத்துவமனை பற்றி மிகவும் விரிவான விளக்கங்களுடன் கூடிய மிகப்பெரிய கல்வெட்டு, வீர சோழன் ஆதலர் சாலை பற்றிய திருமுகூடல் என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ள வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் பிரகாரத்தில் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டில் தற்கால மருத்துவமனை போன்று எல்லா வகை வசதிகளோடும் செயல்பட்டு வந்த முழுமையான மருத்துவமனை பற்றிய மிகப்பெரிய குறிப்பு காணப்படுகிறது.

இது சோழ மன்னன் இராஜகேசரிவர்மன் என்னும் வீரசோழன் என்பவனால் கி.பி. 1062-இல் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அந்த மருத்துவமனையின் பெயர் வீரசோழன் ஆதலர் சாலை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெங்கடேசப்பெருமாள் கோயில் பணியாளர்களுக்கும், அக்கோயிலைச் சேர்ந்த வேதபாடசாலையில் பயின்ற மாணவர்களுக்கும் உடல் நலப் பராமரிப்புக்கென அந்த மருத்துவமனை நிறுவப்பட்டுள்ளது.

அந்த மருத்துவமனையில் உள்நோயாளிகள் தங்கி, சிகிச்சை பெறுவதற்கென 15 படுக்கை வசதிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஒரு பொது மருத்துவர், ஒரு அறுவை மருத்துவர், இரு உதவியாளர்கள், இரு பெண் பணியாளர்கள், ஒரு நாவிதன், நீர் கொணர் வோன் ஒருவன் ஆகியோர் அம்மருத்துவமனையில் பணிபுரிந்த அலுவலர்கள் ஆவர். ஆலம்பாக்கம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த கோதண்டராமன் அசுவத்தாம பட்டன் என்பவன் அம் மருத்துவமனையில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளான்.

“ஆதலர்க்கு மருந்துகளுக்கு வேண்டும் மருந்து பறித்தும் விறகீட்டும் பரியாரம் பண்ணுவர் இருவர்.”

“ஆதலர்க்கு வேண்டும் பரியாரம் பண்ணி மருந்தாடு பெண்டுகள் இருவர்.”

என்ற கல்வெட்டு வரிகளின் மூலம் மருத்துவப்பணி மகளிரைக் (செவிலியர்) கொண்டு மருத்துவச் சேவையளிக்கும் மருத்துவச் சிகிச்சை முறை கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே செயல்பாட்டில் இருந்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது.

“ஆதலர்க்கும் கிடைகளுக்கும் சத்திரர்க்கும் வேண்டும் பணி செய்யும் நாவிதன் ஒருவன்.”

அதாவது நோயாளிகளுக்கும், மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற்றுவரும்,

உள்ளோயாளிகளுக்கும் மற்றும் கோயிலுடன் இணைக்கப்பட்ட சத்திரத்தில் தங்கியிருப்போருக்கும் தேவையான பணிகளையும் செய்வது நாவிதனின் பணியாகும். மேலும் அடிக்கடி சிறு அறுவைச் சிகிச்சைகளையும் அந்த நாவிதன் செய்து வந்திருக்க வேண்டும்.

மருத்துவமனையில் 15 உள்ளோயாளிகள் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற்றனர் என்பது.

“ஆதலர் சாலை வீரசோழனில்
வியாதிபட்டுக் கிடப்பார்
பதினைவர்க்குப் பேரால் அரிசி நாழியாக
அரிசி குறுணி ஏழுநாழி.”

என்ற குறிப்பினால் அறியமுடிகிறது. இந்த 15 உள்ளோயாளிகளுக்கும் ஒருவருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 30 நாழி அரிசி வீதம் செலவு செய்யப்பட்டது.

தண்ணீர் கொண்டு வருபவர் (Water Man) மருந்துகளைப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பவர் (Store-Keeper) இரவு முழுவதும் விளக்கு எரிவதைக் கண்காணிக்க, நோயாளிகளுக்குத் தினசரி உணவு அளிக்க என்று ஒவ்வொரு பணிக்கும் தனித் தனியாகப் பணியாட்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்த விபரமும் கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது.

நோயாளிக்கு மருந்து கலந்து கொடுப்பவர் (Compounder) பற்றி “மருந்தாய்ந்து கொடுப்பார்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மருந்துகள் திரவமாகவும், கலப்புத் திரவமாகவும் மற்றும் கசாயம், பொடி, மாத்திரை, லேகியம் எனப் பல்வேறு வகைகளில் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பது கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மருந்துகளின் பெயர்களிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

மருத்துவமனைப் பணியாளர்களின் ஊழியங்கள் பற்றியும் கல்வெட்டில் விவரமான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. மருத்துவமனைப் பணியாளர்களுக்கு ஊதியம் நெல்லாகவும், பொற்காசுகளாகவும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பொது மருத்துவராகிய கோதண்டராம அசுவத்தாம பட்டனுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று குறுணி நெல்லும் ஆண்டுக்கு 8 காசு ரொக்கமும் ஊதியமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதுபோல் சல்லியக் கிரியைப் பண்ணும் அறுவை மருத்துவருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு குறுணி நெல் வீதம் ஊதியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆண் உதவியாளர் ஒவ்வொரு வரும் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு குறுணி நெல்லுடன் ஆண்டுக்கு ஒரு காசு ரொக்கமும் ஊதியமாகப் பெற்றனர். பெண் செவிலியர் ஒவ்வொருவரும் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு குறுணி நெல்லுடன் ஆண்டுக்கு

அரைக் காசும் ஊதியமாகப் பெற்றனர். நாவிதனுக்கு அரைக் குறுணி நெல் மட்டும் ஊதியமாக வழங்கப் பட்டது. ஏனைய பணியாளர்களின் ஊதியங்களும், இதுபோல் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அலுவலர்	ஆண்டு	ஊதியம்
பொதுமருத்துவர்	90 கலம் நெல்	8 பொற்காசு
அறுவை மருத்துவர்	30 கலம் நெல்	---
ஆண் ஊழியர்	90 கலம் நெல்	1 பொற்காசு
தாதி	30 கலம் நெல்	அரை பொற்காசு
நாவிதன்	15 கலம் நெல்	---
நீர் கொணர்வோன்	15 கலம் நெல்	---

ஆயுர்வேத மருந்துகள்:

கல்வெட்டுக் குறிப்புகளுள் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கது மருந்துகள். ஓராண்டுக்குப் பயன்படும் விதத்தில் 20 வகை மருந்துகள் சேமிப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இதில் கல்யாண லவணா, சுசுருத சம்ஹிதையிலும், தச மூலஹரிதகி, கரும்பூரி கண்டரா போன்ற மருந்துகள் சரக சம்ஹிதையிலும் தசமூல ஹரிதகி, மண்டுகாவடிகா ஆகியவை அஷ்டாங்க ஹிருதயத்திலும் குறிப்பிட்டவாறு தயாரிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந் நூல் மூன்றும் ஆயுர்வேத வைத்திய ஆணிவேர் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மருந்தும் பல்வேறு மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டு, பல நோய்களைக் குணமாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எ.கா. : தச மூலஹரிதகி என்ற மருந்து 10 வகையான மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டு, காசம், வாதம், இரத்தப்போக்கு, நீர்க்கோவை, சிறுநீரகக் கோளாறு, நுரையீரல் கோளாறு, மண்ணீரல் விரிவு முதலான நோய்களைக் குணமாக்கும் தன்மை படைத்தன. (அறிவியல் தமிழகம்: பக்.-96)

ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு:

திருமுக்கூடல் இடைக்கால கல்வெட்டு போன்று மற்றொரு கல்வெட்டு ஸ்ரீரங்கம் ரெங்க நாதர் ஆலயத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

கருட வாகன பட்டர் என்பவர் தனது குரு வாகிய ஸ்ரீ ராமானுஜரின் அறிவுரைப்படி ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் ஆலயத்தில் நான்காம் பிரகாரத்தில் ஒரு ஆதலர் சாலையை அமைத்தார். ஹொய்சன மன்னர் வீர ராமநாதரின் முதன்மைத் தளபதி சிங்கதண்ட நாயக்கர், அப்பிரகாரத்தில் இருந்த திருநடை மாளிகையின் இடைக் கூடத்தில் ஒரு

பகுதியைப் பிரித்து, அதை நீண்ட அறையாக மாற்றி, அதில் ஆரோக்கிய சாலை நடத்தும் பொறுப்பினை மற்றொரு கருடவாகனப் பட்டரிடம் ஒப்படைத்தார். இதை நெடுங்காலம் நடத்தி வந்தனர் என்ற செய்தியை 1257-ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.

“வைத்தியரில் எனக்கு ரட்சகராய்
இத்தர்மம் நெடுநாள்பட
நடத்திக் கொண்டு வந்த நாயகனான
கருட வாகன பட்டர்.”

பின்னர் முகம்மதியரின் படையெடுப்பில் சிதைக்கப்பட்ட இந்த ஆரோக்கியசாலையை கி.பி. 493-இல் மூன்றாவது கருட வாகன பட்டர் புனரமைத்து நடத்தி வந்துள்ளார்.

கி.பி.1493-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“முன்னாள் பிரதாப சக்ரவர்த்தி காலம் துடங்கி
இவருடைய பூர்வாள் கருட வாகன பட்டர்
நடத்தி வந்த ஆரோக்கிய சாலை.”

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அறுவை மருத்துவருக்கு ஊதியம் குறைவு:

திருமுக்கூடல் கல்வெட்டு போன்று இக் கல்வெட்டிலும் அந்த ஆரோக்கிய சாலையில் பணிபுரிந்த பொது மருத்துவர், ஒரு துணை மருத்துவர், ஒரு பணியாளர் முதலான அலுவலர் பற்றியும், அவர்களது ஊதியம் பற்றியும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த அலுவலர்கள் முறையே நாள் ஒன்றுக்கு 5 குறுணி, 3 குறுணி நெல் வீதம் ஊதியம் பெற்றுள்ளார்கள்.

இந்த ஆரோக்கிய சாலையின் அருகில் ஆயுர் வேதக் கடவுளாகிய தன்வந்திரிக்குக் கோயில் நிறுவப்பட்டு இன்றுவரை வழிபாடு நடந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திருமுக்கூடல் கல்வெட்டின்படி ஊதிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் அறியமுடிகின்றது. அங்கு பணி செய்த தாதிப் பெண்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு குறுணி வீதம் ஆண்டுக்கு 30 கலம் நெல்லும், அரைக் காசு பணமும் ஊதியமாக வழங்கப்பட்டன. இது போல பொது மருத்துவருக்கு ஆண்டுக்கு 90 கலமும், 8 காசும், அறுவை மருத்துவருக்கு 30 கலம் மட்டும் மற்றும் நாவிதருக்கு ஆண்டுக்கு 15 கலம் நெல்லும் வழங்கப்பட்டன. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கல்வெட்டு களின்படி சோழர் காலத்தில் ஆண் ஊழியர் மற்றும் செவிலியரை விட மிகக் குறைவாகவே அறுவை மருத்துவருக்கு ஊதியம் அளிக்கப்பட்டிருப்பது தெளிவாகிறது.

(தென்னிந்திய மருத்துவ வரலாறு: 224-232)

(E1 Vol. XXI, No.38)

இத்துடன் பெண் பராமரிப்பாளர்களுக்கு அன்று முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டமையும் அறியமுடிகிறது. திருமுக்கூடல் கல்வெட்டின்படி அங்கு ஆயுர்வேத மருத்துவம் கடைப்பிடிக்கப் பட்டுள்ளது என்பது ஆய்வு முக்கியச் செய்தியாகும்.

இதுபோல திருவாடுதுறையில் 12-ஆம் நூற்றாண்டில் கோமதீஸ்வரன் கோயிலில் நிறுவப் பட்ட மருத்துவப் பள்ளியில் சரஹ ஸம்ஹிதா, அஷ்டாங்க ஹிருதயம், ரூபாவதாரம் பாடமாகக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்படி இது ஒரு ஆயுர்வேத மருத்துவப்பள்ளி எனக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. (K.A. Nelakanta Sastri. The Colas: 632)

இக்கல்வெட்டில் 364 மருத்துவ மாணவர்களுக்கு, உணவு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று விக்கிரம சோழனின் 3-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. மேலும் ஒரு மருத்துவமனையும் நிறுவப்பட்டு, அதில் பணி புரிந்த மருத்துவருக்கு இலவச நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. இங்கு மருத்துவருடன் அறுவை மருத்துவர் மற்றும் செவிலியரும் பணி புரிந்தனர்.

(K.A.N. Sesatri the Chola, P.469 & 159 of 1979 EP1
Ind. Vol. XXI 182 - of 1915)

இச்செய்திக்கு வலுவூட்டும் விதமாகவும் தொடர்ந்து ஆயுர்வேத மருத்துவம் தமிழகத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்துள்ளது என்பது பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரையினாலும் அறியப்படுகின்றது. எ.கா.: நூலோர் (941) என வள்ளுவர் கூறியது மருத்துவ நூல் வல்லோர் என்று பொருள் படும். அவர்கள் ஆயுர்வேத நூல் கற்றோராகவும் இருக்கலாம். சித்த மருத்துவம் கற்றோராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் பரிமேலழகர் ஆயுர்வேத நூலுடையார் என்று குறிக்கின்றார். இந்திய பொது மருத்துவ இயல்பாக வள்ளுவரின் கருத்தைக் கொள்வதில் தவறில்லை.

(தமிழக அறிவியல் வரலாறு: பக். 88).

இவற்றை நோக்கும் பொழுது சித்த மருத்துவத்துடன் ஆயுர்வேதமும், தமிழகத்தில் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. இருப்பினும் சோழர் காலத்தில் ஆயுர் வேதமே சிறப்பாக நடைபெற்றிருக்கிறது என்கிறார் தொல்பொருள் துறையைச் சார்ந்த தே. கோபாலன்.

(நடன. காசிநாதன், அருண்மொழி ஆய்வுத் தொகுதி, சென்னை- 1988, பக். 166).

காவ்யாவின்

புதிய வெளியீடுகள்

16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024
 பேச : 044 - 23726882 , 9840480232
 மின்னஞ்சல் : kaavyabooks@gmail.com இணையம் : www.kaavya.com

விறுவிறுப்பான விற்பனையில் நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடு

உலகின் மிகச்சிறந்த நாவல்

அன்னா கரீனினா

லியோ டால்ஸ்டாய்

தமிழில்

நா.தர்மராஜன்

டால்ஸ்டாயின் 'அன்னா கரீனினா'

வெறும் நாவல் மட்டுமல்ல.

பெரிய காவியம்.

தன்னுள்ளே முத்துக்களை வைத்திருக்கும்

மகா சமுத்திரம்.

இதில் வரும் கதாபாத்திரங்களை முற்றிலும்
கற்பனையான ஜீவன்கள் என்று கூற முடியாது.

அவர் ஏட்டில் தீட்டியுள்ள அன்னாவையும்,

ஆப்லான்ஸ்கியையும், கரீனினையும்,

விரான்ஸ்கியையும், கிட்டியையும்,

டாலியையும், லெவினையும்

ரஷ்யாவில் மட்டுமின்றி இந்த தேசத்திலே,

இந்த உலகத்திலே எங்கும் காணலாம்.

அத்தனை பேரும் இன்றும் என்றும்

காணப்படக்கூடிய உயிர்ச்சித்திரங்கள்.

மனித சமுதாயத்துக்கு

'அன்னா கரீனினா'

ஒரு வரப்பிரசாதம்.

**நா.தர்மராஜனின் செழுமையான மொழிபெயர்ப்பில்
1190 பக்கங்களில் நேர்த்தியான வடிவமைப்பில்
இரண்டு பாகங்களாக வெளிவந்துள்ளன**

₹ 995/-

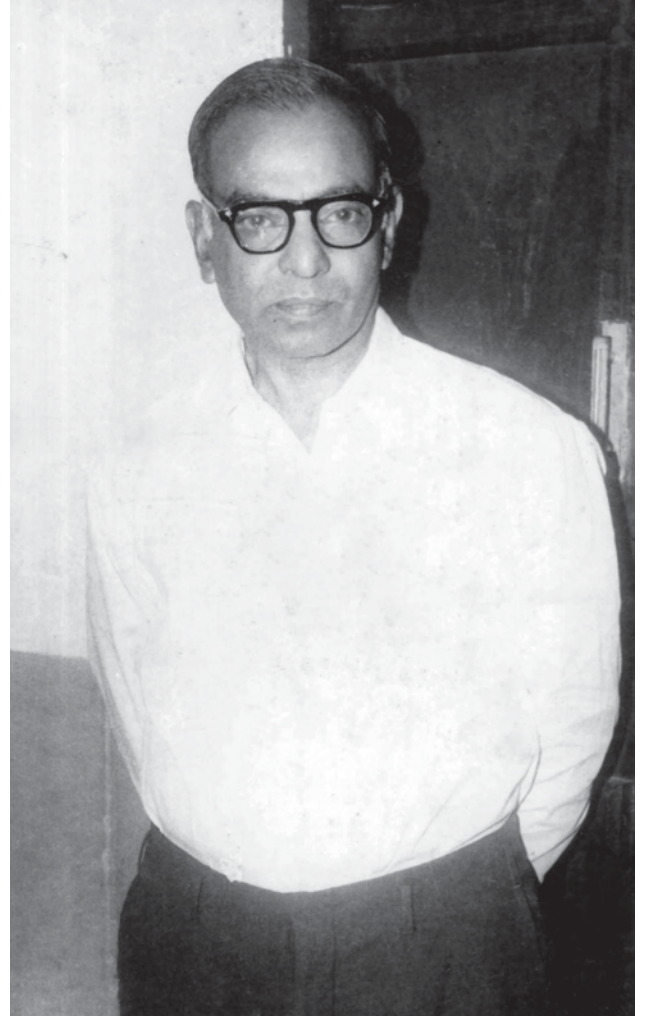
திராவிட இயக்கத்தின் நடை

நா.வானமாமலை

“

இந்நடையின் கவர்ச்சி
தற்போது மிகவும் குறைந்துவிட்டது.
பிரச்சாரக் கருவியாக
இந்நடைப் பயன்பட்டதேயன்றிச்
சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களை
இந்நடையால்
உருவாக்க இயலவில்லை

”

திராவிட இயக்கத்தின் தோற்றம், அதன் கருத்துப் போக்கு இவை பற்றி ஆராய்வது இந் நூலின் நோக்கமன்று. ஆயினும் அவ்வியக்கத்தின் நோக்கம் பற்றி அறியாமல் அதன் நடையின் தன்மையைக் குறித்துக் கருத்துக் கூற முடியாது. எனவே அதன் நோக்கம் பற்றி மிகவும் சுருக்கமாக இங்குக் குறிப்பிடுவோம்.

தேசிய இயக்கத்தின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தன்மையைக் கண்டு அஞ்சிய நிலவுடைமைத் தலைவர்களும் ஆட்சி இயந்திரத்தில் பிராமணர்களுடைய செல்வாக்குக் கண்டு தமது ஆதிக்கத்தை மேம்படுத்திக் கொள்ள விரும்பிய நடுத்தர வர்க்கத்தின் மேல்தட்டுப் பகுதிகளும் பழமையின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்த மிகச் சாதாரண சமூகப் பகுதிகளும் இவ்வியக்கத்தை ஆதரித்தனர்.

இவர்களில் நிலவுடைமை நலன்களுடைய சிறு பகுதி, மக்கள் ஆதரவைப் பெற்றுத் தமது சமூக அடித்தளத்தை விரிவாக்கிக் கொள்ள விரும்பியது. மக்களைக் கவர்ந்து கொள்ளத் தீவிரமான பழமை எதிர்ப்புப் பிரச்சாரமும் பழமையின் பாதுகாவலர்களான பிராமணர்களின் சமூக வேறுபாட்டுக் கொள்கைகளை மிக்க ஆவேசத்துடன் தாக்குகிற ஓர் இயக்கமும் அவர்களுடைய வர்க்க நலனுக்குத் தேவையாக இருந்தது. இவ்வியக்கத்தின் தலைமை நிலப்பிரபுத்துவப் பகுதிகளிடமே இருந்தது. அப்பகுதிகள் பிராமணர் அல்லாத மேல் வகுப்பினராக இருந்தனர்.

அவர்களுடைய கோரிக்கைகளில் ஆர்வமில்லாத சாதாரணத் தமிழ் மக்கள் சாதி வேறுபாடுகள் காரணமாக மிகவும் இழிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுக்குச் சாதி இழிவை எதிர்த்துப் போராடுவதில் அக்கறை இருந்தது. இதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தங்கள் கோரிக்கைகளுக்குப் பொதுமக்கள் ஆதரவைத் திரட்டுவதில் நிலப்பிரபுத்துவப் பகுதிகள் ஈடுபட்டன.

ஈ.வெ. ராமசாமிப் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தொடக்கக் காலத்துக்கு முன்பு நீதிக் கட்சியினுடைய அரசியல் நோக்கு இதற்குத் துணையாக இருந்தது. பின்னர் சுயமரியாதை இயக்கம் ஒரு சுதந்தரமான, சமூக ஆதிக்கத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிற ஓர் இயக்கமாக மலர்ந்தது. இதற்கு நேரடியாகத் தலைமை தாங்காமல் நிலப்பிரபுத்துவப் பகுதிகள் தீவிரக் கருத்துக்கள் கொண்ட ஈ.வெ.ரா.வைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டன.

ஈ.வெ.ரா. அதிக எழுத்தறிவில்லாத பொது மக்களைச் சில சமூக ஆதிக்கக் கருத்துக்களுக்கு எதிராக திரட்ட முயன்றார். எனவே, அவர் மொழியை ஆதிக்க எதிர்ப்புப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தினார். பொது மக்களிடையே தமது கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்காக அவர் மேடைகளில் பேச்சு மொழியைக் கையாண்டார். எழுத்தைப் பிரச்சாரத்துக்காகக் கையாளுகிறபோது அவர் பேச்சுக்கு மிகவும் நெருங்கிய தமிழ் மொழியைக்

கையாண்டார். தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சியோ, அதற்கொரு மதிப்போ அவர் உள்ளத்தில் இல்லாததால் அவர் கொச்சை மொழியைத் திருத்தவே முயன்றதில்லை. தமிழ் ஒரு காட்டு மிராண்டி மொழி என்று அவர் கூறியது தற்செயலான ஒன்றல்ல.

ஈ.வெ.ரா.வின் நாத்திகவாதத்திலும் சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களிலும் சோவியத் ஆதரவுப் பிரச்சாரத்திலும் மக்கள் ஆதரவு திரட்டப்பட்டது. திராவிட இயக்கம் இப்பொழுது மக்களின் இயக்கம் மட்டுமன்று. தமிழ் கற்ற மறைமலையடிகள் போன்றோரது ஆதரவு பெற்ற இயக்கமாகவும் மலர்ந்தது. இவர்கள் பழுத்த சைவ சித்தாந்தவாதிகள். நாத்திகத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பவர்கள். புலமை நடையை விரும்புவவர்கள். தமிழின் மேன்மையை மற்ற மொழிகளின் மேன்மைக்கு அதிகமாக மதித்தவர்கள். எனவே இவர்கள் ஈ.வெ.ரா.வின் நாத்திகக் கருத்துக்களையோ சோவியத் ஆதரவுப் பிரச்சாரத்தையோ விரும்பவில்லை. இவர்கள் பிராமண எதிர்ப்பு, வடமொழி எதிர்ப்பு, புராண எதிர்ப்பு ஆகியவற்றிலேயே அவரோடு சேர்ந்து நின்றனர்.

சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கமாகத் தொடங்கப் பட்ட சுயமரியாதை இயக்கம், பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கமாக அரசியல் வடிவம் பெற்றது. நிலப்பிரபுத்துவ நலன்களைப் பாதுகாக்கும் ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் இதனோடு ஒன்றானது. தலைமைக்கும் மக்களுக்கும் முரண்பாடுகள் தோன்றின. ஈ.வெ.ரா. படிப்படியாக மக்களது தீவிர இயக்கத்தை நிலப்பிரபுத்துவத் தலைமையின் விருப்பங்களுக்கு இணங்கி நடக்கச் செய்தார்.

இவ்வியக்கத்தின் அரசியல் போக்குகளால் இதன் தலைவர்களின் தமிழ் நடையில் பெருத்த வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இது தனியாக ஆராயப்படவேண்டிய ஒரு பொருளாகும்.

திராவிட இயக்கத்தில் பல வர்க்கப் பகுதிகள் சேர்ந்து இயங்கிய காரணத்தால் அவர்களது கருத்து வெளிப்பாடுகள் தமிழ் நடையில் வேறுபட்டன.

இவ்வியக்கத்தைச் சில அடிப்படைக் கொள்கைகளின் மீது ஆதாரப்படுத்துவதற்குத் திரு. அண்ணாதுரை முயன்றார். முரண்பட்டிருக்கும் வர்க்க நலன்களின் போராட்டங்களைச் சமரசப்படுத்த அவர் முயன்றார். ஆயினும் சுயமரியாதை இயக்கம், திராவிட இயக்கம் என்ற கருத்தோட்டங்களின் சமையைத் தாங்கிக்கொண்டே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிறந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஊழியர்கள் தமிழிலக்கிய அறிவையும், ஈ.வே.ரா.வின் ஆரிய-திராவிடர் கருத்தையும் இணைத்தனர். ஈ.வே.ரா.வின் இயக்கத்தில் பற்பல கருத்துப் போக்குடையவர்களும் தத்தமக்கெனத் தனித் தனித் தமிழ் நடைகளை வகுத்துக் கொண்டார்கள்.

ஆனால், அண்ணாதுரை ஒரே வகையான தமிழ் நடையின் மூலம் பலவிதமான போக்குகளைச் சமரசம் செய்து வைத்தார். அதே போக்கைத் தான் எல்லாத் தி.மு.க. தலைவர்களும் பின்பற்றுகிறார்கள். ஈ.வே.ரா. பின்பற்றிய பேச்சு நடையையும் தமிழிலக்கியச் செய்திகள் கொண்ட பேச்சு நடைக்கு மாறான எளிய தமிழ் நடையையும் அவர்கள் கையாண்டனர்.

எதுகை மோனைகள், அடுக்குச் சொற்கள், எதையும் உவமைகளோடு எழுதுவது, பொருளைத் தெளிவாகச் சொல்லாமல் அடைமொழிகளோடும் உவமைக் கதைகளோடும் சொல்லுவது, குழப்பமான கருத்துக்களை மிக நீண்ட வாக்கிய அமைப்பு களால் தெளிவாக்குவது போல எழுதுவது, உயர்வு நவீற்சி, கூடியவரை எழுத்தறிவில்லாத மக்களுக்கு விளங்கும்படிக் கதை, உவமை முதலிய உத்திகளைப் பயன்படுத்தி எழுதுவது ஆகிய தன்மைகள் தி.மு.க. தலைவர்களின் தமிழ் நடையின் சிறப்பான அம்சங்கள்.

துடிப்புள்ள இளைஞர், மாணவரிடையே இந்த நடை பெரிதும் வரவேற்பினைப் பெற்றது. உள்ளடக்கத்தைவிட உருவத்திற்கு அதிக மதிப்புக் கொடுக்கும் பருவத்தினரான மாணவர்களும் இளைஞர்களும் இந்நடையால் கவரப்பட்டனர். மிகச் சாதாரணமாகச் சொல்லிவிடக் கூடிய

செய்தியை மேற்கூறிய உத்திகளைக் கையாண்டு அழகுடனும் ஓசை நயத்துடனும் அண்ணாதுரை எழுதினார்.

“ரஷியா என்றொரு நாடு இருக்கிறதாம்... அங்கு... என்று ஏழை பேசத் தொடங்கினாலோ... ‘அங்கு தேனும் பாலும் ஆறாக ஓடுகிறது. வாரிவாரி பருகலாம். பாடு படாமல் பிழைக்கலாம்’... ‘பைத்தியக்காரா! பைத்தியக் காரா! பொய்யுரை கேட்டுப் பூரித்துப் போகிறாயே! அது ஓர் பாவ பூமி! பழிபாவத்திற்கு அஞ்சாத நெஞ்சினர் அவர்கள். அங்கு கலையும் காவியமும் காண முடியாது. ஞானமும் மோனமும் கிடையாது. தேர் திருவிழா இல்லை. தேவனருள் கிடையாது. மகிழ்ச்சி இல்லை. எழுச்சி இல்லை. செக்கு மாடுபோல் மக்கள் கிடந்து உழல்கின்றனர். இங்கு நீ ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்கிறாய். பொறுமையாய்ப் பதில் அளிக்கிறோம். அஞ்ஞானத்தால் உளறுகிறாய். மெய்ஞ்ஞானம் போதிக் கிறோம். அங்கு இது போல் முடியுமா? ஏன் என்று கேட்டு வாய் மூடுமுன் பிணமாவாய்’ என்று கூறி மிரட்டுவார் ஆட்சியாளர்களும் ஆலை அதிபர்களும்.”

இந்த எடுத்துக்காட்டு அண்ணாதுரையின் எழுத்தாகும். இதில் முதலில் கூறிய அத்தனை தன்மைகளுடன் வேறு புதிய யுத்தியையும் பார்க்கலாம். தாம் சொல்ல வந்த கருத்தினை மட்டும் கூறிடாது எதிர்க் கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கூறி, அதே நேரத்தில் அதனை எள்ளி நகையாடும் முறையில் கூறி, தங்களுடைய கருத்தினை வலியுறுத்தும் பாணி இது. உரையாடல் போல எழுதும் பாணியாகும். இத்தகைய நடை எதிர்பார்த்த வெற்றியினை அவர்களுக்குத் தேடித் தந்தது.

ஆங்கில மொழி நடை மரபில், எழுவாய் முதலில் அமைய வேண்டும், பயனினை இறுதியில் அமைய வேண்டும் என்ற மரபு கிடையாது. தமிழில் இத்தகைய மரபு இலக்கண மரபு உண்டு. தமிழ்ச் செய்யுளில் இது மாறுபட அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், ஆங்கில மரபுப்படி பயனினை முதலிலும் எழுவாயினை அடுத்தும் அமைத்து எழுதுவது அண்ணாதுரையின் வழக்கம். இந்த மரபினைத் தி.மு.க.வினர் பெரிதும் பின்பற்றினார்கள்.

“கேட்டோம், மருண்டோம், கண்டோம், மகிழ்ச்சி கொண்டோம். மடிந்த பொல்லாங்கு; ஒழிந்தனர் புரட்டர்; சாய்ந்தனர் புல்லர்கள்.”

இத்தகைய நடையில் உள்ள ஓசை நயம் கேட்பவர்களையும் படிப்பவர்களையும் கவர்கிறது. விஷயத்தைவிட ஓசை நயம் கவர்ச்சி உடையதாக உள்ளது.

உழைப்பாளிகள் சுரண்டப்படுகின்றனர் என்பதனைப் புள்ளி விவரங்களுடன் கூறுவது ஆராய்ச்சியாளர்கள் கையாள வேண்டிய நடை. பாமரனாய் இருக்கும் உழைப்பாளியைத் தான் சுரண்டப்படுவதை உணர வைக்கவேண்டும். அவனுக்குத் தெரிந்த உவமானத்துடன் கூறினால் அதன் பலன் அதிகம் கிட்டும்.

“காட்டில் வாழும் கரும்புலிக்குக் குகையும், நச்சுப்பல் பாம்புக்குப் புற்றும், நயவஞ்சக நரிக்குப் புதரும் கிடைக்கிறது. ஆயிரமாண்டுகள் அழகொளியுடன் நிற்கத் தகும் அரண்மனைகளும் மந்தகாச வாழ்விற்கான மாளிகைகளும் மாற்றோரைத் திகைக்கச் செய்யும் கோட்டைகொத்தளம் அரண் அகழி ஆகியவற்றினையும் கட்டித் தந்திடும் எனக்குத் தங்க ஓர் குடில் இல்லை.”

சுரண்டப்படுகிறவன் எண்ணுவதைப் போல் எழுதும் இத்தகைய யுத்திகளையும் தி.மு.க.வினர் வெற்றிகரமாகக் கையாண்டனர்.

படித்த, இளைஞர்களையும் மாணவர்களையும் தங்கள் பக்கம் கவர்ந்துகொள்ளத் தொடர்நடை, நீளமான சொற்றொடர் அமைப்பு ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தினர் தி.மு.க. எழுத்தாளர்கள்.

“சென்னை, கப்பம் கட்டி. கட்டியங்கூறி, காவுட தூங்கிச் சேவடி தாங்கி, தன்மானமிழந்து தவிக்கிறதே இது தகுமா?”

என்பது போன்ற தொடர் நடையாலும்,

“ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே காந்தாரமும், கனோசும், காமரூபமும், மாளவமும், கூர்ஜரமும், பிறவும் உருவாகாத நாட்களிலேயே அயோத்தியும், அஸ்தினாபுரமும், காசியும், அரித்துவாரமும் திவ்விய சேஷத்திரங்கள் ஆகாததற்கு முன்பே பூம்புகாரும், கொற்கை, தொண்டி, முசிறி எனும் பல்வேறு துறைமுகங்கள் கொண்ட தாய் விளங்கியது எந்நாடோ? எந்த நாட்டிலே முரசு மூன்று, தமிழ் மூன்று வகை என்றும் தானை நால்வகை, போர் முறை பல்வேறு வகை, கருவிகள் பலப்பல என்றும் வகுத்து வைக்கப்பட்டு இருந்ததோ, எந்த நாட்டு முத்தும் பவளமும் பிற நாட்டுப் பேரரசர்கள் தமது காதலைப் பெற்ற கட்டழகியர்க்குக்

காணிக்கையாக்கிக் களித்தனரோ... அந்த நாடு, அதன் எல்லைகள் வெட்டப்பட்டு, வேற்றாரால் கவரப்பட்டு, அதன் பண்பு பாழ்படும் வகையில்தான் மொழிக்கும், கலைக்கும் இடமளித்து விட்டு, இடர்பட்டு, இழிநிலை பெற்று, இயல்பு கெட்டு, எழில் குலைந்து, கொற்றம் அழிந்து, கோலம் கலைந்து, மற்றையோர் கண்டு எள்ளி நகையாடத் தக்க விதத்தில் மானமிழந்து, ஈனர்க்குக் குற்றேவல் புரிந்து கிடக்கும் எடுபிடியாக்கப்பட்டுள்ளது.”

என்பது போன்ற நீண்ட வாக்கிய நடையாலும் இளைஞர்களைக் கவர்ந்தனர்.

தி.மு.க. உரைநடை ஒரே போக்கினை உடைய தல்ல என்பதை, மேலே உள்ள எடுத்துக்காட்டுகளால் அறியலாம். கூற வந்த செய்திக்குத் தக்கபடி உரைநடை மாற்றப்படுகிறது. படித்த இளைஞர்களைக் கவர்வதற்கு ஏற்ற நீண்ட வாக்கியத் தொடர்கள், பாமரரைக் கவர்வதற்கு எளிய உவமானம், கதைகள் ஆகியவற்றுடன் கூடிய நடை, உணர்ச்சியைத் தூண்ட, பழம் பெருமையில் தமிழரை மிதக்க வைக்க அலங்காரச் சொற்கள் நிறைந்த நடை எனப் பலவகையான நடைகளை அவர்கள் கையாண்டுள்ளனர்.

இந்நடையின் கவர்ச்சி தற்போது மிகவும் குறைந்து விட்டது. பிரச்சாரக் கருவியாக இந்நடை பயன்பட்டதேயன்றிச் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளை இந்நடையால் உருவாக்க இயலவில்லை.

சினிமாவில்கூட இந்நடை வெற்றி காணவில்லை. பேச்சு நடையே சினிமாவில் பாத்திரங்களின் இயல்பான உரைநடைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ‘ரொமாண்டிக்’ பாணியில் சினிமா சென்ற போது அடுக்குத் தொடர் நடை சிறிது கவர்ச்சியாக இருந்தது. இப்போது ‘ரியலிசம்’ வெற்றி பெறும் காலத்தில் பாத்திரங்களின் சமூக நிலையில் இயல்பாக வருகிற பேச்சு நடைதான் அப்பாத்திரங்களைப் பூமியில் உலவும் பாத்திரங்களாகக் காட்டுகின்றது.

எனவே செயற்கையான தி.மு.க நடை இப்போது இலக்கியம், சினிமா முதலிய துறைகளில் எடுபடுவதில்லை.

**நா.வானமாமலையின்
‘உரைநடை வளர்ச்சி’
எனும் நூல் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள
‘பாரதி பிற்காலம்’
என்ற கட்டுரையின் ஒரு பகுதி.**

சோழர் அரசும் நீர் உரிமையும்

(தொடக்க நிலை பார்வை)

கி.இரா.சங்கரன்

01. அரை நூற்றாண்டாக அரசு (state) பற்றிய ஆய்வுகள் காத்திரம் பெற்றுள்ளன. 1960-1970 களில் மூன்றாம் உலகநாடுகள், குறிப்பாக ஆப்பிரிக்க நாடுகள், ஆக்கிரமிப்பினின்றும் விடுதலை பெற்றன. இச்சூழலில் (USSR;USA) சோவியத் ஒன்றியம், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு அறிஞர்கள் பிற அய்ரோப்பிய அறிஞர்களுடன் இணைந்து தொடக்கநிலை அரசு (early state) பற்றி ஒரு கருத்தரங்கு நிகழ்த்தினர். அதில், உலகின் வேறு வேறு நிலப்பரப்பியலில் உருவான அரசுகள் பற்றிய கட்டுரைகள் வாதிக்கப்பட்டன. தொடக்கநிலை அரசின் சிறப்புக்கூறுகள் (salient features of early state) வரையறை செய்யப்பட்டன. இவர்கள் கோட்பாட்டுருவாக்கத்தின் (theorisation) வழியே அரசு அமைப்புகளின் பல மாதிரிகளை வகைப்படுத்தினர். அவர்கள், மூன்று வெவ்வேறு தொடக்கநிலை மாதிரி அரசுகளை (model states) அடையாளம் கண்டனர். அதன்படி அரசுகள் (pre-capitalistic industrialised states: industrialised states) முதலாளியத்திற்கு முந்திய தொழிற்சாலைமயப்பாடாத அரசு என்றும், நவீன தொழிற்சாலைமயப்பட்ட அரசு என்றும் இரண்டாக வகைப்படுத்தப்பட்டன.¹

02. அரசு: அரசு பற்றிய கருத்தியல் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் கருப்பெற்றது எனினும் அதனை 19 ஆம் நூற்றாண்டில் உருத்திரட்டி அதன் கூறுகளை அறிவியல் பூர்வமாக நிறுவியவர் கார்ல்மார்க்சும், பிரடெரிக் ஏங்கல்சும் (Karl Marx, Frederick Engels) ஆவர். அரசு பற்றி பல அறிஞர்கள் சிந்தனையாளர்கள் கருத்தளித்திருந்தாலும் இவர்கள் இருவர் முன்மொழிந்த அரசு கூறுகள் உலகில் எழுந்த பல அரசு அமைப்புகளுக்கும் பொருந்தும். பிரடெரிக் ஏங்கல்ஸ் 1889 இல் தனிச் சொத்து, குடும்பம், அரசு என்ற நூலில் அரசின் சில கூறுகளை விளக்கியுள்ளார். அவரின் அரசு பற்றிய கோட்பாடு கருக்கமாக : பலமும் அதிகாரமும் கொண்ட வர்க்கம் தம் சொத்துக்களைக் காப்பதற்கும், தனியாரின் சொத்துக்களைக் காப்பதற்கும் அரசினை உருவாக்கி அதன்மூலம் வர்க்கப்பாகுபாட்டினை பாதுகாத்தது. இப்படி வர்க்கச் சண்டைகளில் அரசு தோன்றியது. பலமும் அதிகாரமும் கொண்ட வர்க்கம் அடிமை வர்க்கத்தினை உருவாக்கி அவர்களின் உபரி உற்பத்தியினை களவாடும். இவருடைய அரசு பற்றிய கோட்பாட்டில் படை, போர், முற்றுகை, ஆக்கிரமிப்பு போன்ற

கருத்துகள் பிரதானமானவை.² வேளாண்குடிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டினை கார்ல் மார்க்ஸ் காண்கிறார். அரசுக்கு நீர்ப்பாசனவசதிகளை பராமரிக்கவேண்டிய தேவையேற்பட்டது என்றும் கிராம சமுதாயங்களை சுரண்டுவதன் மூலம் அரசு தம் அதிகாரத்தினைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது என்றும் இதுபோன்ற அரசுகள் வர்க்கங்களை உருவாக்கும் என்றும் கூறினார். கடவுளுக்கு இணையாக புனிதமாக்கப்பட்ட அரசர்கள் கிராமத்து உற்பத்தியாளர்களின் விளைச்சலில் பங்கு (கடமை), பணம் (பொன்), உழைப்பு (வெட்டி, வேதனை) என்ற மூன்று வழிகளில் வருவாயினை எடுத்துக்கொண்டனர் என்றும் நீர்ப்பாசன வேலைகளை பராமரிப்பதற்கு வரிகளை (சோழர்காலம் பொறுத்து குலைவெட்டி, குரப்புவெட்டி எனலாம்) வசூலித்தனர் என்றும் அதனை அரசு நியாயப்படுத்தியது என்றும் கார்ல்மார்க்ஸ் அரசின் அதிகாரத்தினைக் கண்டறிந்தார்.³

03. கருத்தியல்: ஓர் அரசு உருவாவதற்கு ஒரு கருத்தியல் (ideology) தேவை. அக்கருத்தியல் ஆளும் வர்க்கத்தினரால் உருவாக்கப்படும். பண்டைத் தமிழகத்தில் கிறிஸ்து காலத்தினை ஒட்டி அரசினை உருவாக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. தமிழகத்தில் இம்முயற்சியினை மேற்கொண்டவர் செம்மொழிப்பாக்களில் குறிக்கப்பட்ட வேந்தர்கள். வரலாற்றில் இவர்களுக்கு முன்பிருந்து ஆண்டு வந்த சீறூர்மன்னர், குறுநிலமன்னர், முதுகுடிமன்னர் போன்ற வட்டார இனக்குழுத் தலைவர்கள் தங்கள் குடிகளுக்கானத் தலைவர்களாக, அந்தந்த நிலவியல்பரப்பில் தங்களுக்கான உற்பத்தி அலகுகளைக் (productive units) கொண்டிருந்தனர். இவர்களின் (fertile productive units) வளமையான உற்பத்தி அலகுகளைக் கைப்பற்றவே இவர்களுடன் மூவேந்தர்கள் போரிட்டனர்.⁴ போருக்கு முதல் கட்டமாக வீரம், புகழ் என்ற கருத்தியல் வற்புறுத்தப்பட்டது.⁵ அடுத்தகட்டத்தில் இது சமய நம்பிக்கையாக மாறியது. வேந்தர்கள் வேள்விச்சடங்குகளை நடத்தி மக்களின் அங்கீகரிப்பினைப் பெற்றனர்.⁶ பாணர்களும் புலவர்களும் அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே இயங்கியதனை ஒரு தொடக்கநிலை அலுவல் அமைப்பு (archetypal official) எனலாம். பாணர்களுக்கும், புலவர்களுக்கும் கொடையளிக்கும் அரசமரபினை பின்னாட்களில் வைதீகம்/அவைதீகம் சார்ந்த கோயில் நிறுவனங்களுக்கு கொடை வழங்கப்பட்டதன் தொடர்ச்சி எனலாம்.⁷

நிறுவனமயப்பட்ட சமயங்கள் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றதால் அவற்றைப் போற்றவேண்டிய தேவை அரசுகளுக்கு ஏற்பட்டது. அங்கு, தம் அங்கீகாரத்தினை மக்கள் ஏற்கவேண்டி அரசர்கள் தம் உருவங்களை செதுக்கி வைத்தனர். காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலில் ஹிரண்யவரமனின் மகன் நந்திவரமன்பல்லவன் முடிசூடிக்கொள்ளும் காட்சி புடைப்புச்சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் கீழ் சிதைநிலையில் ஒரு கல்வெட்டு உள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.⁸ அதேபோன்று காஞ்சி வைகுந்த பெருமாள் கோயிலில் உள்ள புடைப்புச் சிற்பத்தில் புத்தவிகாரையின் பின்னணியில் அமைந்திருக்கும் ராஜ உருவம் பல்லவ புத்தவரமன் என்று கருதப்படுகிறது.⁹ பிறகுவந்த சோழர் வம்சத்தின் அரசர்கள் தம் தம் உருவங்களை திருமேனிகளாக கோயில்களில் நிறுவிக்கொண்டனர்; சிலர் தம் தம் பெயரில் கோயில் எழுப்பினர்.¹⁰ இதன் மூலம் தமிழகத்தின் அரசர்கள் தம்மை கடவுளர்களுக்கு இணையாக மக்களிடம் அறிந்தேற்பினைப் பெற்றனர்.

04. வரலாற்றியல்: பண்டைய இந்தியாவில் அரசு பற்றி அறிவியல்பூர்வமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.¹¹ வடக்கில் அர்த்தசாஸ்திரமும், தெற்கில் திருக்குறளும் அரசர்களுக்கு சில பரிந்துரைகளைத் தருகின்றன.¹² இந்திய நிலப்பரப்பில் நவீனகாலத்திற்கு முந்தைய அரசுகளின் சிலகூறுகளை கல்வெட்டுகள் பதித்துள்ளன. தென்னிந்திய பின்னணியில் சோழர் அரசு பற்றி கருத்தான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எனினும், இது கூடுதலாக ஆயப்படவேண்டிய ஒன்று. தொடக்கத்தில் வரலாற்று அறிஞர்களும் தமிழறிஞர்களும் சோழர் ஆட்சி பற்றி ஆய்ந்தனர்.¹³ ஆனால், சோழர் அரசுகூறுகளை ஒரு முறையான கோட்பாட்டுடன் பொருத்திப்பார்த்து பர்டன் ஸ்டீன் (Burton Stein) ஆய்ந்தார்.¹⁴ இவராய்வின் நிறை குறைகளை பலரும் சுட்டினர். அண்மையில் பேராசிரியர் ஓ.சுப்பராயலு சோழர் அரசு அறிஞர்கள் வகுத்தளித்த தொடக்ககால அரசின் சிலகூறுகளோடு பொருந்திப்போகின்றன என்று நிறுவியுள்ளார். அரசு அமைப்பிற்கும் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் ஓரளவு தொடர்பு உண்டு என்றும் முன்மொழிந்துள்ளார்.¹⁵ கோட்பாட்டு ரீதியாக முதன்முதலில் அரசுக்கும் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் இடையிலான உறவினை இணைத்து ஆய்ந்தவர் கார்ல் அகஸ்டஸ் விட்பாகல் (Karl Augustus Wittfogel) எனும் அறிஞர்.¹⁶ தொடர்ந்து ஆர்.ஏ.எஸ்.எச். குணவர்த்தன (RALH.Gunawardana) நீர்ப்பாசனத்தின் மீதான அரசின் அதிகாரத்தினை கல்வெட்டு, இலக்கியச் சான்றுகளின் அடிப்படையிலும் களஆய்வுகளின் அடிப்படையிலும் ஆய்ந்தார். கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தின் அருகே சோழர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பொன்னேரி என்ற நீர்ப்பாசனக் குளத்தின் குமிழி ஒன்றினை தொழில் நுட்பரீதியில் ஆய்ந்து படங்களுடன் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட்டார்.¹⁷ காவிரி பாயும் தஞ்சை

வட்டாரத்தின் வேளாண்கூறுகளை நீர்ப்பாசனத்தின் பின்னணியில் கல்வெட்டுபடிப்பின் உதவியுடன் கள ஆய்வின்வழியே இளம் ஆய்வாளர் சி.என்.சுப்ரமணியம் (C.N.Subramaniam) ஆய்ந்தார்.¹⁸ அண்மையில் இளம் ஆய்வாளர் ந.சுதிர்வன், பேராசிரியர் ந.அதியமான் இருவரும் இணைந்து கல்வெட்டு, கள ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் சோழர் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியில் வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு நிலக்கிடப்பு அமைப்பின் (layout) தொழில்நுட்பத்தினை ஆய்ந்துள்ளனர்.¹⁹ இருந்தாலும் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் அரசுக்கும் இடையிலான உறவினை மேலும் புரிந்துகொள்வதற்கு ஏதுவான சான்றுகளை கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் தருகின்றன. எனவே, இங்கு சோழர் அரசு நீர்ப்பாசனத்தின் மேல் அல்லது நீர்மேலாண்மையின்மேல் செலுத்திய அதிகாரத்தினைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

05. ஆய்வுமுறை: சோழ அரசர்கள் செப்பேடுகளில் வெளியிட்ட ஆணைகள் முதன்மைச் சான்றுகளாகப் பகுக்கப்பட்டு அவர்கள் கொடையளித்த செய்திகள் இங்கு தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு பற்றிய செய்தித் திரட்டலுக்கு வரலாற்றாசிரியர்கள் வகுத்தளித்த சோழர் ஆட்சியின் நான்கு பிரதானகாலகட்டங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.²⁰ கண்ணாறுகளின் நிலப்பரப்பியல் கிடப்பினை அறிதற்கு குத்தாலம், திருவிந்தளூர், திருவீழிமிழலை போன்ற இடங்களில் மாதிரி கள ஆய்வுகளில் செய்திகள் திரட்டப்பட்டன. அதில் வேளாண்கூறுகளின் வழக்கில் கண்ணாறு என்ற சொல் இல்லை என்பதனை அறிய முடிந்தது. பதிலாக, கண்ணி என்ற சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளது. அதாவது நீர்ப்பாயும் வாய்க்காலில் இருந்து பக்கவாட்டில் கிளைப்பதால் இதனை கண்ணி என்று அழைப்பர் போலும். நெடுக்காக ஒன்றிலிருந்து பக்கவாட்டில் கிளைப்பதை கணு என்று சொல்லும் மரபு உண்டு. கணுவிலிருந்து கண்ணி தோன்றியது எனலாம். புதுக்கோட்டை வட்டாரத்தில் பாத்திகட்டித் தோட்டப் பயிர்விளையும் நிலக்கிடப்பில் நீர்ப்பாயும் குறுகிய வாய்க்கால் கண்ணிவாய்க்கால் என்றழைக்கப்படுகிறது.²¹

06. நீர்தொடர்ச்சி: தென்னிந்திய, தமிழக வரலாற்றில் நீரின்மீதான மேலாண்மை வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் இருந்தே இயங்கி வந்துள்ளது போலும். இதனை நீராதாரங்களின் அருகேயும் நீராதாரங்களின் உள்ளேயும் தொல்லியல் சின்னங்கள் அமைந்திருப்பதனைக் கொண்டு உறுதி செய்யலாம். இத்தொல்லியல் சின்னங்களின் அருகே காலத்தால் முந்திய குகைக் கோயில்களும் தொடர்ந்து கட்டுமானக்கோயில்களும் அமைந்திருப்பதனையும் காணலாம்.²² இப்படி, நீராதாரங்களின் அருகே தொடர்ந்து சமயம் சார்ந்த வழிபாட்டுத் தலங்கள் உருவாக்கப்படுவது ஒரு அறுபடாத

பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியாகும். அண்மையில் வீ.செல்வகுமார் இதுபோன்றதொரு தொடர்ச்சியினை காவிரிச்சமவெளியில் ஆய்ந்துள்ளார்.²³ சோழர்அரசு இது போன்ற அறுபடாத தொடர்ச்சியின் விளைவாகவே நீராதாரங்களின் அருகேயிருந்த செங்கல் கோயில்களை கருங்கற்கோயில்களாகப் புதுப்பித்தனர். கே.ஏ.நீலகண்ட சாஸ்திரி (K.A.Nilakanta Sastri) சோழர்காலத்தில் செங்கல்தளத்தின்மேல் கட்டப்பட்ட கோயில்களை கவனத்திற்குத் தருகிறார்.²⁴ அதற்கான சான்றுகளையும் தருகிறார். சோழ அரசர்கள் தங்கள் இருப்பினை கோயில்களில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்குகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினர். எனவே, காலமுறை சடங்குகள் (calendarical rituals) நிகழ்த்துவதற்கான தளங்களாக கோயில் நிறுவனங்கள் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டன. இவர்கள் தங்களை கடவுள்களுக்கு இணையாகக் காட்டுவதற்கு முதலில் மாண்டுபோன அரசர்களுக்கு பள்ளிப்படை கோயில்களை உருவாக்கி அவர்களுக்கு ஒரு தெய்வத்தன்மையினை உருவாக்கினர்.²⁵ அடுத்து தம் தம் பெயரிலேயே கோயில்களை உருவாக்கி அவற்றைப் பராமரித்தனர். இந்தியச்சமுக்கத்தில் அதனைச் சடங்குகள் மூலமே செய்ய இயலும். எனவே, இக் கோயில் நிறுவனங்களைப் போற்றிப் பாதுகாக்கவும், மேலாண்மை செய்வதற்கும், பிராமணர்களை குடிய மர்த்தி பராமரிக்க பிரமதேயங்களை உருவாக்கவேண்டியிருந்தது. இவர்களின் அன்றாட வாழ்வு குலையாமல் இருக்க விளைநிலக்கொடையும், அதற்குத்தேவையான நீர்ப்பாசனவசதியும் அதாவது நீருரிமையும் அந்நீரினைப் பெறுவதற்கான தொழில்நுட்ப உரிமையும் அரசாணைகள் மூலம் வழங்கப்பட்டன. காவிரிச்சமவெளியில் அதனை சோழர்அரசு முதலில் செயலாக்கியது. காவிரியாறு சங்க காலம் முதல் தொடர்ச்சியாக இலக்கியங்களில் பதியப்பட்டு வருகிறது. தமிழக வரலாற்றில் நீருரிமையினை பிறரிடமிருந்து பிராமணர்களுக்கு முதலில் மாற்றித் தந்தது பல்லவர் என்றாலும்²⁶ அதனைத் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தியது சோழர் அரசாகும். இவ்வரசு குடும்பத்தினர் ஏற்கனவே நிலவுரிமையினையும் நீர் உரிமையினையும் அனுபவித்து வந்தவர்களின் உரிமையினை மாற்றி/தவிர்ந்து பிராமணர்களுக்கு கொடையளித்தனர். இவ்வுரிமை மாற்றம், வெவ்வேறு சொற்களில் அரசாணைகளாக வெளியிடப்பட்ட செப்பேடுகளிலும் கல்வெட்டுகளிலும் பதியப்பட்டு உள்ளன.

07. நீர்ப்பிணைப்பு: திடுப்பென ஓர் அரசர்/ஓர் அரசு, ஓர் இனக்குழுவினரின்/சமூகத்தின் உரிமையினைப் பறித்து பிறிதோர் இனக்குழுவினருக்கு/சமூகத்திற்கு கொடையளிக்க இயலாது. அரசரின் அதற்கான அதிகாரத்தினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசவம்சத்திற்கு வரலாற்றுமதிப்பும் அதனை ஏற்கும் மக்களின் ஆதரவும் தேவை. அதற்காக,

சோழர்கள் தங்களின் மூதாதையர்களின் வரிசையில் கரிகாலனை அடையாளப்படுத்தி அவன் காவிரியாற்றுக்கு கரையமைத்தான் என்ற புனைவினை அன்பில் செப்பேட்டிலும் இலய்டன் செப்பேட்டிலும் பதிவு செய்தனர்.²⁷ இதன்மூலம் காவிரியாற்றுக்கும், சோழர் அரசகுலத்திற்கும் ஒரு வரலாற்று நீர்ப்பிணைப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. இந் நீர்ப்பற்று, நீர்ப்பாசனமாகும். இவ்விடத்தில், கரிகாலனை தலைமைப்பாத்திரமாக வைத்து பாடப்பட்ட பட்டினப்பாலையில் குளம் தொட்டு வளம்பெருக்கி என்ற தொடரினை நினைவுகூர வேண்டும்.

08. ஆலயமும் ஆணையும்: அரசர்கள் ஆணைகளை வழங்கியபோது அவர்கள் அமைந்திருந்த இடங்கள் முக்கியமாகக் கருதப்படவேண்டியன. உத்தமச் சோழனின் கோனேரிராஜபுரத்தின் கல்வெட்டின்படி (983) அரசன் கடம்பூரின் வடக்குப்பிச்சன்கோயில் விட்டவீட்டினுள்ளால் முன்பிற் கூடத்தில் இருந்தபோது ஆணையிட்டுள்ளான். முதலாம் குலோத்துங்கன் முன்பு காணியுடையாரை குடிநீக்கி பவுத்தவிகாரைகளுக்கு பள்ளிச்சந்தங்களை வழங்கி ஆணையிடுகையில் அவன் அரசியுடன் அயிரத்தளியான ஆகவமல்ல குலகால புரத்து கோயிலின் உள்ளால் திருமஞ்சனசாலையில் பள்ளிபீடம் காலிங்கராஜனில் அமர்ந்திருந்தான். இதனால், கோயில் வளாகம் அதிகார/அரசு வளாகமாகவும் செயற்பட்டது எனலாம் அல்லது கடவுளை முன்னிறுத்தி அரசனின் செயல் இயங்கியது எனலாம். கடவுள்களின் இயங்குதளத்தினை (functional area) அரசன் பயன்படுத்தினான் என்றும் கூறலாம்.

09. மாளிகையும் மன்னரும்: மேலே சொல்லப்பட்டதற்கு மாறாக, முதலாம் இராஜராஜன் தஞ்சைப் பெரியகோயிலுக்கு சோழராட்சிக்கு உட்பட்ட தெரிவு செய்யப்பட்ட ஊர்களில் இருந்து வரவேண்டிய நெல், பொன், காச போன்றவை அளிக்கப்படுவதற்கு ஓர் ஆணையிட்டபோது அவன் தஞ்சாவூர் பெரிய செண்டுவாயில் சித்திரகூடத்து தெற்கில் கல்லூரியில் எழுந்தருளி இருந்தான் என்கிறது சாசனம் (1009). பெரிய இலய்டன் செப்பேட்டு ஆணையில் (1006) இவன் தஞ்சாவூர் புறம்பாடி மாளிகை ராஜஸ்தானில் தெற்கில் மண்டபத்து நாம் இருக்க என்று தம்மை விளித்துக்கொள்கிறான். இச்செயல் இவனின் அரசு இயக்கம் கோயிலில் இருந்து அரசு கூடத்திற்கு மாறியிருந்ததனைக் குறிக்கிறது. முதலாம் இராஜேந்திரனின் ஆணை (1019) கரந்தைச் செப்பேடுகளாக உருவாக்கப்படுகையில் அவன் இருப்பினை அவன் குரலில் சொல்வதானால் நாம் பெரும்பற்றப்புலியூரில் விட்டவீட்டின் உள்ளாலை மாளிகையின் கீழமண்டபம் இராஜேந்திர சோழன் பிரம்மாதிராஜனில் நாம் உண்ணாவிருந்து என்று அமைகிறது. இவனே பிறிதொருமுறை (1018) நிலக்

கொடைக்காக ஆணையிடுகையில் முடிக்கொண்ட சோழ புரத்து நம்வீட்டினுள்ளால் கருமானிகை மதுராந்தக தேவனில் தெற்கில் மறைவிடத்து இருந்து என்று தம் இருப்பினையும் இயக்கத்தினையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளான். அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட திருவிந்தனூர் செப்பேடு வாய்மொழி ஆணையாக வெளியிடப்பட்ட போது அரசன் முடிக்கொண்டசோழபுரத்து இராஜ ராஜனில் நம்வீடு ராஜேந்திரசோழனில் கீழைசோபனத்து விஜயேந்திரகாலங்கராஜனில் நாம் இருக்க என்று தம் இருப்பினை வெளிப்படுத்துகிறான்.

மேற்சொல்லப்பட்டவற்றின்மூலம் சோழர் அரசு நன்கு வலுப்பெற்ற காலத்தில் அரசர்கள் தம் தம் அலுவல் செயற்பாட்டினை கோயில் வளாகங்களிலிருந்து வீடுகளுக்கும் மாளிகைகளுக்கும் மாற்றிக்கொண்டனர் என்று அறியலாம். இது, சோழர்அரசு இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம்.

10. உரிமை மாற்றம்: நிலஉரிமை, நீர்உரிமை மாற்றத்தினை பல்லவர் செப்பேடுகள் முன்பெற்றாரை மாற்றி என்று குறிக்க சோழர்களின் அன்பில் செப்பேடுகள் காராண்மை மீயாட்சி உள்ளடங்க குடிநீக்கி²⁸ என்று குறிக்கிறது. முதலாம் இராஜேந்திரனின் கரந்தைச் செப்பேடு காணியுடையாரை மாற்றி குடிநீக்கி என்று குறிக்கிறது. உத்தமசோழனின் கல்வெட்டு முன்புடையாரை மாற்றி குடிநீக்கி என்று குறிக்கிறது. திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு முன்புடையாரையும் பழம் பேரையும் தவிர்த்து என்று சுட்டுகிறது. அண்மையில் கிடைத்த திருவிந்தனூர் செப்பேடு முன்காணி உடையாரை மாற்றிக் குடிநீக்கி காராண்மை மீயாட்சியும் மிகுதிக்குறைமை உள்ளடங்க வெள்ளான் வகையில் முதல் யாண்டு முப்பத்து மூன்றாவது பாசானம் முதல் தவிர்த்து என்று விளக்குகிறது. இச்செப்பேட்டில் வழங்கப்பட்ட கொடை 44 வெள்ளானூர்களிலுள்ளவரின் குடிஉரிமை பறிக்கப்பட்ட நிலமாகும். அரசாணையினை ஆவணப்படுத்துகையில் 44 ஊர்களில் ஒரு சில ஊர்களின் பிரதிநிதிகள் மட்டுமே கையெழுத்திட்டு உள்ளனர் என்பதனை தம் ஆய்வில் பேரா. எ. சுப்பராயலு சுட்டியுள்ளார். இது, வேளாண்குடிகளுக்கு எதிரான அரசு ஒடுக்குதல் எனலாம். முதலாம் குலோத்துங்கனின் சிறிய இலெய்டன் செப்பேடு பவுத்தவிகாரைகளுக்கான பள்ளிச்சந்தங்களை கொடையளிக்கையில் முன்காணியுடையாரை தவிர்த்து குடிநீக்கி வழங்கியதனைச் சுட்டுகிறது. இப்படி உரிமை மாற்றிக் கொடையளிக்கப்பட்ட பெரும்பாலான ஊர்கள் வேளாண்குடிகளுக்குச் சொந்தமான வெள்ளான்வகை ஊர்களாகும். இவர்கள் முன்பு அனுபவித்து வந்த காராண்மை மீயாட்சி என்பன நிலவுரிமை, நீருரிமை, நிலத்தின்மீது பயிரிடும்உரிமை, நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்ப உரிமை ஆகும். இவ்வத்தனை உரிமைகளையும் அனுபவித்து வந்த ஓர் இனக்குழுவிடமிருந்து/சமூகத்திடமிருந்து பறித்து பிற்தொரு இனக்

குழுவிடம்/சமூகத்திடம் வழங்கும் அதிகாரத்தினை அரசர்கள் பெற்றிருந்தனர் என்பது நிலவுரிமையின் மீதும், நீர்ப்பாசனத்தின்மீதும் அரசர்கள் தலையிடும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர் என்பதாகும். இக்கொடைகளில் பரம்பரை பரம்பரையாக நிலத்தின்மீதான உரிமை பெற்றவர், அங்கிருந்து வெளியேற்றப்படவில்லை. ஆனால் நிலத்தின்மேல் உரிமையிழந்தனர். அதனால், அவர்கள் தானாக பயிர்செய்ய முடியாது. கொடை பெற்றோரின் கண்காணிப்பின்கீழ் இயங்கவேண்டும். அதாவது நிலத்தில் உழைக்கலாம்; உரிமைகோர இயலாது. இவ்வுரிமை மாற்றத்தினை அரசர் தனித்து செயலாற்றவில்லை. வட்டாரத்தலைவர்கள், நாட்டார், நகரத்தார், ஊரார் என்று பல உள்ளூராட்சி மன்றங்களுடனும் அலுவலர்களுடனும் இணைந்து செயலாற்றியுள்ளார். காட்டாக, பல்லவன்-முத்தரையன் என்ற வட்டாரத்தலைவன் அரசனை நிலக்கொடைக்கு ஆணையிட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டதாலேயே அநிருத்தனான-பிரம்மாதிராஜன் என்ற பிராமணத்தலைவனின் விண்ணப்பத்தினை ஏற்று அரசன் ஆணையிட்டான் என்பது அன்பில் செப்பேட்டின் கூற்று. அதே போன்று முதலாம் இராஜேந்திரன் இராஜேந்திரசோழன் பிரம்மாதிராஜன் என்ற பிராமணமந்திரியின் வேண்டு கோளுக்கு இணங்க ஐம்பத்தொரு (51) ஊர்களை ஒன்றிணைத்து திருபுவனமகாதேவி-சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பிரமதேயத்தினை உருவாக்கினான். திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டின்படி(1018) மகாதேவபிடாரன் என்பவன் அரசனிடம் சொன்னதால் (தேவதானம் இடவேண்டுமென்று மகாதேவபிடாரன் நமக்குச் சொன்னமையில் என்ற அரசனின் கூற்று கவனிக்கத்தக்கது) நிலம் கொடையளிக்கப்பட்டது. இது அரசர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் இடையிலான உள்ளூறவாகும் (inter-relationship); இந்தியச் சமூகப்படிநிலையில் சொல்வதானால் சத்திரியர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் இடையிலான உள்ளூறவு எனலாம்; மானிடவியலின்படி இதனை சமயக்குழுவினர்க்கும், போர்க்குலத்தவர்க்கும் இடையிலான உள்ளூறவு எனலாம். ஆனால், இவர்களுக்கு இடையில் சிக்கியது வேளாண்குடிகளே. அரசர்களுக்கு இச்செயலாக்கத்தில் துணையாக வேளாண்குடிகளில் இருந்து எழுந்த கிழவன், மூவேந்த வேளான் போன்ற பட்டம் கொண்டவர்களும், முத்தரையன், பல்லவரையன் பட்டம் கொண்ட போர்க்குலத்து குரிசில் தலைவர்களும் இயங்கியுள்ளனர். சத்திரியருக்கும் பிராமணருக்கும் உள்ள நெருக்கமான அரசியல் உறவு திருவிந்தனூர் செப்பேடுகளின் நுண்ணாய்வில் அறியலாம். இச்செப்பேட்டின் ஒம்படைக்கிளவி சத்திரியரைக்கொல்வது பாவம் என்று எச்சரிக்கிறது.²⁹ முதலாம் இராஜராஜன் சத்திரிய சிகாமணிவளநாடு என்றொரு ஆட்சிப்பிரிவினை உருவாக்கினான் என்பது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

இவ்வளநாட்டின் எல்லைகளாக வடக்கில் அரிசிலாறும் தெற்கில் கடுவாய் ஆறும் கல்வெட்டில் குறிக்கப் பட்டுள்ளன.³⁰ இப்படி, சத்திரியரின் ஆட்சிப்பிரிவு நீரினால் கட்டிக் காக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், முதலாம் இராஜராஜன் (1014) பிராமணர் தலையீடு இன்றி சோழர் அரசின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட வெவ்வேறு மண்டலங்களில் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஊர்களில் இருந்து நெல்விளைச்சலில் குறிப்பிட்ட பங்கும், பொன்னும், காசும் தஞ்சை பெரியகோயிலுக்கு வழங்கிட ஆணையிட்டான். இவ்வாணையில் கோயிலுக்கு கொடையளிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கான நீரினை வழங்குதலில் குளமுங்கரையும் என்ற தொடரும், புறவூர்களுக்குப் பாயப்போன வாய்க்கால்களும் என்ற தொடரும் மிக முக்கியமானவை.³¹

11. நிலக்கொடையும் நீர்க்கொடையும்:

அரசர்கள் நிலவுரிமை, நீருரிமை, நீர்ப்பாசனத்தின் மேல் மேலாண்மை கொண்டிருந்தனர் என்பதனை அரசாணை களான செப்பேடுகளில் பதியப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த சிலசொற்களால் அறிய இயலும். அவை கொடைபெற்றோர் நீருரிமை, நீர் பாய்ச்சிக் கொள்ளும் உரிமை பற்றிப் பேசும் பகுதிகளில் பதியப்பட்டுள்ளன.

அவை : தலைவாய், வாய்த்தலை, குலை, வதி, வாய்க்கால், உட்சிறுவாய்க்கால், வாய்க்காலே உற்று, திரிவிலே உற்று, குலையுற்று, நடுவுற்று, குறங்குறுத்துப் போன, புறவூர்களுக்குப்போன வாய்க்கால், குற்றேத்தம், ஓடை பலமுடக்கு முடக்கிக் கிடந்தவாறே, தூம்பு, மடை போன்றவை.

தலைவாய், வாய்த்தலை இரண்டும் ஆற்றிலிருந்து நீரினை வாய்காலுக்குத் திருப்பும் தொழில்நுட்ப அமைப்பு. குலை என்பது இன்றைய தடுப்பணை போன்று ஆற்றின் / வாய்க்காலின் குறுக்கே தற்காலிகமாக இடப்பட்ட குட்டையான நீளச்சுவர் எனலாம். இதன்மூலம் நீரின் போக்கினைத் திருப்பமுடியும். திரிவிலே என்பது வாய்க்காலின் போக்கு திரும்பும் இடமாகும். ஓடை பலமுடக்கு முடக்கி தான்கிடந்த வாறே என்ற தொடர் பல திருப்பங்களைக் கொண்ட வாய்க்காலைச் சுட்டும். நீண்ட வாய்க்கால் ஓரிடத்தில் பிறிதொரு வாய்க்காலுடன் நெடுக்காகச் சேருமானால் அது நடுவுற்று எனப்படும்.

இந்நீர்ப்பாசன அமைப்புகளே நீராதாரங்களினின்றும் நீர் எத்திசையில் போகவேண்டும் என்பதனை நிர்ணயிப்பன. இவையே நீரினை விளைநிலங்களுக்குத் திசை திருப்பும் சுட்டங்களாகும்/பள்ளங்களாகும். கொடையளிக்கப்பட்ட ஊரிலிருந்து/நிலத்திலிருந்து பிற ஊர்களுக்கோ/நிலத்திற்கோ அல்லது பிறநிலத்திலிருந்து/ஊரிலிருந்து கொடையளிக்கப்பட்ட ஊருக்கோ/

நிலத்திற்கோ நீரோட்டம் திசை திருப்பப்படும் இடங்களை அச்சொற்கள் சுட்டுவன. இத்தொழில்நுட்பம் சார்ந்த நிலக்கட்டங்களை கொடையளிப்பதன் மூலம் அரசாணை நீரினைப்போன்று பரவி விரிந்தது எனலாம். கொடைபெற்றவர் தவிர இவ்வுரிமையினை அந்நியர் செய்தால் அவர்கள் அரசரால் தண்டிக்கப்படுவர் என்று பல்லவர் செப்பேடு மிரட்டுகிறது. இதனையே சோழர்அரசும் பின்பற்றியது எனலாம்.

கொடையளிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு உரிய நீர் வழங்கப்படுகையில் அந்நிலம் இயற்கையாகவே பெற்றுள்ள நீராதாரங்களான வாய்க்கால், குளம், ஆறு, ஏரிகள் மட்டுமின்றி அவ்வூர் அமைந்துள்ள நாட்டிற்குப் பொதுவான நீராதாரங்களில் இருந்தும் நீர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதனை கரந்தைச் செப்பேடு நாட்டுப் பொது திரிபுவனமாதேவி ஏரி (வரி:37) என்று சுட்டுகிறது. ஆற்றிலிருந்து வாய்க்காலுக்கு நீர்திரும்பும் தலைவாய்மீதான ஆளுமையினையும் அரசு பெற்றிருந்தது என்பதனை மும்முடிச்சோழப்பேராற்றிலே தலைகொண்டு தெற்குநோக்கி பள்ளகுடிக்கு நீர்பாயப்போன வாய்க்கால் (வரி:522-523) என்று அரசாணையில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. தலைகொண்டு என்பது ஆற்றில் புதிதாக தலைவாய் ஒன்றினை அதாவது ஆற்றிலிருந்து நீரினை வாய்க்காலிற்குத் திருப்பும் மதகு/மடை என்பதனை உருவாக்கிக்கொள்ளும் உரிமை என்று பொருள். புறவூர்களில் இருந்து கொடையளிக்கப்பட்ட நிலத்திற்குப் பாயும் வாய்க்கால் புறவூர்நிலத்தாறே போந்து இவ்வூர் நிலத்திற்கு நீர்பாயும் வாய்க்கால் என்று சுட்டப்படுகிறது (வரி:934-936), இவ்வூர்நிலத்தை ஊடறுத்து புறவூர்களுக்கு நீர்பாயும் வாய்க்கால்கள், இப்படி ஊர்களிடையேயான நீர்ப்கிர்விற்கும் அரசாணையின் பரிந்துரை உண்டு என்பது நீருரிமையில் அரசின் தலையீட்டினைச் சுட்டும். இது அரசின் பரவலான அதிகாரத்தினை வெளிப்படுத்துகிறது.

காவிரிபாயும் சோழநாட்டில் தொன்று தொட்டு வாய்க்கால்முறை நீர்ப்பாசனம் பயன்பாட்டில் உள்ளது. இது குளத்துமுறை நீர்ப்பாசனம், கிணற்றுமுறை நீர்ப்பாசனத்தினின்றும் தொழில்நுட்பரீதியில் வேறானது. சமவெளிமுழுக்க சதுரம்-சதுரமாக அல்லது சுட்டம்-சுட்டமாக அமைந்துள்ள விளைநிலங்களுக்கு இடையே குறுக்கும்-நெடுக்குமாக அமைந்துள்ள வாய்க்கால்கள் வழியே நீர் விளைநிலங்களுக்குப் பாய்கிறது. ஆற்றிலிருந்து தலைவாய், மதகு /மடைகள் வழியே பெரு வாய்க்கால், சிறுவாய்க்கால், உட்சிறுவாய்க்கால், கண்ணாறு என்று நுண்ணிய அளவில் நிலக்கிடப்பி யலுக்கு ஏற்ப வரிசையாக அமைந்துள்ள இவ்வமைப்பு இறுதியில் சீராக விளைநிலத்திற்குக் கொண்டுசேர்க்கிறது. இதில் அரசின் பங்கு என்ன என்று அறிய வேண்டும். அதற்காக, அரசாணை செப்பேடுகளில் நீர் உரிமை

பற்றிப்பேசும் பகுதிகள் மிகவும் பயனுள்ளவை. ஆணைகளிடையேயான ஒப்பியல் பார்வை தனி ஆய்விற்கு உட்பட்டது. அரசாணைகளில் நீர் உரிமை பற்றிய பத்தி பெரும்பாலும் இந்நிலத்துக்கு நீர்க்கீய்ந்தவாறு என்று தொடரும். அதாவது நிலத்திற்கு வழங்கப்பட்ட போதுமான நீர் இவ்வாறு குறிக்கப்படுகிறது. அப்போதுமான நீரினை வாய்க்கால் வழியே பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதற்காக அவ்வாய்க்காலினை ஆழப்படுத்தி (குத்தி) நீரினைப் பாய்ச்சிக்கொள்ளலாம். இந்நீர், ஆற்றிலிருந்தோ, ஏரிகளிலிருந்தோ, குளத்திலிருந்தோ தலைவாய், மடை, மதகுகள் வழியே நீர்ந்தும் வாய்க்காலினை அடையும். தலைவாய், மதகு/மடை போன்ற அமைப்புகளை இயக்குவதற்கு/பாதுகாப்பதற்கு தலைவாயர், ஏரிவாயர், தலைவாய்ச்சான்றார் இருந்தனர் என்று அறியமுடிகிறது. அளிக்கப்பட்ட நீர் குறைபடாமல் இருக்க கொடைபெற்றோர் தவிர பிறர் (அந்நியர்/அன்னியர்) நீர்ந்தும் வாய்க்காலை குறுக்கே வெட்டி நீர்பெறுவது மறுக்கப்பட்டுள்ளது. அதே போன்று பிறர் சிறுஅளவிலான ஏற்றம் வைத்தும், கூடைகள் கொண்டும் நீர் இறைக்கவும் கூடாது என்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது. சில அரசாணைகள் இப்படிப்பட்ட வாய்க்காலில் இருந்து மேனடை/மேநடை நீரினை அதாவது நீரோட்டம் வாய்க்கால்வழிந்து ஓடும் போதும், கீழ்நடை நீரினை அதாவது நீரோட்டம் குறைவாக உள்ளபோதும் கொடை பெற்றவர்கள் நீர்பாய்ச்சிக்கொள்ளும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. அன்னீர் (அந்நீர்?) அடைச்சுப் பாய்ச்சிக்கொள்ளும் உரிமையும் வழங்கப்பட்டது. அதாவது நீர் வற்றும் காலங்களில் கிடைக்கின்ற நீரினை தேக்கிவைத்துப் பயன்படுத்தும் உரிமை. சில கொடைகளில் ஆற்றிலிருந்து புதிதாக வாய்க்கால் வெட்டிக் கொள்ளவும் உரிமைகள் தரப்பட்டன. புதிதாக வாய்க்கால்கள் உருவாக்கப்பட்டது. ஆற்றுநீர் வீணாகாமல் விளைச்சலுக்கு திசைதிருப்பப்பட்டது என்று பொருள். இப்படி ஆறு தொடங்கி சதுரகட்டங்களாக அமைந்திருக்கும் விளைநிலங்களுக்கு நீர்சேரும் வரைக்குமான நுட்பமான நிலக்கிடப்பியலே வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு-சதிரம் என்ற அமைப்பாகும். இதுபோன்ற பாசனத் தொழில்நுட்ப அமைப்பு நெல் விளைச்சலுக்கென்றே பிரத்யேகமான அமைப்பாகச் சொல்வர். அதனால்தான் பெரும்பாலும் நெல்லரிசியினை பிரதான உணவாக உண்ணும் பிராமணர்களுக்கு கொடையளிக்கப்பட்ட நிலம் பற்றிய கல்வெட்டு விவரணைகளில் மட்டும் வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு-சதிரம் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன போலும். இக்கருத்தின் மீதான பேரா.ந.அதியமானின் மீள்பார்வை தரப்படுகிறது.* நீர்போகும் இந்த அமைப்பில் அரசின் நேரடித் தலையீட்டினை அறியமுடியவில்லை. அதனை அறிந்தால் இக்கட்டுரை முழுமையடையலாம். அனைத்து அரசாணைகளிலும் வழங்கப்பட்ட நீர்

உரிமைகள் ஒரே மாதிரியாக (stereo type) குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அம் மாதிரி பின்னிணைப்பில் தரப்பட்டு உள்ளது.

12. சோழமண்டலத்தில் வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு-சதிரம்: சோழமண்டலத்தில் நீரினைச் சிக்கனமாகவும் விரையமின்றியும் பயிர்விளைச்சலுக்குப் பயன்படுத்த சோழர்காலத்திய வேளாண்குடிகள் வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு-சதிரம் எனும் நீர்ப்பாசன ஒழுங்குமுறையினை நிலத்தின் சரிவுத்தன்மைக்கேற்ப உருவாக்கியுள்ளனர். நிலத்தின் (gradient) சரிவுத்தன்மையும், புவியீர்ப்பும் (gravitation) நீரோட்டத்தினை இயக்கும் காரணிகளாக அமைகின்றன. இதில் வாய்க்கால் பெரும்பாலும் கிழக்கு-மேற்காக நீரோடும் அமைப்பு; வதி வடக்கு-தெற்காக நீரோடும் அமைப்பு. இவற்றில் வதி சில இடங்களில் நிலத்தின் மேட்டுச் சரிவுத்தன்மைக்கு ஏற்ப வாய்க்காலாகவும் இயங்கியதனை அண்மையில் ஆய்ந்துள்ளனர்.³² எனவே, வதி நீரோடும் வாய்க்காலாகவும்-வடிகாலாகவும் (supply-cum-drainage-canal) இயங்கியதனை அறிய முடிகிறது. இவ்வமைப்பு பற்றி கல்வெட்டுக் குறிப்புகள் பெரும்பாலும் சோழர் ஆட்சியின் மையப்பகுதியில் கிடைப்பதால் இதன் மீதான சோழரின் ஆளுமையினை அறிய வேண்டி கல்வெட்டில் கிடைத்த இவ்வமைப்பின் பதிவுகள் காலவரிசைப்படி தொகுக்கப்பட்டன. இவற்றின் சராசரி விழுக்காட்டுப் (frequency) பதிவிற்கும் அரசிற்கும் இடையிலான ஊடாட்டம் அறியப்பட்டது.

சோழராட்சியில் தமிழகம் முழுக்க நான்கு காலகட்டங்களுக்கும் சேர்த்து மொத்தமாக 524 வாய்க்கால்கள் கல்வெட்டுகளில் பதியப்பட்டுள்ளன.³³ சோழர்காலத்தில் வாய்க்கால்கள் பற்றி தனியே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளதால் அவற்றின் காலப்பகுப்பாய்வும் தொழில்நுட்பம் பற்றிய விவரணையும் தவிர்க்கப்படுகிறது. முதல் காலகட்டத்திலிருந்து மூன்றாம் காலகட்டம் வரைக்கும் வாய்க்கால்களின் எண்ணிக்கை கூடிச்செல்கிறது. இப்போக்கு சோழர் அரசின் வேளாண் பெருக்கத்தினைக் காட்டும். வாய்க்கால் வெட்டுவதில் அரசின் நேரடித்தலையீடு இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. மேற்சொன்னது போன்று இலெய்டன் செப்பேட்டில் உள்ள முதல் இராஜராஜனின் ஆணையின் படி புதிதாக ஒரு வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வாய்க்காலுக்கு இராஜராஜனின் பெயரே இடப்பட்டுள்ளது. அரசர்களின் பெயர்களில் நான்கு காலகட்டத்திற்கும் சேர்த்து சோழமண்டலத்தில் மட்டும் 101 வாய்க்கால்கள் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கும் முதல் காலகட்டம் முதல் நான்காம் காலகட்டம் வரை (850-1279) வாய்க்கால்களின் எண்ணிக்கை கூடிச்செல்கிறது. இதனை நீர்ப்பாசனத்தின்மீதான

அரசின் இறுக்கமான ஆளுமை எனலாம். மொத்தமாக 48 வாய்க்கால்கள் ஊர்களின் பெயரால் இயங்கியுள்ளன. முதலில் ஊர்வாய்க்கால்கள் அதிகமாகக் குறிக்கப்பட்டு அடுத்தடுத்து குறைவது உள்ளூர் ஆட்சிமன்றங்களின் ஆளுமை குறைந்ததைக் காட்டும். இதனை அரசின் மேலாண்மை அதிகரித்ததாகக் கருதலாம். முதலாம் இராஜராஜனால் உருவாக்கப்பட்ட வளநாடு அமைப்பு இதற்குக் காரணமாகலாம். வட்டாரத் தலைவர்களின் அரசியலை சமாளித்து அவர்களை பலமிழக்கச் செய்வதற்கு இராஜராஜன் இத்திட்டத்தினை அறிமுகப்படுத்தினான் என்பர்.³⁴ அரசாணைகளின் நிலக்கொடைகளில் ஊர்வாய்க்கால்கள் பற்றிய குறிப்புகள் அரசரின் ஆளுமையாகும்.

12:1.வதி: சோழமண்டலத்தில் மொத்தமாக 278 வாய்க்கால்கள் பயன்பட்டிருக்க 166 வதிகளே (47%) நீர்ப்பாசனப் பயன்பாட்டில் இயங்கியுள்ளன. முதலிரண்டு காலகட்டங்களில் சொற்பமாகி, பிறகாலகட்டங்களில் அதிகரித்திருப்பது வேளாண்பெருக்கத்தினைக் காட்டுவதாகவும் ஆட்சியின் உறுதிப்பாடு அதிகரித்ததாகவும் கருதலாம். அரசர்களின் பெயராலும் அவர்களின் பட்டப் பெயரோடும் சேர்த்து வதிகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.³⁵ ஊர்களின் பெயரால் வதிகள் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் நீர்வடிகால் பணிகளை ஊராரே செய்திருப்பர் எனலாம். வதிகளின் பெயர்கள் குறித்த புள்ளிவிவர பகுப்பாய்வில் மூன்றாம், நான்காம் காலகட்டங்களில் கடவுளரின் பெயர்கள் குறைந்து அரச குடும்பத்தினரின் பெயர்கள் அதிகரிப்பதனை ஆட்சியரின் மேலாண்மை எனக் கருதலாம்.

12:2. கண்ணாறு: தமிழகத்தின் நீர்ப்பாசனத்தொழில் நுட்பத்தில் கண்ணாறு மிக முக்கியமான கட்டமைப்பாகும். சோழமண்டலத்தில் மொத்தமாக 166 கண்ணாறு கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வாய்க்கால்களின் மொத்த எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிடுகையில் 44% ஆகும். இவை சோழராட்சியின் மையப்பகுதியிலேயே கிடைக்கின்றன. வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு-சதிரம் பற்றி உத்தரமேரூர் கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில் ஓய்.சுப்பராயலு ஆய்ந்துள்ளார்.³⁶ கிடைக்கின்ற நீரினை கடல்நோக்கித் திரும்பாமல் தேக்கிவைத்து வளமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும், சரிவான நிலப்பரப்பில் நீரோட்டத்தின் வேகத்தினை சமநிலைப்படுத்தவும் குறுக்கும்-நெடுக்குமான வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு அமைப்பு பயன்பட்டிருக்க வேண்டும். இவ்வமைப்பு பற்றிய குறிப்புகள் பெரும்பாலும் பிரமதேய ஊர் கல்வெட்டுகளிலேயே கிடைக்கின்றன. ஆனால், வேளாண்குடிகளின் வெள்ளான்வகை ஊர்களே கொடையளிக்கப்பட்டு பிரமதேயங்களாயின என்று அரசாணைகள் விளக்குவதால் வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு-சதிரம் என்ற விலைநிலங்களுக்கான

பாசனக்கட்டமைப்பு பிராமணர் குடியமர்த்தப்படுவதற்கு முன்பே வழக்கில் இருந்தது என்பதனை மேலும் உறுதிப்படுத்த சான்றுகள் தேவை. இருந்தபோதும் வேளாண் ஊர்களில் நீர்ப்பாசன மேலாண்மையினை உள்ளூர்க் காரர்களே செய்திருப்பர்.

12:3. ஏரிஅரையர்கள்: கரந்தைச் செப்பேட்டில் கொடையளிக்கப்பட்ட திரிபுவனமாதேவி சதிரவேதி மங்கலத்திற்கு நீர்தரும் நீராதாரங்களில் ஒன்று திருபுவனமாதேவி பேரேரி. இவ்வேரி ஏரிஅரையர்கள் என்ற குழுவின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததாகக் கருதலாம். கொடையளிக்கப்பட்ட பாசனஏரி நீர்வழங்கும் தூம்புடன் சேர்த்து வழங்கப்பட்டதனை திருபுவனமாதேவிப் பேரேரி வடகரை வெட்டித்தூம்பு என்றும், தூம்பின் மேலருகே என்றும் (வரி:729) கரந்தைச் செப்பேடு தருகிறது. திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டின் படி கங்கனேரித்தூம்பினின்றும் பாய்ந்த மேட்டு வாய்க்காலேயுற்று மேற்கினின்றும்மிக்கால் மென்னடை நீர் பாயப்பெறுவதாக என்று குறிப்பிடுகிறது. எனவே, நீருரிமை என்பது ஏரியிலிருந்தும் வாய்க்காலிலிருந்தும் நீரினைத் திருப்பிவிடும் நீர்ப்பாசனத்தொழில் நுட்பத்தினையும் சேர்த்தே என்று பொருள்கொள்ளவேண்டும். ஏரிகளைப் போன்று தலைவாய்களை தலைவாயர், தலைவாய்ச்சான்றோர் போன்ற குழுவினர் இயக்கினர் எனலாம். எனவே, சோழர் அரச நீருரிமையிலும் நீர்ப்பாசனத்திலும் ஆளுமை கொண்டிருந்தாலும் அதனை செயலாக்கியவர்கள் உள்ளூரில் இயங்கிய குழுவினர் என்று அறியமுடிகிறது. இவர்களுக்கு (ஏரி அரையர்கள், தலைவாயர், தலைவாய்ச்சான்றோர்) அரசர்கள் நேரடியாக ஆணையிட்டதாகக் குறிப்புகள் இல்லை. காவிரி வழிந்தோடும் பகுதிகளில் மட்டுமே இவர்கள் இயங்கியதாகத்தெரிகிறது. எனவே, நீரினை தலைவாய்மூலம் அரசு கட்டுப்படுத்தும் வாய்ப்பும் திருப்பிவிடும் வாய்ப்பும் உள்ளது என்று உணரலாம். இதனை நீருரிமையிலும் நீர்ப்பாசனத்திலும் அரசின் தலையீடு எனலாம். நீர்ப்பாசன இயக்கத்தில் இவர்களின் இருப்பினை நொபோரு கராஷிமா சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.³⁷ நீரினை மேலாண்மை செய்வதில் அரசு தலையீடு நேரடியாக இல்லையென்றாலும் அதன்மீதான உரிமையினை மாற்றித்தருவதில் அதிகாரம் கொண்டிருந்தனர் என்பதால் அரசுக்கும் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் தொடர்பு உண்டு எனலாம்.

*இதை காலவாரியாக பார்க்கவேண்டும். ஏனென்றால் காட்டாக, திருப்புள்ளமங்கை பிரம தேயத்திற்கு அவ்வாறு வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு-சதிரம் என்ற அமைப்பு இல்லை. என்னுடைய மதிப்பின்படி ஏற்கெனவே மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட நிலங்கள் பிரமதேயமாக மாற்றும் போது பிராமணர்களுக்கு பங்காக அளிக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் ஏற்கெனவே வேளாண்குடிகள் இயற்கையாகச் சென்ற ஆறு/வாய்க்கால்களில் உருவாக்கிய விளைநிலங்கள் மீண்டும்

சுதூரங்களாக மாற்றம் செய்வது மிகப்பெரிய பணி. எனவே தான் அவை பங்குகளாக வழங்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட பிரமதேயங்க களில் வதி-வாய்க்கால்-கண்ணாறு-சதிரம் முறையைக் காணலாம். காட்டு செம்பியன்மாதேவி. இதைத்தான் நான் கருதுகோளாகக் கொண்டு ஆய்ந்து வருகிறேன். எனினும் இதுகுறித்த ஆழ்ந்த ஆய்வு தேவைப்படுகிறது.

குறிப்புகளும் விளக்கங்களும்

- Henri J.M.Classen, Peter Skalink (ed), The Early State, Mouton Publishers, The Hague.1978. 1973 செட்டம்பர் மாதத்தில் சிகாகோவில் உலக அளவில் நடைபெற்ற ஒன்பதாம் மாஸிட்வியல் இனவியல் அறிவியல்களுக்கான மாநாட்டில் தொடக்ககால அரசுகள் பற்றி நல்லதொருநூல் வெளியிடப்படவேண்டுமென்று அறிஞர்களால் முடிவெடுக்கப்பட்டது. அவர்களின் சில கூடுகைக்குப் (1974; 1975;1976) பிறகு இறுதியாக 1978 இல் இந்நூல் வெளியிடப் பட்டது. கருத்தியல், மாநிரியியல்கள், ஒப்பாய்வு என்று மூன்று பகுதிகளில் அரசுகள் பற்றி விளக்கும் இந்நூல் அறிஞர்களின் கூட்டிசைவிற்கு நல்ல மாதிரி. இந்நூலில் கட்டுரை யளித்தவர்களில் எழுவர் சோவியத் ஒன்றியத்தினையும், எழுவர் அமெரிக்க அய்க்கிய நாட்டினையும், மூவர் செக்கோஸ்லோவோசியாவையும், மூவர் நெதர்லாந்தினையும், ஒருவர் பெர்லினையும் சேர்ந்தோராவர். இந்தியாவின் ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து சுதர்லன் செனவரட்னே (Sudarsan Seneviratne) கட்டுரையளித்துள்ளார். இவர் இலங்கைக்காரர். இந்நூலின் முதல் பகுதி அரசு பற்றிய வரலாற்றியல்பார்வைக்கு நல்ல அலசல்.
- Frederich Engels, The Origin of the Family, Private Property and the State, Progress Publishers, Moscow (I printing, 1946) reprinted 1985. இந்நூலாசிரியர் சொத்துடைமையே குடும்ப அமைப்பு முறைக்கு அடித்தளம். அதுவே, சமூகத்தினையும் ஒரு நிலப்பரப்பில் வாழும் மக்கள் கூட்டத்தினையும் அரசினையும் உருவாக்கும் என்றார். இக்கருத்து Anti-During என்ற நூலில் வலியுறுத்தி எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தியச்சமூகம் பற்றிய கட்டுரைகளில் Karl Marx இக்கருத்தினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.
- op cit.,Henri J.M.Classen, Peter Skalink,1978. ப.7. இந்நூலில் கீழைநாடுகளின் அரசு பற்றி கார்ல்மார்க்ஸின் இக்கருத்து மிகமுக்கியமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- சீமார் மன்னர்களும் குறுநிலமன்னர்களும் அவரவர்களின் ஊர்களுக்கு ஆட்சியாளர்களாக இயங்கினர் என்றும், அவர்களின் ஆட்சிஎல்லை சீமாரர்களைச் சார்ந்ததாகவே அமைந்திருந்தது என்றும் உரைத்து அப்படிப்பட்ட பல சீமாரர்களை தமிழறிஞர் இனம் கண்டுள்ளார். பெ.மாதையன், சங்ககால இனக்குழு சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும், NCBH, 2004, p.148. ஆட்சியாளர் களுக்கு இடையிலான சண்டைகளை புலவர்கள் நியாயப் படுத்தினர் (புறம்:76). இப்பாடல் ஒருவனை ஒருவன் அடுத்தவன் தொலைதலும் புதுவதன்று இவ்வுலகத்து இயற்கை என்று உரைக்கிறது. காலத்தால் பிந்திய பதிற்றுப்பத்து வேந்தர்கள் போரில் இயற்கை வளங்களையும் நீராதாரங்களையும் அழிப்பர் என்று விளக்கும் (பதிற்று:13;15'20;23;25;26;71).
- K.Kailasapathy, Tamil Heroic Poetry, OUP, 1968. தமிழ் செவ்வியல் இலக்கியங்களை கிரேக்க வீரயுகக்கவிதைகளோடு ஒப்பிட்டு இதுபோன்ற முடிவிற்கு க.கைலாசபதி வந்தார். சோழர் குலத்தின் கரிகாலன் அரியணை ஏறுமுன் தம் தாயாதிசுருடன் போரிட வேண்டியிருந்தது என்றும் கிள்ளிவளவன் அரியணை ஏறுமுன் ஒப்பது மன்னர்கள் எதிர்த்தனர் என்றும் ர.பூங்குன்றன் தம் ஆய்வில் கண்டுள்ளார். சங்ககாலத்தில் குடிகளிடையிலும், வேளிக்களிடையிலும் போர்கள் நிகழ்ந்தவண்ணம் இருந்தன என்கிறார். ர.பூங்குன்றன், தொல்குடி வேந்தர் வேளிர் பண்டைத்தமிழகத்தில் அரசு உருவாக்கம் பற்றிய ஆய்வு, NCBH. Chennai. 2016. p100; 125. செம்மொழிப்புலவர்கள் வீரர்கள் புகழெனை உயிருங் கொடுக்குவர் என்று புகழ்ந்து போருக்கு தயார்படுத்தினர் (புறம்:182). இதனால் கிட்டும் புகழ் வான்புகழ், விண்புகழ், வியங்குகழ்ப், திண்புகழ் எனப்பட்டது. போரில் பிறந்துபட்டு புகழ் பெறுவதனை வின்பெருபுகழ் என்று புறப்பாடல் சுட்டும் (புறம்:116). போரில் மாண்ட வீரனை தேவருலகம் எய்தினான் என்று புலவர் போற்றுகின்றனர். இதனை புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்விசை (புறம்:228).
- வேள்விசெய்தலில் மூவேந்தர்களும் அக்கறைகாட்டினர் என்பதனை செவ்வியல் இலக்கியங்கள் விளக்குவன. ராஜ குயவேட்டபெருநற்கிள்ளி என்ற சோழவேந்தன் வேள்வி செய்தான் (புறம்:16;125;367;377). பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்ற பாண்டிய அரசனின் பெயரிலேயே பலயாக சாலைகளை உருவாக்கினான் என்று பொருள்

- அமைகிறது. இவன் பலவேள்வித்தாண்களை உடைய நாடு உடையவன் என்று புகழப்பட்டான் (புறம்:15;20;21). குடமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவனின் நாடு அந்தணர் செய்த வேள்வித்தீயினை உடையது எனப்பட்டது (புறம்:397). கரிகாற்சோழன் தம் மனைவியோடு யாகசாலையில் இருந்தான் என்று புறப்பாடல் 224 விளக்கும். நலங்கிள்ளி பலவேள்விகள் செய்தவன் என்று புறப்பாடல் 400 பேசும். சேரவேந்தர்கள் வேள்வியில் பெரும் அக்கறை காட்டியுள்ளனர் (குறுந்:233;புறம்:361;பதி:70). வேதச்சடங்குகள் மக்களிடையே புகழ் பெற்றிருந்தன என்பதனை வேதம், வேள்வி, மறைநூல், முதுநூல், எழுதாக்கற்பு போன்ற சொற்கள் செம்மொழி இலக்கியங்களில் பதிவப்பட்டதால் அறியலாம் (புறம்: 2;15;224;166, மதுரை:468;656, ஐங்:387, புறம்:93, பரி:912, பெரும்:315, பதி:62;70;74, கலி:126, குறுந்:156). வேள்விச்சடங்குகள் அரசர்களையும் அந்தணர் களையும் ஓரணியில் சேர்த்துள்ளன.
- கபிலர், பரணர் போன்ற புலவர்கள் வேந்தர்களை பெரிதும் போற்றியுள்ளனர். இதில் பாரிக்கும் கபிலருக்குமான அறிவுசால் நட்பு (intellectual friendship) உணரத்தக்கது. சங்ககாலத்தில் அரசர்களுக்கும் பாணர்களுக்கும்/புலவர்களுக்கும் நட்பு இருந்தனை க.கைலாசபதி எடுத்துக்காட்டினார். K.Kailasapathy.1968.p.59. கோப்பெருஞ்சிங்களூக்கும் பிராந்தியநாயாருக்கும் இடையிலான உறவினை இப்படிப் பார்த்தலாம். அவ்வகையில் அதிகமானூக்கும் இடையிலான உறவினையும், பாரிக்கும் கபிலருக்கும் இடையிலான உறவினையும் இவ்வாறு கணிக்கலாம். பாரி, அறிவுசால் நட்பாக ஒரு பிராமணரை தெரிவு செய்ததுதான் பின்னாட்களில் சோழ அரசர்களுக்கு பிராமணரை மந்திரியாக தெரிவு செய்யும் முன்னேராக அமைந்திருக்கும்.
- EI;15:64. அன்பில் செட்டிபட்டின பதிப்பில் இக்குறிப்பினை T.A.Gopinatha Rao தருகிறார்.
- C.Minakshi, The Historical Sculptures of the Vaikunda Perumal Temple in Kanchi in Memoirs of the Archaeological Series,No.63. Delhi.1941.p.37.
- வேள்விகள் செய்த ராஜகூயவேட்டபெருநற்கிள்ளி முருகனைப் போன்று சிற்பமுடையவன் என்று புறப்பாடல் சுட்டும் (புறம்:16). குராப்பள்ளி தஞ்சிய நன்மாதனும், பாண்டிய வெள்ளியப் பலத்துத் தஞ்சிய பெருவழுதியும் முறையே பலராமனுடனும் திருமாலுடனும் ஒப்பிடப்பட்டனர் (புறம்:58). இப்படி கடவுளர்களுக்கு இணையாக அரசர்கள் புலவர்களால் நிறுத்தப்பட்டனர். இதுவே, பின்னாட்களில் அரசர்கள் தம் தம் பெயரில் கோயில்கள் எழுப்பிக் கொண்டுவதற்கு வழிவகுத்திருக்கும். முதலாம் இராஜராஜனும், முதலாம் இராஜேந்திரனும் தம் தம் தலைநகர்களில் தம் தம் பெயரில் கோயில்கள் எழுப்பினர். இரண்டாம் இராஜராஜனும் மூன்றாம் குலோத்துங்கனும் கூட முறையே தாராகரம், திருபுவனம் என்ற இடங்களில் அரசு கோயில்களை எழுப்பினர். இவை பாடல் பெற்றதலங்கள் இல்லை. எனவே இவை பத்தித் தலங்கள் இல்லை; அரசக்கான சடங்குத்தலங்கள் (royal ceremonial centres) எனலாம். சித்தூர் மாவட்டத்தின் காளஹஸ்தியில் உள்ள கோயிலில் மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் உருவம் என்று அறியப்படும் உலோகப்படிமம் உள்ளதாக சுட்டிக் காட்டப் பட்டுள்ளது. அங்கு சோழமாதேவியின் உலோகப்படிமமும் உள்ளது. பார்க்க K.A.Nilakanta Sastri, The Colas....p.754.fig:33;32.
- பண்டைய இந்தியாவில் குலங்கள் அரசாக வளர்ந்தனை Romila Thapar தம் ஆய்வில் விளக்கியுள்ளார், Romila Thapar, From Lineage to the State: Social Formations in the Mid-First Millennium BC in The Ganga Valley [III impression], OUP, Madras, 1993.
- வேதக்கற்ற, சடங்குகள் செய்கிற, ஆன்மீக குருமார்கள், சமயபூசாரிகள் போன்றவர்களுக்கு போதுமான விளைச்சல் தரும் வரிவிலக்கிற்கு உட்பட்ட, தண்டப்பணம் இல்லாத நிலத்தினைக் கொண்டு பிரமதேயங்கள் உருவாக்கித்தருவது அரசரின் கடமை களுள் ஒன்றாக அந்தசால்நிரம் அறிவுறுத்துகிறது R.Shamasastri, Kautilya's Artaasastra, [8th edition], Mysore Printing and Publishing House, Mysore.1967.p.45. திருக்குறள் நாடு, அமைச்சு, அரண், குடி, கூழ்ப்பகை என்று பல தலைப்புகளில் ஆட்சி பற்றி விவாதிக்கிறது. எதுமாதிரி ஆட்சியாளர் வேண்டும் என்றும் கூடாது என்றும் பரிந்துரைக்கிறது. குறள் 756 உக்கு என்ற வரியும் அபராதப் பணமும் அரசனுக்கு வருமானம் என்று பரிந்துரைக்கிறது. ஆனால், இக்கருத்துகளை ஆட்சி (government) என்ற பொருளில் கொள்ளலாம்;அரசு என்ற பொருளில் கொள்ள இயலாது.
- K.A.NilakantaSastri, The Colas என்ற நூலினை மூன்று தொகுதிகளாக இந்தியவிடுதலைப் போராட்டச் சூழலில் வெளியிட்டார். இந்தியா விடுதலை பெறும் என்ற சாதகமான அரசியல் சூழல் உலகளவில் எழ்த்தொடங்கியபோது இத்தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டு பண்டைய இந்திய வம்சாவழி அரசு ஒன்றின் கட்டமைப்பினை ஆங்கிலத்தில் உலகிற்கு உணர்த்தினார். தொடர்ந்து தமிழ்ப்புலமை வட்டத்திற்கு இக்கருத்தினை தி.வை.சதாசிவபண்டாரத்தார், மா.இராசமானிக்கம்

இருவரும் தம் தம் பங்கிற்கு தமிழ் இலக்கிய சான்றுகள் வழியே சோழர் வரலாற்றினை ஆய்ந்தனர். தி.வை.சதாசிவபண்டாரத்தார், பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம் [முதல்பதிப்பு,1949], அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம். மா.இராசமாணிக்கனார், சோழர் வரலாறு [(மூன்று பாகங்கள்) முதல் பதிப்பு, 1947;மறுபதிப்பு,1999], பூரம் பதிப்பகம்,சென்னை.

14. Burton Stein, State and Agrarian Order in Medieval South India: A Historiographical Critique என்ற தம் கட்டுரையில் தென்னிந்திய வரலாற்றினை விமர்சனபூர்வமாக அணுகியிருந்தார். இக் கட்டுரையின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட Peasant State and Society in Medieval South India என்ற நூலில் சோழர் அரசு ஒரு கூறாக்க அரசு (segmentary state) என்றும் அங்கு அரசர்கள் சடங்குநிலை அரசர்களாக இயங்கினர் என்றும் முன்மொழிந்திருந்தார். இந்நூலிற்கு பல அறிஞர்களும் விமர்சனம் அளித்தனர். இந்நூலினை தீர் விமர்சனம் செய்து பல கட்டுரைகள் வெளிவந்திருப்பினும் அவருடைய சில கருத்துகளை முழுதாக புறக்கணிக்க முடியவில்லை.
15. Y.Subbarayalu, South India under the Cholas, OUP,2013. 1982 இல் The Chola State என்ற தலைப்பில் அவர் வெளியிட்ட கட்டுரையின் பொலிவிடப்படாத சோழர் அரசு பற்றி இருகட்டுரைகளை இந்நூலில் வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றில் சோழ அரசின் கூறுகள் Henri J.M.Classen and Peter Skalnik தொகுத்தளித்த கட்டுரைகளில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சில கூறுகளோடு சோழர் அரசு பொருந்திப்போகின்றன என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.
16. K.A.Wittfogel, Oriental Despotism, New Haven, 1957. பெரும்பாலான ஆசிய நாடுகளின் நீர்ப்பாசன மேலாண்மையினை அரசுடன் பொருத்திப் பார்த்து அரசின் கூறுகளை அலசி முடிவுகளைச் சொன்ன இவரது நூல் அரசுக்கும் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் இடையிலான உறவை விளக்கும் ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடி யாகும்.
17. RALH.Gunawardana, InterSocietal Transfer of Hydraulic Technology in Pre-Colonial South Asia:Some Reflections Based on a Preliminary Investigation in South East Asian Studies, Vol.22.No.2.sep.1984,pp115-142; idem,Cistern Sluices and Piston Sluices:Some Observations on Types of Sluices and Methods of Water Distribution in Pre-Colonial Sri Lanka in Journal of Humanities,Vol.10.Nos.1&2 (for1984),pp.87-104.; Hydraulic Engineering in Ancient Sri Lanka The Cistern Sluices in Rat Paranavitana Commemoration Volume Leelananda Premetillake (et al) Leiden.1978.pp.61-74; Social Function and Political Power:A Case Study of State Formation in Irrigation Society in The Indian Historical Review,pp.259-273.
18. C.N.Subramaniam, Aspects of Agriculture in Kavery Delta C 850 to C 1600, unpublished M.Phil.,dissertation submitted to JNU,1983.
19. N.Kathiravan,N.Athiyaman, Irrigation System of Kavery Delta during the Chola Regime:A Case Study of Cembiyan Madevi Village in Amaravati:Felicitation Volume for Professor P.Shanmugam, (eds.) S.Rajavelu.(et al), 2017.
20. சோழர் ஆட்சியின் எழுச்சி, வளர்ச்சி, வீழ்ச்சியின் அடிப் படையில் சமூகக்கூறுகளையும் போக்குகளையும் புரிந்து கொள்வதற்கு அறிஞர்கள் சோழர் ஆட்சிகாலத்தினை நான்கு கட்டங்களாகப் பிரித்துள்ளனர்:1:850-985;II:985-1070;III:1070-1120;IV:1120-1279. இதனை வரலாற்றுப் போக்குகளின்படி தொகுத்தளித்த நொபோரு கராஷிமா மூன்றாம் கால கட்டத்தினை சோழர் அரசு நிலைப்படுத்திக்கொண்ட காலகட்டம் என்பார். கே.ஏ.நீலசண்டசாஸ்திரி முதலாம் இராஜராஜன் ஆட்சிக் காலத்தினை சோழர் அரசு உருவாகும் காலம் என்பார். சோழர் அரசுகாலகட்டத்தினை மூன்றாகப் பகுக்கும் இவர் சோழர்அரசினை பேரரசு என்று வருணிப்பார். சோழர் அரசில் இயங்கிய குரிசில் தலைவர்களின் அரசியலைப் புரிந்துகொள்வதற்கு M.S.Govindasami சோழர் ஆட்சிகாலத்தினை மூன்றாகப் பகுக்கிறார் (விஜயாலயன் முதல் உத்தமசோழன்வரை; முதலாம் இராஜராஜன் முதல் முதலாம் குலோத்துங்கன் வரை; முதலாம் குலோத்துங்கன்முதல் மூன்றாம் ராஜாதிராஜன்வரை). Noboru Karashima (et al), A Concordance of the Personal Names in the Chola Inscriptions, Vols.1978; K.A. Nilakanta Sastri, The Colas, (reprinted), 1984, p.168; M.S.Govindasami, The Role of Feudatories in Later Chola History, Annamalai University, 1979, p.296.
21. புதுக்கோட்டை வட்டாரத்தில் 1990 களில் கள ஆய்வுகளில் பெறப்பட்ட செய்திகள்.
22. இதுபோன்றதொரு அறுபடாத தொடர்ச்சியினை புதுக் கோட்டை வட்டாரத்தில் சித்தன்னவாசல், நார்த்தாமலை, குடுமியான்மலை போன்ற இடங்களில் காணலாம். நீர் நிலைகள் தொல்லியல் தளங்களின் அருகிலேயே இருப்பதனை அறிஞர்கள் கண்டுள்ளனர். K.S.Ramachandran, Archaeology of South India:Tamil Nadu,Sundeepr Prakashan,New Delhi;K.R.Srinivasan,Megalithic Monuments of South India-Literature and Tradition in Archaeology Society of South India (Transactions for the year,158-'59). அண்மையில் கள ஆய்வில் குமிழி-மடைகளைக் கொண்ட நீர்

நிலைகள் அருகே தொல்லியல் தளங்களும், நில இடங்களில் நீர்நிலைகளின் உள்ளேயும் கூட தொல்லியல் தளங்கள் இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. K.R.Sankaran, Irrigation in the History of Tamil Nadu with Special Reference to Pudukkottai Region from C 800 to C1800 AD, unpublished Ph.D.,thesis submitted to Tamil University, Thanjavur.1997. see the tebleno.II in the thesis. இவ்வட்டாரத்தில் பயன்பாட்டில் உள்ள சிவமடைகளுக்கு விலங்குபலியிட்டு வழிபடும்முறை வழக்கில் உள்ளது.

23. வீ.செல்வகுமார், தமிழகவரலாற்றில் ஊர்கள்-நாடுகள் சமூக உருவாக்கம்:அம்பல் (அம்பர்) அகழாய்வும் காவிரிப்படுகையில் பழங்காலச் சமூக உருவாக்கம் குறித்த ஆய்விற்குத் தொல்லியல் வழங்கும் தெளிவுகள் பற்றிய சிலகுறிப்புகள் புதிய ஆராய்ச்சி, இதழ்:07,ஜனவரி-ஜூன்,2017பக்.119-133. இவர் தலைமையில் இயங்கிய அகழாய்வுக்குழு இடைக்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கோயில் தலங்களுக்கு அருகிலேயே தொல்லியல் தளங்களைக் கண்டுள்ளனர். அவற்றுள் நீடுர், நாங்கூர், இன்னம்பர் போன்ற வேளாண் ஊர்கள் முக்கியமாக இனம் காணப்பட்டுள்ளன.
24. K.A.NilakantaSastri செங்கற் தளத்தின்மேல் கட்டப்பட்ட கற்கோயில்களை நம் கவனத்திற்குத் தருகிறார். 167 of 1894; 392of1924; 36of1931;91-92of1895. K.A.Nilakanta Sastri, The Colas...p.696,697.
25. A sepulchral temple was built in memory of Arinjayan in a place called Melpadi by Rajaraja I (SI,3:15). At a place called Tondamanad, Parantaka I built such a temple in memory of his father. The temple is called as Adityeswara. Rajaraja I built the grand temple called after him (Rajarajeeswaram) in his chosen capital; his son Rajendra I installed a temple on the same model in his capital Gangaikondacholapuram. It is called after him (Rajendracholiswaram).
26. பல்லவ விஜயசிம்மவர்மனின் ஆறாம் ஆட்சியாண்டில் ஆணையிட்டு சமணசமய குரவர்களுக்கு பள்ளிச்சந்தமாக நிலம் கொடையளிக்கப் பட்டபோது அந்நிலத்தில் முன்பு பயிர் செய்து வந்தோரை குடிநீக்கி அந்நிலம் வழங்கப்பட்டது. நந்திவர்மனின் 22 ஆம் ஆட்சியாண்டில் வெளியிடப்பட்ட காசாகுடி செப்பேட்டில் பிரமதேயம் உருவாக்கப் படுவது விளக்கப் படுகிறது. கொடையளிக்கப்பட்ட அந்நிலத்தில் முன்பு பயிர் செய்து வந்தோர் உரிமை பறிக்கப்பட்டநிலை பதியப் பட்டுள்ளது (பார்க்க:பல்லவர் செப்பேடுகள் முப்பது).
27. புராணங்களில் பட்டியலிடப்பட்ட அரசர்களின் பெயர்களையும் தமிழ் செம்மொழி இலக்கியங்களில் இடம்பெற்ற கிள்ளி போன்றவர்களின் பெயர்களையும் கோத்து சோழர் வம்சத்தின் பெயர் பட்டியலில் கரிகாலன் பெயரினை அன்பில் இலயன் செப்பேடுகளின் பிரசுல்திகளில் பதிக்கப்பட்டிருப்பதனை அன்பில் செப்பேடுகளின் பதிப்பில் T.A.Gopinatha Rao சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அதில், கரிகாலன் காவிரியாற்றின் இருபுறமும் கரைகட்டினான் என்று குறிப்பு உள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டினார். இவ்விடத்தில் செம்மொழி இலக்கியங்களில் காலத்தால் பிந்திய பத்துப்பாட்டின் பொருநராற்றுப்படை சோழ நாட்டின் வளம், காவிரியின் வெள்ளச்சிறப்பு, சோழநாட்டின் வயல்வளம் போன்றவற்றைப் போற்றுகிறது என்பதனை கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும் (பொரு:178-213; 214-231; 232-241; 242-248). பெ.மாதையன்,2003.p.169.
28. குடிநீக்கி, குடிநீக்கா என்ற சொற்களை ஆய்ந்த அறிஞர்களின் கருத்துகளை பரிசீலித்து நொபோரு கராஷிமா குடி என்பது நிலத்தின் மீதான உரிமையினைச் சுட்டுமே தவிர குத்தகை தாரரை (tenant) குறிக்காது என்றும் குடி நீக்கி என்பது நிலத்தின் மீதான உரிமையினை நீக்குவதே தவிர குத்தகைதாரரை நீக்குவது அன்று என்றும் தம் ஆய்வில் விளக்கியுள்ளார். Noboru Karashima, South Indian Society in Transition: Ancient to Medieval, OUP, New Delhi.2009.p.27. ff. ©C, A ñø ð&E™-6 K.G.Krishnan, removing the tenant என்று மொழி பெயர்க்கிறார் (கரந்தை செப்பேடுகள்,ப.30).
29. பிராமணர்-சத்திரியர் உள்ளூறு செம்மொழி இலக்கியங்கள் இயற்றப் பட்ட சங்ககாலத்தில் இருந்து வழக்கில் உள்ளது என்பதனை சங்கப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன. பட்டினப் பாலையில் கரிகாலன் பசுக்களை பாதுகாப்பவன் என்றும் நான்மறையோரின் புகழினையும் போற்றுவன் என்றும் புகழப்படுகிறான் (பட்டி:201;202). பிராமணர்க்குத் தீங்கு செய்வது பாவம் என்றும் (புறம்:34) போர்ச்சூழலில் அவர்களை பாதுகாப்பான இடத்தில் வைக்கவேண்டும் என்றும் (புறம்:9) செம்மொழிப்பாடல்கள் பரிந்துரைக்கின்றன. வேந்தர்களிடம் அந்தணர்கள் பரிசு பெற்றதனை செம்மொழிப் பாடல்கள் விளக்குவன (புறம்:367;361). Y.Subbarayalu, A Note on Tiruvindalur Copper Plate Grant in Medieval Religious Movements and Social Change: A Report of a Project on the Indian Epigraphical Study (ed) Noboru Karashima, Tokyo, The Toyo Bunko, 2016, pp.125-135. பிராமணரின்றி ஷத்திரியனுடைய சக்கரமல் களும் ஷத்திரியரின்றி அந்தணனின் ஜீவனமும் நடைபெறாததாகையால் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து நின்றால் இம்மை மறுமைகளின் இன்பங்களை அடையக்கடவார், மனு-9:322.

30. Y.Subbarayalu, Political Geography of the Chola Country, State Department of Archaeology, Government of Tamilnadu, Madras, 1973, p.59. see the Map.No:12.
31. இதுபோன்ற தொடர்கள் பெரும்பாலும் அரசாணைகளில் பதியப்பட்டுள்ளன. ஒரு பாசனவாய்க்கால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊர்களுக்கு நீர்ந்துவதால் இடைக்காலத்தின் தமிழக கிராமங்கள் தன்னிறைவு பெற்றவை என்ற கருதுகோள் உடைகிறது.
32. C.N.Subramaniam, Aspects of the Agriculture in Kavery Delta C 850 to C.1600, unpublished M.Phil., Dissertation submitted to JNU, 1983.
33. K.R.Sankaran, Some Historical Trends as Gleaned from the Nomenclature of the Canals (Vaykkals) in the Chola Inscriptions in Sri Puspanjali (Recent Researches in Prehistory, Protohistory, Art, Architecture, Numismatics, Iconography and Epigraphy), Dr.C.R.Commemoration Volume, K.V.Ramesh (et al), Bharatiya Kala Prakashan, Delhi, pp.206-271.
34. op cit, Y.Subbarayalu....1973, p.57.
35. சோழர் ஆட்சிகாலம் முழுக்க சோழ அரசர், அரசியர் பெயர்களில் வதிகள் கல்வெட்டுகளில் பதியப்பட்டுள்ளன. சோழர் அரச சரிவுறும் கட்டத்தில் பாண்டியமாதேவிவதி என்று ஒரு கல்வெட்டு குறிப்பு உள்ளது கோ. விஜயவேணுகோபால், பரசலூர் கல்வெட்டுகள், ஆவணம், 24, 2013. பக்.102-113. இது பாண்டியர் ஊடுருவலின் தாக்கம் எனலாம்.
36. Y.Subbarayalu, Spatial Planning in an Early Medieval Settlement in Discourse on Indian History: A Festschrift in Honour of Professor N.Rajendran, (ed), N.Sethuraman, Clio Publishers, Tiruchirappalli, 2016.
37. தலைவாய்ச்சாறார் என்பதன் பொருள் தெளிவில்லை என்றாலும் நீர்ப்பாசனத்தின் பொறுப்பாளர்கள் இவ்வாறு குறிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் அவர்கள் நீரினை விலக்கித்தரும் முதன்மையான மதகு மடையின் பொறுப்பாளர்களைக் குறிக்கலாம் என்றும் பொருள் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவ் வேலைகளைச் செய்வதற்கு இவர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டதும் அறியப்பட்டது. மதகுகளை இயக்கும் இவர்கள் தனித்த குடியிருப்புகளில் வசித்தனர் என்பதனை தலைவாய்ச்சேரி என்ற சொல் விளக்கும். இது தலைச்சேரி என்றும் அரசாணையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. Noboru Karashima, South Indian Society and History: Studies from Inscriptions AD 850-1800, OUP, 1984, pp.6, 47, 54.

முதன்மை சான்றுகள்

பல்லவர் செப்பேடுகள் முப்பது

Epigraphia Indica, Vol.22, No.34.

Epigraphia Indica, Vol.15, No.5.

South Indian Inscriptions, Vol.2, No.4, 5.

.....Vol.3, No.9; 15; 205; 151.

Kishnan, K.G. Karantai Tamil Sangam Plates of Rajendrachola I, Memoirs of the Archaeological Survey of India, No:79. ASI. 1984

ஸ்ரீதர், ஸ்ரீ.தி.(ப.ர.), திருவிந்தூர் செப்பேடு, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, சென்னை, 2011.

துணைநூல்கள்

செல்வகுமார், வீ. 2017. தமிழகவரலாற்றில் ஊர்கள்-நாடுகள் சமூக உருவாக்கம்: அம்பல் (அம்பர்) அகழாய்வும் காவிரிப்படுகையில் பழங்காலச் சமூக உருவாக்கம் குறித்த ஆய்வித்குத் தொல்லியல் வழங்கும் தெளிவுகள் பற்றிய சிலகுறிப்புகள் புதிய ஆராய்ச்சி, இதழ்: 07, ஜனவரி-ஜூன், பூங்குன்றன், ர. 2016. தொல்குடி வேந்தர் வேளிர்: பண்டை-தமிழகத்தில் அரசு உருவாக்கம் பற்றிய ஆய்வு, NCBH, Chennai.

மாதையன், பெ. 2004. சங்ககால இனக்குழு சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும், NCBH, சென்னை.

Govindasami, M.S. 1979. The Role of Feudatories in Later Chola History, Annamalai University, Annamalai Nagar.

Gunawardana, RALH, 1978. Hydraulic Engineering in Ancient Sri Lanka The Cistern Sluices in Rat Paranavitana Commemoration Volume Leelananda Premetillake (et al) Leiden..pp.61-74;

.....1984. InterSocietal Transfer of Hydraulic Technology in Pre-Colonial South Asia: Some Reflections Based on a Preliminary Investigation in South East Asian Studies, Vol.22.No.2.sep.

.....1984. Cistern Sluices and Piston Sluices: Some Observations on Types of Sluices and Methods of Water Distribution in Pre-Colonial Sri Lanka in Journal of Humanities, Vol.10.Nos.1&2 (for 1984), pp.87-104

Henri J.M. Classen, Peter Skalink. 1978, (ed), The Early State, Mouton Publishers, The Hague.

Frederich Engels, 1985. [(1 printing, 1946) reprinted] The Origin of the Family, Private Property and the State, Progress Publishers, Moscow.

Karashima, Noboru, 1978. (et al), A Concordance of the Personal Names in the Chola Inscriptions, Vols. Sarvodaya Ilakkiya Pannai. Madurai.

Noboru Karashima. 1984. South Indian Society and History: Studies from Inscriptions AD 850-1800, OUP, 1984. New Delhi.

.....2009. South Indian Society in Transition: Ancient to Medieval, OUP, New Delhi.

Kailasapathy, K. 1968. Tamil Heroic Poetry, OUP, London.

Kathiravan, N. Athiaman, N. 2017. Irrigation System of Kavery Delta during the Chola Regime: A Case Study of Cembiyan Madevi Village in Amaravati: Felicitation Volume for Professor P. Shanmugam, S. Rajavelu, (et al).

Minakshi, C. 1941. The Historical Sculptures of the Vainkunda Perumal Temple in Kanchi in Memoirs of the Archaeological Series, No.63. Delhi.

Sankaran, K.R. 2004. Some Historical Trends as Gleaned from the Nomenclature of the Canals (Vaykkals) in the Chola Inscriptions in Sri Puspanjali (Recent Researches in Prehistory, Protohistory, Art, Architecture, Numismatics, Iconography and Epigraphy), Dr.C.R. Commemoration Volume, K.V.Ramesh (et al), Bharatiya Kala Prakashan, Delhi, pp.206-271.

Shamasastri, R. 1967. Kautilya's Artastra, [8th edition], Mysore Printing and Publishing House, Mysore.

Sastri, Nilakanta, K.A. 1984 [II edition], University of Madras, Madras.

Southall, W. Aidan, A Note on State Organisation: Segmentary Stae in Africa and Medieval Europe in Early Medieval South India (ed) Sylvia Thrupp. New York, 1980.

Stein, Burton, 1981. Peasant State and Society in Medieval South India, OUP, Madras.

Subbarayalu, Y. 2013. South India under the Cholas, OUP, Chennai.

Subbarayalu, Y. 2016. Spatial Planning in an Early Medieval Settlement in Discourse on Indian History: A Festschrift in Honour of Professor N. Rajendran, (ed), N. Sethuraman, Clio Publishers, Tiruchirappalli.

Subbarayalu, Y. 2016. A Note on Tiruvindalur Copper Plate Grant in Medieval Religious Movements and Social Change: A Report of a Project on the Indian Epigraphical Study (ed) Noboru Karashima, Tokyo, The Toyo Bunko, pp.125-135.

Subramaniam, C.N. 1983. Aspects of the Agriculture in Kavery Delta C.850 to C.1600, unpublished M.Phil., Dissertation submitted to JNU. New Delhi.

Thapar, Thapar. 1993. From Lineage to the State: Social Formations in the Mid-First Millennium BC in The Ganga Valley [III impression], OUP, Madras.

Wittfogel, K.A. 1957. Oriental Despotism, New Haven.

பின்னிணைப்பு

செப்பேட்டுப் பாடம்

இந்நிலத்துக்கு நீர்கீய்ந்தவாறு வாய்க்கால் குத்தி பாச்சவும் வாரவும் பெறுவதாகவும்/இவ்வாய்க்கால்கள் கீழ்நடைநீர்பாயவும் வாரவும் பெறுவதாகவும்/இவ்வாய்க்கால்கள் அந்நியர் குறங்குறுத்துக் குத்தவும் குற்றேத்தம் பண்ணவும் கூடைநீர் இறைக்கவும் விலங்கடைக்கவும் பெறாததாகவும் சென்னீர் பொதுவினை செய்யாதிதாகவும்/அன்னீர் அடைச்சுப் பாச்சப்பெறுவதாகவும்.

விளக்கம்

அதாவது கொடையளிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு வேண்டிய நீரினை வழங்கப்பட்ட வாய்க்காலில் இருந்து அதனை ஆழப்படுத்தி பெற்றுக்கொள்ளவும். வாய்க்கால்களில் நீர் மிகுந்துள்ளபோதும், குறைவாகவுள்ளபோதும் பெற்றுக்கொள்ளவும். கொடையாளிகள் தவிர பிறர் இவ்வாய்க்கால்களில் குறுக்கே வாய்க்கால் வெட்டி நீர் பாய்ச்சவேண்டாம் என்றும், கூடைமூலமும், ஏற்றம் மூலமும் நீர் இறைக்கவேண்டாம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. தட்டுப்பாடான காலங்களில் கூட நீரினை அடைத்து பாய்ச்சவும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

இக்கட்டுரை நல்வடிவம் பெறுவதற்கு கருத்துகளை வழங்கி ஊக்கப்படுத்திய பேரா. ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், இளம் பொருளியல் ஆய்வாளர்/களப்பணியாளர் ர. மணிமோகன் பேரா. ந. அதியமான் அனைவருக்கும் நன்றி. கண்ணாறு-சதிரம் பற்றிய புரிதலுக்கு தாம் தொகுத்திருந்த தரவுகளை பயன்படுத்துவதற்கு அளித்த ஆய்வாளர் நடராஜன் கதிரவனுக்கு நன்றி பதிப்பது கடப்பாடாகும்.

26-11-2017 அன்று கீற்று இணைய இதழில் பதிவேற்றப்பட்ட கட்டுரை

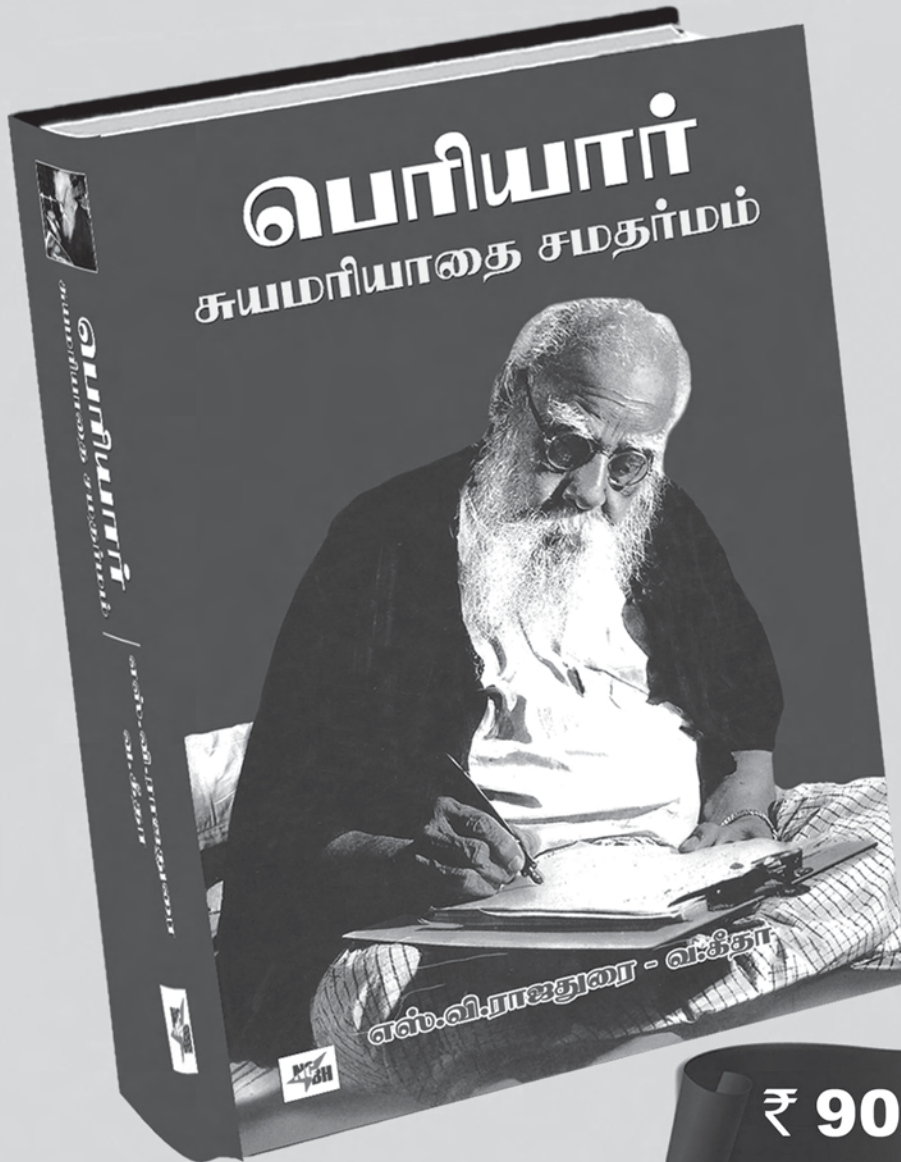

நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடு

எஸ்.வி.ராஜதுரை - வ.கீதா எழுதிய

பெரியார்

சுயமரியாதை சமதர்மம்

₹ 900/-

வசந்தா பதிப்பகத்தின் பொன் விழா ஆண்டு வெளியீடு

16-08-2017 - 15-08-2018

நூலகத்தால் உயர்நீதேன்

ஆலந்தூர் கோ.மோகனரங்கன் தன் வரலாறு

ஆக்கியோன்:

முத்தமிழ்க் கவிஞர்

முனைவர் ஆலந்தூர் கோ.மோகனரங்கன்

இந்நூல் தனி ஒருவன் வரலாறு இல்லை

தமிழ் இலக்கியத்தின் குட்டி வரலாறு

இந்நூலில் 2500 சான்றோர் வணக்கம் பெறுகின்றனர்

1100 பக்கங்கள்

விலை உரு 1200/-

சலுகை விலை உரு 800/-

அனூப்பினால் சொந்த செலவில் நூல் அனூப்பி வைக்கப்படும்.

வசந்தா பதிப்பகம்

26, குறுக்குத் தெரு, சோசப்புக் குடியிருப்பு

ஆதம்பாக்கம், சென்னை - 600 088

தமிழ்நாடு

பேசி: 22530954, 22533667, 9380417307

7 - 2 - 1902

15 - 1 - 1981

தேவநேயப் பாவாணரின் தமிழாய்வுப் பரிமாணங்கள்

முனைவர் நா.சுலோசனா

“தமிழ்க்கெனப் பிறந்து தமிழ்க்கென வளர்ந்து
தமிழ்க்கெனப் பயின்று தமிழ்க்கெனப் பயிற்றித்
தமிழ்க்கென ஓய்ந்து தமிழ்க்கென ஆய்ந்து
தமிழ்க்கென வாழுந்தமிழே வாழி”

எனப் பாவாணரின் மாணவராகிய பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் போற்றுதலுக்குரிய ஆசிரியராக விளங்கியவர் பாவாணர். தமிழைச் சொல்லிப் பிழைத்தவர் மத்தியில் தமிழைப் பரப்பியவர். தமிழ்வாழ வளம் சேர்த்தவர், தமிழ்வாழத் தம்வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர் பாவாணர். தமிழ்வாழ, வளர, தம்வாழ்வை ஈகஞ்செய்து தமிழர் நெஞ்சங்களில் நீங்காது நிறைந்தவர் பாவாணர்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள சங்கரன் நயினார் கோயிலில் திருவள்ளுவராண்டு 1933 சுறவம் (தை) திங்கள் 26 (7.2.1902)இல் ஞானமுத்து பரிபூரணத் தம்மையார்க்குப் பத்தாவது குழந்தையாகப் பிறந்தவர் பாவாணர். இளமையிலேயே பெற்றோரை இழந்த பாவாணர், தமக்கையாரின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தார். சோழபுரம் விடையூழியப்பள்ளி மாணவவிடுதியில் சேர்க்கப்பெற்றுத் தொடக்கக்கல்வி பயின்ற அவர், தம் மூத்த அக்கையாருடன் ஆம்பூருக்குச் சென்று அங்கிருந்த மிசெளரி நல்லஞ்சல் உலுத்தரின் விடையூழிய நடு நிலைப் பள்ளியில் எட்டாம் வகுப்பு வரை பயின்று தேர்ச்சி பெற்றார்.

கல்விப்பணி

சீயோன்மலை எனப்படும் முரம்பில் விடையூழியராக இருந்து கல்விப்பணி ஆற்றிவந்த எங்குதுரையிடம் கடனுதவி பெற்றுப் பாளையங்கோட்டைத் திருச்சபை விடையூழியக் கழக உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஆறாம் படிவம் (பதினோராம் வகுப்பு வரை) படித்துத் தேறினார். அதற்குமேலே படிக்க வாய்ப்பின்றி, தம் கல்விக் கடனை அடைக்க 1922-இல் எங்குதுரை மகனாரின் ஆளுகைக் குட்பட்ட சீயோன்மலை நடுநிலைப்பள்ளியில் ஆறாம் வகுப்பு ஆசிரியராகத் தமது பதினேழாம் அகவையில் தமிழ்க் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார் பாவாணர்.

தேவநேயப் பாவாணர் மாணாக்கர்க்குத் தமிழ்ப் பயிற்றும் ஆற்றலுடையவர் என்பதற்குச் சான்றிதழ் வழங்கிய பாளையங்கோட்டைத் திருச்சபை விடையூழிய உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழாசிரியர் பண்டித மாசிலா மணியார், தேவநேயனாரின் “பாடல்புணையும் ஆர்வத்தையும் ஆற்றலையும் அறிந்திருந்தமையால் அவர் பெயரைத் தேவநேசக் கவிவாணன்” என்று சிறப்பித்துள்ளார். தேவநேசன் என்பது தேவநேயனாருக்குப் பெற்றோர் இட்டப் பெயராகும். “தமிழறிஞர்களுள் பாவாணர் ஓர் ஆராய்ச்சிமலை. அவரைப்போல் இதுவரை தமிழ் மொழிக்காக எவரும் தம்மை முழுமையாக ஒப்புக் கொடுத்ததில்லை. தம்மைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப் படாமல் தமிழ் பற்றியே நினைந்து நினைந்து வரலாறாகிப் போனவர் பாவாணரிடம் இருந்து ஓரிரு குறைகளுள் தலையாயது எல்லோரையும் நம்பிவிடும் குழந்தை உள்ளத்தினர் என்பதுதான்” எனப் பாவாணரின் குறைநிறைகளைப் பாவலரேறு இவ்வாறு குறிப்பிட்டு உள்ளார்.

தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் தேர்வு பெற்றதன் பயனை ஆழமாகச் சிந்தித்து எழுதுகிறார் பாவாணர். “1924 ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தேர்வெழுதித் தேறினேன். அதனால் எழுந்த செருக்கினாலும் தமிழ்வெறியினாலும் ஆங்கிலத்தை அறவே புறக்கணித்து நான் ஆங்கிலம் பேசக்கூடாது என்றும், பிறர் பேசின் செவிமடுக்கக்கூடாது என்றும் சூனீட்டுக்கொண்டேன். அம்மயக்கும் பத்தாண்டு தொடர்ந்தது. அதனால், தமிழாராய்ச்சியில் ஆழ முழுதித் தமிழின் அடிமட்டத்தைக் கண்டேனாயினும், ஆங்கிலப் பேச்சாற்றலை இழந்துவிட்டதால் ஆங்கிலப் பட்டம் பெறும்வரைக் கல்லூரியில் கால்வைக்க முடியாது போயிற்று. அதனால் பதவி உயர்வும் பொருளியல் முன்னேற்றமும் இல்லாது போயின” என்கிறார்.

தமிழிலே பெற்ற பண்டிதத்தேர்வுக்குப் பின் நெல்லைத் தமிழ்ச்சங்கப்புலவர் பட்டமும், சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் பட்டமும் இந்தியில்

விசாரத்துப் பட்டம் எனும் பல பட்டங்களைப் பெற்றிருந்த பாவாணர் “இனி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் யான் பெறும் பட்டம் ஒன்றும் இல்லை” என்று உறுதிசெய்து பல மொழிகளையும் பணியில் இருந்துகொண்டே பயின்றுள்ளார்.

“மொழி கற்கும் கூர்மை அமைந்த ஒருவர் எளிமையாக ஐம்பது மொழிகளைக் கற்கமுடியும்” என்று எழுதும் பாவாணர் 23 மொழிகளைக் கற்றார். 58 மொழிகளில் வேர்ச்சொல் கண்டார். தொல் பழமொழிகளை ஆராய்ந்தார்.

1971 - இல் விடுத்த தம் பிறந்தநாள் செய்தியில் தமிழ் உயர்ந்தால்தான் தமிழன் உயர முடியும். அதற்குத் தமிழர் இனி எல்லாவகையிலும் தமிழையே போற்றுதல் வேண்டும். தமிழர் அனைவரும் தமிழ்ப்பெயரையே தாங்கல்வேண்டும். தமிழ் என்பது தனித்தமிழே என்பார் பாவாணர். அவர் எப்பொழுதும் தூயதமிழிலேயே பேசுவார்., எழுதுவார். எதிலும் பிறமொழிக் கலப்பே இராது, சொல்வது மட்டுமல்லாமல் செயலிலும் காட்டியவர் பாவாணர்.

பிறப்பால் கிறித்தவராக இருந்தாலும் வாழ்வால் தமிழராகித் தம் மக்களுக்கு அழகிய மணவாளதாசன் (முதல் மனைவியாகிய எஸ்தர் அவர்களுக்குப் பிறந்தவர். குழந்தை பிறந்து ஆறு திங்களிலே குழந்தையின் தாய் இறந்துவிட்டதால் தமது மகனைத் தமது சகோதரருக்குத் தத்துப்பிள்ளையாகக் கொடுத்துவிட்டார்) நச்சினார்க் கினியநம்பி, பைந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டியன், சிலுவையை வென்ற செல்வராயன், அருங்கலை வல்லான், அடியார்க்கு நல்லான், மடம்தவிர்த்த மங்கையர்க்கரசி, மணிமன்றவாணன் எனத்தம் மக்களுக்கு நல்ல தமிழ்ப் பெயர்களைச் சூட்டி மகிழ்ந்தார் பாவாணர்.

தமிழ்ப்பணி

ஆங்கிலம் கற்று ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பெருவிருப்பங் கொண்டிருந்த பாவாணர் தமிழ்மீது கொண்ட பற்றால், தமிழாசிரியராகத் தமிழ் ஆய்வையும் மேற்கொண்டு, தம் வாழ்வைத் தமிழுக்காக ஈகம் செய்தவர்.

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி கெல்லற்று உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராக 1925-இல் பணியாற்றினார். சென்னைக் கிருத்தவக் கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1928- இல் சென்னை, பெரம்பூர் கலவகண்ணனார் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக ஈராண்டு பணி தொடர்ந்தார்.

மன்னார்குடி ‘பின்லே’ கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராக ஐந்தாண்டுகள் பணி தொடர்ந்தார். 1936 இல் திருச்சி புத்தூர் ஈபர்

கண்காணியர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். சென்னை, மண்ணடி முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். இப்பள்ளியில் பாவாணரோடு முனைவர் மா.அரசமாணிக்கனாரும் பணியாற்றினார்.

1944 இல் சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராகப் பணியேற்றுப் பின்னர் பேராசிரியரானார். சேலம் கல்லூரியில் பன்னிரண்டு ஆண்டு தமிழ்ப்பணியைத் தொடர்ந்தார். 1956 இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் திராவிட மொழி யாராய்ச்சித்துறை வல்லுநராக அப்பணியை ஏற்றார்.

பாவாணரின் தமிழ்மனம்

பாவாணரின் மாணவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியராகவும் சொற்பொழிவாளராகவும் ஆராய்ச்சியாளராகவும் இருந்த காலங்களிலெல்லாம் தன் கண்முன் தமிழும் தமிழரும் தமிழ்நாடும் தமிழ்ப்பண்பாடும் இழிநிலையில் இருந்ததைக் கண்டு கொதித்துள்ளார். ஆரியர்கள், அன்னியர்கள் திட்டமிட்டே தமிழினத்திற்குக் கேடுகளைச் செய்துவந்ததைப் பார்த்துப் பதைபதைத்தார். நூல்கள், இதழ்கள்மூலம், சொற்பொழிவுகளின்மூலம் நடந்த திரிபுச்செய்திகளை அவற்றின் மூலமே எதிர்க்க முடிவுசெய்து தமிழறிஞர்கள், புலவர்கள், பேராசிரியர்கள் என அணி திரட்டினார். தன்னுடைய ஆசிரியர்பணி வருமானம் மட்டுமே வாழ்வில் இன்பம்தரும் என்பதை அறிந்த பாவாணர் அதற்கும் மேலாகத் தமிழ்மானப் பணியும் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் தேர்வில் வெற்றி பெற்றிருந்ததோடு தன் கல்வி நிலையை வைத்துக் கொள்ளாமல் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய தமிழ்ச்சங்கத் தமிழ்ப்புலவர் தேர்வில் வெற்றிபெற்றதோடு கீழமைக் கலை அறிவின் (B.O.L) பட்டம் மற்றும் அதில் கலைமுதுவர் பட்டமும் பெற்றார். இந்தப் படிப்புகளும் பட்டங்களும் தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகளில் தமிழ் மானம் காக்கப் பயன்பட்டன. ஆங்கிலம் அறிந்தவர்கள் அதிக ஊதியம் பெற்று ஆங்கிலம் பயிற்றுமொழிக் கல்வியில் உயர்ந்ததையும் தமிழாசிரியர்கள், தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் ஊதியத்தில் குறைந்ததையும் போக்கவும் பாடுபட்டார். குலக்கல்வித் திட்டம் அறிமுகமானதையும் இந்தி புகுத்தப்பட்டதையும் கல்வித்துறையில் தமிழ் பின்னடைய காரண மாணவர்களைக் கண்டு கனன்றார். அவர் படித்த படிப்பு அவரின் வரலாற்றறிவுக்கும் மொழியறிவுக்கும் உறுதுணை செய்தன. பள்ளியின் இலக்கியமன்றச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்று ஆங்கிலப் பேச்சாள ராகவும் வளர்ந்திருந்தாலும் ஆங்கில இலக்கியங்களைக்

கற்றுக் கரைகாண எண்ணம் உடையவராகவும் ஆக்கபோர்டு (Oxford) பல்கலைக்கழகத்தில் பணிசெய்ய விருப்பமுடையவராகவும் இருந்துள்ளார். இத்தனையும் எண்ணியிருந்தாலும் அவர் தமிழ்மானம் காக்கவே முதன்மையான நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். அரசின் அடக்கு முறைகளை எதிர்க்கக் கருவியாக எண்ணத்தை நூலாக்கிப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

வடசொற்களை அறவே அகற்றித் தனித்தியங்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது தமிழ்மொழி என்று கால்டுவெல் (1814-1897) குறிப்பிட்டது, பாவாணரின் ஆராய்ச்சிக்கு அரண் சேர்த்தது. தமிழ்ச்சொற்களை அறியாது வாழ்ந்து வந்த தமிழர்களைக் கண்ட பாவாணர் நூற்றுக்கணக்கான அயற்சொற்களுக்கு அருந்தமிழ்ச் சொற்களை மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தார். சொல்வங்கியைப் படைத்துத் தமிழ்மானம் காத்தார். குளம்பி, தூவல், ஏவுகணை, கலை இளைஞர் முதலியவை பாவாணர் உருவாக்கிய சொற்களாகும். பிராணியை 'உயிரி' என்றும் கிராமத்தைச் 'சிற்றூர்' என்றும் வக்கீலை 'வழக்கறிஞர்' என்றும் மாற்றித் தந்தார்.

தமிழ்மானம் காக்க பாவாணர் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆராய்ச்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் செயல்பட்டார். சொல்லாராய்ச்சி, மொழியாராய்ச்சி மூலம் தமது முக்கொள்கைகளான 1. தமிழ் திராவிடத் திற்குத் தாய் ஆரியத்திற்கு மூலம், 2. தமிழ் உலக முதன்மை உயர்தனிச் செம்மொழி, 3. மாந்தன் பிறந்தது குமரிக்கண்டம், எனவே தமிழன் பிறந்ததும் அதுவே ஆகும். இவற்றை நிலைநாட்ட எண்ணிச் செயல் பட்டார். தமது ஆராய்ச்சியில் கண்டதுதான் இம் முக்கொள்கைகளாகும்.

“எனக்கும் தனித்தமிழுணர்ச்சி இருந்ததால் மறைமலையடிகளோடு தொடர்புகொள்ள நேர்ந்தது. அவரிடத்தில் அடிக்கடி போனேன்” என்று குறிப்பிடும் பாவாணர், மறைமலையடிகளுக்குப் பிறகு தமிழ்த் தூய்மை பேணும் பேராசிரியன் யான் ஒருவனே என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ்மொழியிலும் பேச்சிலும், எழுத்திலும் ஏற்பட்ட எண்ணற்ற மாற்றங்களுக்குப் பாவாணரின் சொல்லாய்வே கரணியமாகும்.

தமிழை வடமொழிப் பிணிப்பினின்று மீட்பதே என் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் என்பதை வெளிப் படுத்தினார். அந்தக் கருத்தை சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகமும் செந்தமிழ்ச்செல்வியும் வலுவாக்கின. பாவாணரைப் போலவே பரிதிமாற்கலைஞர், மு.தமிழ்க் குடிமகனார், புலவர் குழந்தை, பாவலரேறு பெருஞ் சித்திரனார், பாரதிதாசன், சி.இலக்குவனார், பன் மொழிப்புலவர் கா.அப்பாத்துரையார், இலக்கியச் செம்மல் புலவர் இரா.இளங்குமரனார் போன்று நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் சமற்கிருத எதிர்ப்பணியில்

அணி வகுத்தனர். உலக முதன்மொழி, உலக உயர் தனிச்செம்மொழி என உறுதிப்படுத்தினர்.

“மொழியானது இந்நாட்டில் பொதுவாய்க் கருதப்படுகிறபடி இறைவனால் படைக்கப்பட்டது மன்று; இயற்கையால் உள்ளதுமன்று; மாந்தனால் ஆக்கப்பெற்றதே ஆயின் ஒருவனால் மட்டுமன்று, கழிபலவழிகளாகக் கணக்கற்ற தலைமுறையாளர்களால் சிறிதுசிறிதாய் ஆக்கப்பெற்றதாகும். இங்ஙனம் ஆக்கப் பெற்ற மொழிகள் உண்மையில் ஒரு சிலவே. அச்சிலவே, அவற்றின் பல்வேறு நிலைகளில் நிகழ்ந்த திரிபு, சுருக்கம், பெருக்கம், கட்டு, கலப்பு என்னும் ஐம்முறை களால் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் மொழிகளாகக் கிளைத்து உலகமெங்கும் பரவியிருக்கின்றன. அம் மூலமொழிகளுள் முதன்மையானது தமிழே; அது தோன்றிய இடம் மாந்தன் பிறந்த இடமாகிய குமரிநாடு” எனப் பாவாணர். தமது ஆய்வின்வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“ஆரவாரம் என்பது கடல் அலையைப் போன்றது. புரட்சி என்பது எரிமலையைப் போன்றது” என்பார் பாவாணர். அது திடீரென்று வெடித்து புரட்சியாக மாறும். அதைத்தான் மொழிப்போர் கண்டது. தமிழ்ப்பயிரில் உருவாகும் களைகள் ஒன்று இந்தி, மற்றொன்று வடமொழி என்பார் பாவலரேறு. தமிழர் வாழ்வை, தமிழர் வனப்பைத் தாவிக் கடித்திடும்நாய் என்பார். அந்நாயைத் தடிக்கொண்டு அடித்து விரட்ட வேண்டும். திராவிடம், திராவிடர், திராவிடநாடு என்னும் ஆரியச்சார்புச் சொற்களை அறவே ஒழித்து தாய்மையுணர்ந்தும் தமிழ்-தமிழர்-தமிழ்நாடு என்னும் சொற்களையே இனி வழங்கவும், முழங்கவும் வேண்டும் என்று பாவாணர் கூறியதுபோல் இனிமேல் தமிழர்கள் செயல்பட வேண்டும். பிற மொழியையும் அம் மொழி பேசும் மக்களையும் குறை கூறுவதைவிட நம்மொழிமீது நாம் அக்கறை செலுத்தினாலே பிறமொழிச் சொற்கள் தானாக மறைந்துவிடும் “எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார் இங்குள்ள தமிழர் ஒன்றாதல் கண்டு” என்ற பாவேந்தரின் கூற்று மெய்ப்படும் காலம் வெகுதொலைவில்லை என்பதே உண்மை.

பாவாணர் எவ்வளவு இடர்பாடுகள் வந்தாலும், எவ்வளவு இழப்பு நேர்ந்தாலும் கவலை கொள்ளாது கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாய் நின்றவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியில் இருந்தபோது தமிழுக்கு உயர்வுதரும் உண்மை ஆராய்ச்சியை வெளிப்படுத்தினால் வேலையை விட்டு வெளியேற்றப்படக் கூடுமென்று அறிந்திருந்தும், ‘எனக்கு வறுமையும் உண்டு; மனைவி மக்களும் உண்டு; அதோடு மானமும் உண்டு’ என்ற கொள்கைப் பிடிப்புடன் உண்மை ஆய்வை வெளிப்படுத்தி, 1961 இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வெளியேறினார்.

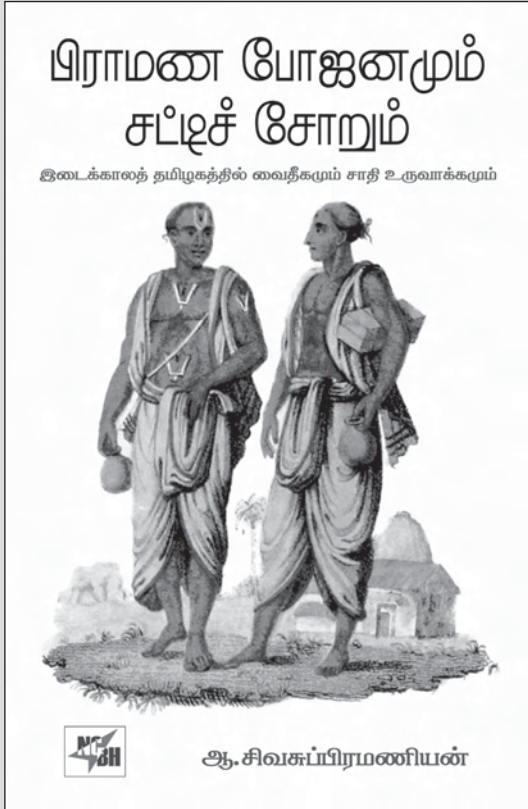
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணி தொடர முடியாத நிலையில், தன்மானத்துடன் அங்கிருந்து வெளியேறிய பாவாணர் “யான் வெளியேறினேன்; தமிழும் என்னோடு வெளியேறியது” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

22 ஆண்டுகள் உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழாசிரிய ராகவும், தலைமையாசிரியராகவும் 12 ஆண்டுகள் கல்லூரிப் பேராசிரியராகவும், 5 ஆண்டுகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் திராவிட மொழி யாராய்ச்சித் துறைவாசகராகவும், செயலாளராகவும், “இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்” என்ற குறளை நன்குணர்ந்த கலைஞர் அகரமுதலி தொகுப்புக் குழுவைப் பாவாணர் தலைமையில் அமைத்ததன் மூலம் தமிழ்மொழிக்குப் புதுவாழ்வு கிடைத்தது. 6 ஆண்டுகளுக்குமேல் 1974 - இல் தமிழ்நாட்டரசின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்திட்ட இயக்குநராகவும் பணியாற்றினார் பாவாணர். 40 ஆண்டுகளுக்குமேல் தமிழ்ப் பணியாற்றிய பாவாணரின் வாழ்க்கை வறுமை நிறைந்ததாகவே இருந்தது. எந்தநிலையிலும் தம்ஆய்வுக்கு வேண்டிய நூல்களை வாங்கிச் சேர்ப்பதை விட்ட தில்லை. 1977 - இல் பாவாணர் “காலமெல்லாம் தனித் தமிழ் கொள்கையினால் குறைந்த சம்பளம் பெற்று வந்தேன். இன்றுதான் இறுதிக் காலத்தில் சம்பளம் சற்று உயர்ந்திருக்கிறது. இன்னும் குடியிருக்க வீடில்லை; புத்தகம் வாங்கப் பணமில்லை” எனக் குறிப்பிடும் பாவாணர் தம் வறுமை நிலையிலும் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்தவர், தமிழே வாழ்வாய் வாழ்ந்தவர் பாவாணர் என்பது புலனாகிறது.

“பாவணர்க்கென்று தனிக் கொள்கை எதுவும் இல்லை. தமிழ்தான் அவர் கொள்கை. தமிழ் அனைத்து நிலைகளிலும் விடுபட்டுத் தனித்தியங்கி, உலகின் மூல முதல்மொழியென்று பிறநாட்டாரும் ஒப்புப் பரிசுக்கு மெய்ப்பிக்கப்பெற்று, நிலைநாட்டப் பெறல்வேண்டும் என்பதுதான் அவரின் வாழ்வியல் கொள்கை. இத்துறையில் உழைக்கின்ற உண்மையான நேர்மையான நடுநிலையான தமிழாய்வறிஞர்களுக்குப் பாவாணரிடம் காட்டிய அன்பையும் ஆதரவையும் தந்து, தமிழ் மேல் பாட்டிற்கு வழிகோலுவதே அவரிடம் உண்மையான அன்பும் மதிப்பும் கொண்டவர்களாகத் தங்களைக்கூறிக் கொள்ளும் அன்பர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்கின்ற அறிவுரையாகும். இந்நிலையினின்று தாமும் அவர்களின் ஒவ்வொரு முனைப்பும், வினைத்திறமும் தமிழ் மொழியில் முன்னேற்றத்தைப் பல படிகள் தாழ்த்திவிடும் என்பதை அவர்கள் தந்நலமற்ற நோக்குடன் ஒப்புக் கொள்ளாதல் வேண்டும்”. என்றார் பாவலரேறு.

காலத்தின் தேவை இந்நூல்

இரா. வெங்கடேசன்

பிராமண போஜனமும் சட்டிச் சோறும்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
தொடர்புக்கு : 044 - 26251968, 26359906
விலை: ₹ 75/-

இந்த நூலைப் பற்றி வரலாற்றாய்வாளர் வெண்டி டோனிகர் மொழியில் சொல்வதானால் மாற்று மக்களின் மற்றும் மாற்று மக்களைப் பற்றிய கதையாடல்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கதையை இது சொல்கிறது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. இடைக்காலத் தமிழகத்தைப் பற்றிய மிகப் பெரும்பான்மையான மேலாய்வுகள் முன்வைக்கின்ற ஒரு கதையாடலுக்கு மாற்றுக்கதையாடல் ஒன்றை இந்நூல் வெளிச்சப்படுத்துகிறது. இடைக்காலம் குறித்தும் சாதிஉருவாக்கம் குறித்தும் இதற்கு முன்னர் பல ஆய்வாளர்கள் பேசியுள்ளனர். என்றாலும் இந்நூலில் கல்வெட்டுக்களில் இதுவரை வெளிச்சம் படாத பக்கங்களின் உண்மைத் தன்மைகளை எந்தவிதப் புனைவும் இன்றித் தருகிறார் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.

பல்லவர் காலத்தில் பரவத்தொடங்கிய வைதீகம் இடைக்காலத்தில் தமிழகத்தில் ஆழமாக வேர்விட்டு சோழர் காலத்திலும் விஜயநகரப் பேரரசு காலத்திலும் தழைத்து வளர்ந்தது. புதிய சாதிகளின் உருவாக்கமும் சாதிகளுக்கிடையான முரணும் இவ்விரு பேரரசுகளின் காலத்தில் முக்கிய சமூக நிகழ்வுகள் ஆயின. இந்தச் சமூக நிகழ்வுகள் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாவோ, பதிவு பெற்றுள்ளன. கல்வெட்டுக்களுள் புதையுண்டு கிடக்கும் சாதிய மேலாண்மை, சாதிய இழிவு, சாதிய முரண்களை இதுவரைப் பேசாமல் விட்டுவிட்ட சூழலில் இந்நூல் இம்மையங்களின் நுண்மைகளைப் பேசியுள்ளது கவனிக்கத்தக்கதாகும். ஒன்பது கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்திருக்கிறது இந்நூல்.

காலங்காலமாகப் பிராமணர்களுக்கு கொடை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராமணர்களுக்கு கொடை வழங்கவேண்டும் என்பதை மனுதர்மம் வலியுறுத்தியுள்ளது. கொடையாக வழங்கப்பட்ட பொருட்களில் உணவுக்கொடை முக்கியமானது. சிவனடியார்கள், சமண, பௌத்த அடியார்கள், பயணம் செய்வோர் ஆகியோர்க்கு உணவுக்கொடை வழங்கப்பட்டது. பிராமணர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உணவுக்கொடை பிராமண போஜனம் எனப்பட்டது. “இப்பிராமண போஜனம் மூன்று வகையில் நிகழ்ந்துள்ளது. இதை நிசிதம் (ஏற்பாடு) என்று கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இரண்டாவது அமாவாசையன்று நிகழ்வது மூன்றாவது கோவில் திருநாட்களின்போது நிகழ்வது” (ப.2) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பிராமண போஜனத்தில் சோறுடன் ஆழாக்கு நெய், அய்ந்து வகைக்கறி, அய்ந்து உழக்குத்தயிர் இரண்டு பாக்கு, வெற்றிலை, சும்மாயம், பழம், காய்கறி, புளிக்கறி, பொறிக்கறி, புழுக்குக்கறி, பருப்பு, அக்காரலட்டு,

வாழைப்பழம், போன்றவை வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளைக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ வாங்கியுள்ளனர்.

பிராமணப் போஜனக் கொடையைப் பெரும்பாலும் ஆண்களே வழங்கியுள்ளனர். ஆனால் திருச் செங்கோடு மலைமேல் நாகர் குன்றுக்கு மேற்கில் உள்ள பாறையில் 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு பெண் வழங்கியது குறித்து குறிப்பிடுகின்றது. “இக்கல்வெட்டு இளங்கோவடிகள் என்பவரின் மனைவி மூரிக்காமக்கனார் என்பவள் வழங்கிய கொடையைக் குறிப்பிடுகிறது. இப்பெண் திருச்செங்கோட்டுப் பன்னிரண்டு நாட்டுப் பெருமக்களிடம் இருபது கழஞ்சப் பொன்னை வழங்கியுள்ளாள். இதில் இருந்து கிடைக்கும் வட்டித்தொகையைக் கொண்டு ஏகாதசி நாளில் இருபது பிராமணர்களுக்கு உணவு வழங்கப்பட்டுள்ளது” (ப.7) என்று கூறியிருப்பதன் வழி பெண்களும் பிராமணப் போஜனத்திற்கு ஆதரவு நல்கினர் என்பது தெரியவருகின்றது.

மறுமை குறித்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செல்வந்தர்கள் கோவிலை மையமாகக் கொண்டு பல கொடைகளைச் செய்துள்ளனர். இதில் பிராமண போஜனமும் அடங்கும். பிராமணரை மையமாகக் கொண்ட பிராமண போஜனத்தில் தமிழ் வணிகக் குழுக்கள், வணிகர்கள், நெசவாளர்கள், உலோகத் தொழில் புரிவோர், கைவினைஞர்கள், கால்நடை வளர்ப்போர். நிலவுடைமையாளர்கள் ஆகியோர் தம்மிடம் இருந்த உபரிப்பணத்தை பிராமணர்களுக்கு உணவு வழங்குவதில் முடக்கியுள்ளனர் என்ற கருத்து முக்கியமானதாகும். நாட்டின் வளர்ச்சியை மையமாகக் கொள்ளாமல் குறிப்பிட்ட சாதியின் வயிறு வளர்ச்சியில் பணத்தை முடக்கியது சமூக மேன்மையை உணராத செயலாகும்.

விருந்தோம்பலில் தனித்துவம் பெற்ற தமிழர்களின் உணவு முறை இல்லத்தில் சமைத்து உண்ணும் சோறானது அடிப்படையில் ஓர் உணவுப் பொருளாக இருந்தாலும் இடைக்காலத் தமிழகத்திலும் அதன் பின்னர் உருவான விஜயநகர மராத்தியர் ஆட்சிக்காலத்திலும் கொடைப் பொருளாகவும் வரிப் பொருளாகவும் ஊதியமாகவும் விளங்கியுள்ளது என்று சட்டிச்சோறு கட்டுரை எடுத்தியம்புகிறது.

தமிழ்க்கல்வெட்டுகளில் “எச்சோறு, புள்ளிச்சோறு, திங்கட்சோறு, வரிச்சோறு, வெட்டிச்சோறு, நிசதிச்சோறு, சட்டிச்சோறு என்று பல்வேறு வகையான அடை மொழிகளுடன் சோறு குறிப்பிடப்பட்டள்ளது. இவ் அடைமொழிகள் ஒவ்வொன்றும் சோறு வழங்கப் படுவதன் நோக்கத்தைக் குறிப்பவையாகும்” (ப.9)

சட்டிச்சோறு வழங்கப்பட்டதன் பின்னணி இரண்டு மையங்களைக் கொண்டது என்கிறார் ஆ.சிவசுப்பிர

மணியன். ஒன்று, மறுமைக்கு புண்ணியம் தேடும் முயற்சி தேசாந்திரிகளுக்கும் சிவவடியார்களுக்கும் இதன் அடிப்படையில்தான் சட்டிச்சோறு வழங்கப் பட்டது. மற்றொன்று,

“உலோக வடிவிலான பண ஊதியத்தைவிட சோறு வடிவிலான ஊதியம் மலிவானது என்பது. அத்துடன் உணவால் ஒருவனை நிறைவடையச் செய்யும்போது வேலை வாங்குவோனுக்கும் வேலை செய்வோனுக்கும் இடையில் பிணைப்பு ஏற்பட்டு வேலை செய்வோனிடம் எதிர்க்குரல் தோன்றுவது மட்டுப்படும். வயிறு நிறையச் சோறு அளிக்கும் நிறுவனத்திற்கு அல்லது தனிமனிதனுக்கு நன்றிக்கடன் கொண்டவனாக அவன் இருப்பான். சட்டிச்சோறைத் தாண்டி அவன் சிந்திக்க மாட்டான். சோறு போட்டு வேலை வாங்குவதென்பது நிலவுடைமைச் சமூகத்தின் சுரண்டல் முறைகளில் ஒன்று காலனி ஆட்சியிலும் இது தொடர்ந்துள்ளது” (ப.12) என்ற கருத்து முக்கியமானதாகும். நிலவுடைமையாளர்கள் இந்த முறையை இன்றும் கையாள்வதைக் காணமுடிகிறது.

நந்தா விளக்கு எனும் கட்டுரை கோயிலில் இடைவிடாது எரியும் நந்தா விளக்கின் பின்னணி குறித்து பேசுகிறது. நந்தா விளக்கு எரிவதற்குத் தேவைப்படும் நெய் மூன்று வகையில் பெறப்பட்டுள்ளது. ஒன்று ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பொன் அல்லது பணத்தைக் கோயில் நிர்வாகிகளிடம் வழங்கிவிடுவது. அதிலிருந்து கிடைக்கும் வட்டித் தொகையைக் கொண்டு தேவையான அளவு நெய்யைக் கோயில் நிர்வாகத்தினர் வாங்கிக்கொள்வர். இரண்டாவதாக குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தை விலைக்கு வாங்கி அதைக் கோயிலுக்கு வழங்கி விடுவது. அந் நிலத்தில் கிட்டும் விளைச்சலை விற்றுக் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு கோவில் நிர்வாகிகள் தேவையான நெய்யை வாங்கிக்கொள்வது. மூன்றாவது பசு, எருமை, ஆடு ஆகியவற்றை இடையர்களுக்கு வழங்கி அவர்களிடம் நெய்யைப் பெற்றுக்கொள்வது, இப்பணியை மேற்கொள்ளும் இடையர் விளக்குக் குடிமக்கள் திருநந்தா குடிகள் என்ற பெயர் பெற்றிருந்தனர். இவர்களுக்கு மன்றாடிகள் என்ற பட்டமும் உண்டு.

நந்தா விளக்கு கட்டுரை இரண்டு விஷயங்களை மையப்படுத்துகிறது. ஒன்று நந்தா விளக்கு எரிக்க எருமை, ஆடு ஆகியவற்றின் நெய் பயன்பட்டது குறித்தும். பிற்காலத்தில் விலக்கப்பட்டது குறித்தும் பேசுகிறது. காஞ்சிபுரம் அருளாளப் பெருமாள் கோவில் இராசராசனின் 20 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு, இதே கோயிலில் உள்ள (1252 ஆம் ஆண்டு) கல்வெட்டு, இராமகிரி வாலிஸ்வரன் கோயில் கல்வெட்டு, எருமைகள் கோயிலுக்கு நெய்க்காகத் தரப்பட்டது

குறித்து குறிப்பிட்டுள்ளது. எருமைகள் வழங்கப் பட்டதைப்போல ஆடுகள் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்டு உள்ளன. மதிப்புறு நந்தா விளக்கு எரிவதற்கான நெய், பசு, எருமை, ஆடு என்ற மூன்றின் பாலில் இருந்தே பெறப்பட்டது. இவற்றுள் ஆடு பரவலான இடம் பெற்றிருந்தது இது வைதீக சமயத்தின் ஆய்வுக்குள்ளானது.

“பசு மட்டுமே வைதீக சமயத்தின் பார்வையில் புனிதமானது. எருமையும் ஆடும் புனிதமற்றவை. கோயிலின் புனிதத்தைக் காக்க, எருமை, ஆட்டு நெய் ஆகியவை புனிதம் இல்லை” எனக் கூறி தாவார எண்ணெய்க்கு மாறியுள்ளனர். ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் கூறுவதைப் போல நந்தா விளக்கு தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்த பண்பாட்டு ஆதிக்கம் ஒன்றினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இவ்வாதிக்கம் இன்றும் தொடர்வதன் வெளிப்பாடாக ஆட்டு நெய் பலரும் கேள்விப்படாத ஒன்றாகிவிட்டது. “எருமைநெய் பசுவின் நெய்யைவிடத் தாழ்வானது. புனிதமற்றது என்ற எண்ணம் தமிழர் களிடம் ஆழமாக வேரூன்றிவிட்டது” (ப.2) என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

விளக்கின் பின்னால் கட்டுரை கோயில்களில் விளக்குகள் எரிக்க வலுக்கூட்டாயமாக நிலங்களைக் கையகப்படுத்தியதைப் பேசியுள்ளது. அதில் பிராமணர்கள் நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதிலே முக்கியப் பங்கு வகித்தாக கட்டுரை கூறியுள்ளது. கீழ்சாதியைத் தண்டிக்கும் முறைமைகளிலே கட்டுரை பிராமணர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு நீதி வழங்கும் முறை குறித்து பேசியுள்ளது.

இடைக்காலத் தமிழக வரலாற்றில் கோவில் திருட்டுக்கள் கட்டுரை முக்கியமானதாகும். பொருளியல் நிறுவனம் என்ற நிலையில் கோவில் இடைக்காலத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது. பலரும் வழங்கிய கொடையால் கோயில் பொருளியல் நிலையில் தன்னிறைவு பெற்றிருந்தது. பொருளியல் நிறைவு பெற்றிருந்த கோவிலில் திருட்டுக்கள் நடந்தன. இந்தத் திருட்டு களுக்குத் தண்டனைகள் கிடைத்தன. ஆனால் தண்டனை முறைகள் என்பது பிராமணர்-பிராமணர் அல்லாதவர் என்ற நிலையில் அமைந்திருந்தது. பிராமணர்கள் திருடினால் அதிகபட்சமாக பூசை உரிமை பறிக்கப்பட்டது. பிராமணர் அல்லாதவர் திருடினால் கை வெட்டப்பட்டது. குற்றத்தின் தன்மையைக் கணக்கில் எடுக்காமல் குற்றம் செய்தவனின் சாதி X பொருளியல் X சமூகத்தகுதி அடிப்படையாகக் கொண்டே நீதி வழங்கப்பட்டமை இக்கல்வெட்டால் வெளிப்படுகிறது.

எருமை, ஆட்டின் நெய் எவ்வாறு கோயிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டதோ அதனைப்போல கருப்புக்

கட்டி ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டதை திருமடைப்பள்ளியும் கருப்புக்கட்டியும் கட்டுரை பேசியுள்ளது. இம் மண்ணுக்கான அடையாளம் என கருப்புக்கட்டியை கோயில் பயன்படுத்தாமல் விலக்கப்பட்டது பண்பாட்டுத் தாக்குதல் என்ற ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் கருத்து முக்கியமானதாகும்.

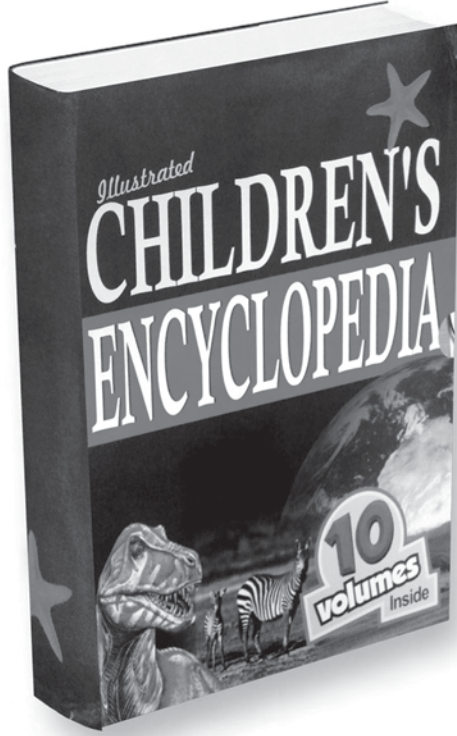
பதவி சாதியானமை கட்டுரை பிள்ளை, முதலி, கணக்கர், சாத்தாணியர் சாதிகளைக் குறித்து ஆய்வு செய்கிறது. கல்வெட்டுகளில் காப்புரை என்ற கட்டுரை முக்கியத்துவம் பெற்றதாகும். கல்வெட்டுக்களைக் காப்பதற்காக பாடப்பட்டாலும் பிராமணனைக் கொலை செய்தல் கூடாது என்ற கருத்தை மையப்படுத்தி நிற்கிறது. இந்துத் தர்மத்தை விலக்கினபேர்கள் கங்கைக் கரையிலே காராம் பசுவையும் பிராமணையும் கொன்ற தோஷத்திலே போக்க கடவராகவும் என்ற கருத்தின் வழி கங்கையாறு. பசு என்பவற்றுடன் பிராமணக் கொலையையும் இணைத்தும் பேசியுள்ளது கவனிக்கத் தக்கதாகும். காப்புரையின் உண்மை முகம் என்பது,

“சமுதாய வாழ்வில் விளை நிலங்கள் மதிப்பு மிக்கவையாக மாறும்பொழுது அவைகளைத் தானமாக வழங்கும் நிலை வரலாயிற்று பெரும்பாலும் காப்புரைகள் நிலக்கொடைகளின் இறுதியிலேயே அமைந்துள்ளன. இந்நிலங்களைத் தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்திருந்தவர்கள், அரசியல் பலத்தால் மட்டுமின்றி ஆன்மீகத்தின் துணையாலும் காப்பாற்ற முனைந்தனர். இம்முயற்சியின் ஒரு பகுதியே காப்புரை” (ப.2) என்று கூறப்படுவதிலிருந்து நிலத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக ஆன்மீக அரசியல் இங்கே கையாளப் பட்டுள்ளது.

பிராமண போஜனமும் சட்டிச் சோறும் எனும் இந்நூல் இடைக்காலத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டுக்களில் அடித்தள மக்களின் முகங்களையும் பிராமணர்கள், நிலவுடைமையாளர்களின் கோரமுகங்களையும் முன்வைக்கின்றது. ஒவ்வொரு கட்டுரையும் பல்வேறு, எதிர்கால ஆய்வுக்கு வழிகோல்கின்றது. இந்நூல் இடைக்கால வைதீகத்தின் சாதி உருவாக்கப் பின்னணி குறித்துப் பேசும் அதே வேளையில் இதுவரை பேசப்படாத பல நுட்பமான பதிவுகளைத் தாங்கி நிற்கிறது. பொருளாதாரம் குறிப்பிட்ட சாதியினரின் சமூக நிலைப்பாட்டையும், அதிகாரத்தையும் நிர்ணயித்தது என்பதை இந்நூலின் வழித் தெளிவாக உணர முடிகிறது. இந்த நூல் இன்றைய தமிழ்ச்சூழலுக்கு மிகப்பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது. காவி அரசியல் பின்னணி இன்று எழுந்த ஒன்றல்ல. அது காலத்தின் ஆழத்தில் புதைந்து கிடப்பதாக இந்நூல் எடுத்துச்சொல்கிறது. அந்த வேறினை அறுக்க இந்நூல் தரும் பார்வை காலத்தின் தேவையாகிறது.

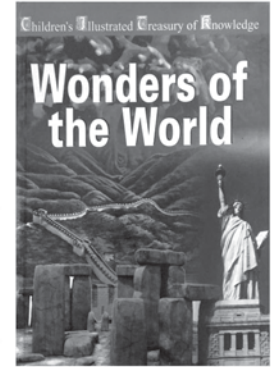
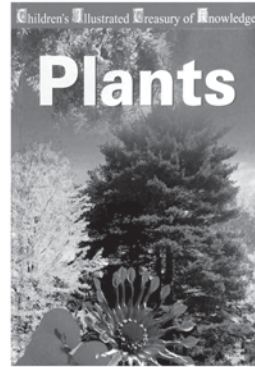
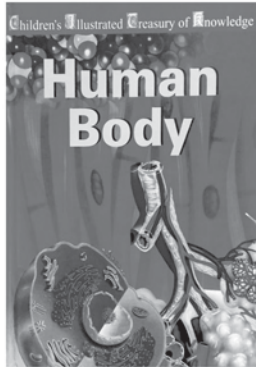
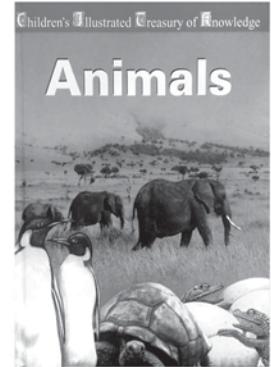
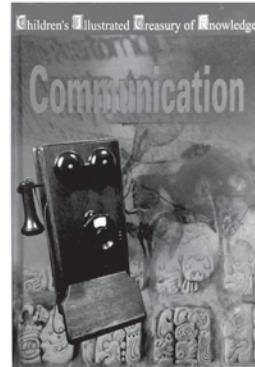
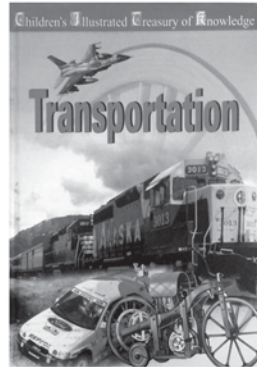
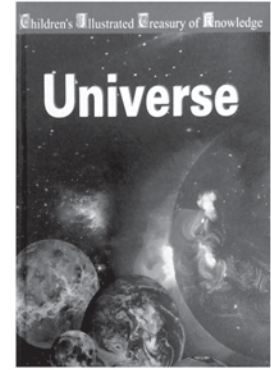
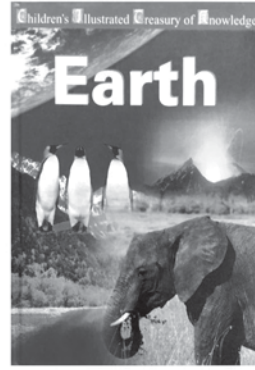

நெஸ்லிங் புகல்ஸ்
பப்ளிஷிங் அன்ட் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட்.,
புதிய வெளியீடுகள்

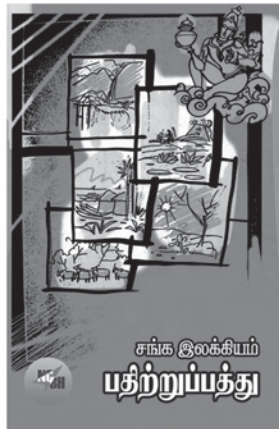
Illustrated
CHILDREN'S ENCYCLOPEDIA

One Set - 10 Books ₹ 2500

எட்டுத்தொகை மற்றும் பத்துப்பாட்டு நூல்கள்

பொழிப்புரையாகவும் பதவுரையாகவும்
இலக்கணக் குறிப்புகள் தந்தும் உரைகள் வரையப்பட்டுள்ளன.
அருஞ்சொற் நிரல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கலித்தொகை, நற்றிணை, பரிபாடல், பதிற்றுப்பத்து
ஆகியவை ஒவ்வொரு புத்தகமாகவும்
அகநானூறு, புறநானூறு, ஜங்குறுநாறு, குறுந்தொகை,
பத்துப்பாட்டு ஆகியவை இரண்டு புத்தகங்களாகவும்
மொத்தம் 14 புத்தகங்கள் 8300 பக்கங்களில்...

₹ 6500/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் ரஷ்ய இலக்கிய வெளியீடுகள்

காலத்தையும் நிலப்பகுப்புகளையும் கடந்து நிற்கும்
ரஷ்ய இலக்கிய மேதைகளின் படைப்புப் பொக்கிஷங்கள்

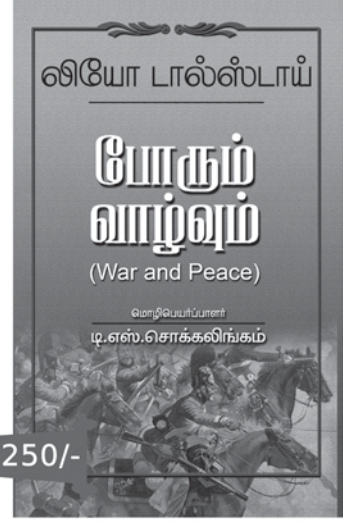
புத்துயிர்ப்பு
லியோ டால்ஸ்டாய்

₹ 550/-

வீரம் விளைந்தது
நிக்கொலாய் ஓஸ்திரோவ்ஸ்க்கிய்

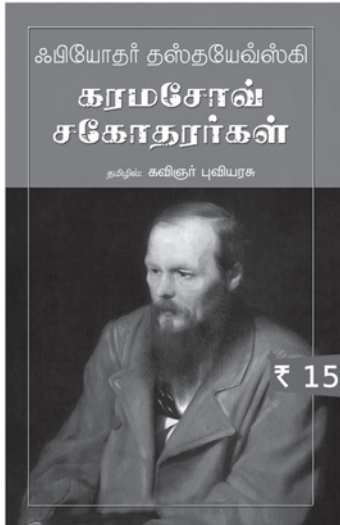
₹ 400/-

போரும் வாழ்வும்
(மூன்று பாகங்கள்)
லியோ டால்ஸ்டாய்

மொழியெயர்ப்பாளர் டி. எஸ். சொக்கலிங்கம்

₹ 2250/-

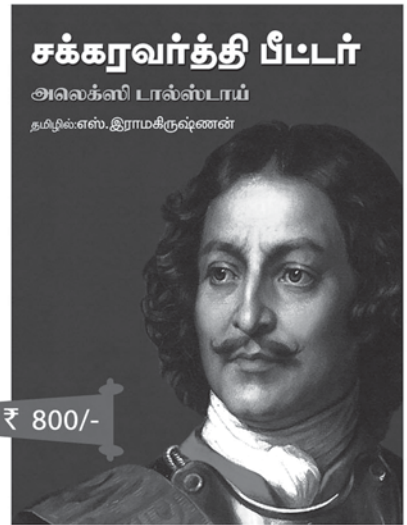
கரமசோவ் சகோதரர்கள்
(இரண்டு பாகங்கள்)
ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி
தமிழில்: கவிஞர் புவியரசு

₹ 1500/-

**உலகைக் குலுக்கிய
பத்து நாட்கள்**
ஜான் ரீடு

₹ 550/-

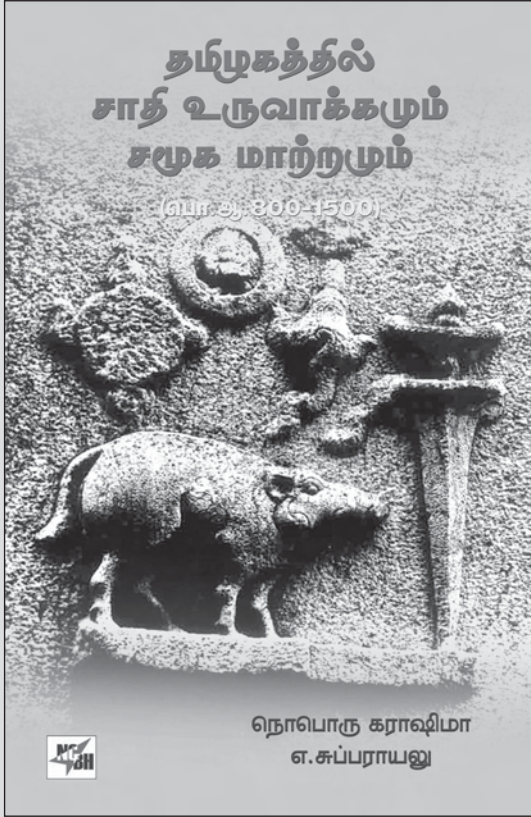

சக்கரவர்த்தி பீட்டர்
அலெக்ஸி டால்ஸ்டாய்
தமிழில்: எஸ். இராமகிருஷ்ணன்

₹ 800/-

தமிழ்ச் சமூகத்தில் சாதிமுறை பற்றிய புதிய ஆய்வு

க. காமராசன்

தமிழகத்தில் சாதி உருவாக்கமும் சமூக மாற்றமும்

நொபொரு கராஷிமா
எ.சுப்பராயலு

வெளியீடு: நிபூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
தொடர்புக்கு : 044 - 26251968, 26359906
விலை: ₹ 70/-

இந்த ஆண்டு சென்னைப் புத்தகக் கண்காட்சியில் தமிழகத்தின் சாதிமுறை பற்றி இரண்டு ஆய்வு நூல்கள் வெளிவந்தன. ஒன்று, நொபொரு கராஷிமா, எ.சுப்பராயலு ஆகியோர் எழுதிய “தமிழகத்தில் சாதி உருவாக்கமும் சமூக மாற்றமும் (பொது ஆண்டு 800-1500)” என்ற புத்தகம். மற்றொன்று, ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் எழுதிய “பிராமண போஜனமும் சட்டிச் சோறும்” என்ற புத்தகம். இந்த இரண்டு நூல்கள் 86பக்கங்களே உள்ள சிறிய புத்தகங்கள்தாம். ஆனால் இதுகாலம்வரை, சாதி உருவாக்கம் பற்றி நாம் கொண்டுள்ள கருத்துகளை இவ்விருநூல்களின் வாசிப்பு மாற்றியமைக்கிறது; துல்லியப்படுத்துகிறது; தெளிவு படுத்துகிறது. ஆதலால் இந்நூல்களை வாசிப்பதும் விவாதிப்பதும் அவசியம். இந்த கட்டுரையில், “தமிழகத்தில் சாதி உருவாக்கமும் சமூக மாற்றமும் (பொது ஆண்டு 800-1500)” என்ற நூலைப் பற்றிய எனது புரிதலைப் பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

கராஷிமாவும் சுப்பராயலும் அவர்களது ஆய்வுகளும்

முதலில் நொபொரு கராஷிமா, எ.சுப்பராயலு ஆகியோர் பற்றி சில சொற்கள். இவர்கள் இருவரும் இணைந்து தென்னிந்தியச் சமூக வரலாறு தெளிவடைவதற்கான ஆய்வுகள் மேற்கொண்டவர்கள். ஆய்வுகள் என்றால் ஏதோ ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் அல்ல. சுமார், 20-30 ஆண்டு காலமாக, தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகளை முழுவதுமாகப் படித்து, சொல்லடைவுகளை உருவாக்கிக் கொண்டு, புள்ளியியல் முறையில் விவரங்களை நோக்கி, நிதானமான முறையில் முடிவுக்கு வந்து, பல்வேறு சமூக வரலாற்றியல் வாத விவாதப் போக்கில் எடுத்துரைக்கும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்கள். இவர்கள் எழுதியுள்ள

ஆய்வுநூல்களும் கட்டுரைகளும் மிக முக்கியமானவை. அத்தோடு பல்லாண்டு கால உழைப்பில் இவர்கள் உருவாக்கியுள்ள கருவிநூல்கள் தென்னிந்திய, தமிழகச் சமூக, வரலாற்று ஆய்வுகளை மேற்கொள்வோர்களுக்குப் பெருஞ்செல்வங்கள்; இனிவரும் காலத்திலும் பல நற்பயன்களை அளிக்க இருப்பவை.

தமிழகத்தின் அரசியல் நிலவியல், நிலத்தில் தனியுடைமை உருவாக்கம், அரசு உருவாக்கம், சமூக உருவாக்கம், வணிகம் இவை பற்றியெல்லாம் இவ் விரண்டு பேராசிரியர்கள் இணைந்தும் தனித்தும் தம் குழுவோடும் செய்த ஆய்வுகள் தென்னிந்திய வரலாற்று ஆய்வுத்துறையில் புதிய தடத்தை உருவாக்கியுள்ளன.

“தமிழகத்தில் சாதி உருவாக்கமும் சமூக மாற்றமும்” என்ற நூலில், தமிழ்நாட்டில் தீண்டாதார், சோழர் காலச் சமூக மாற்றத்தின் சில தன்மைகள், புதிய ஓம்படைக் கிளவிகளின் எழுகையும் சாதி உருவாக்கமும், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுத் தமிழகத்தில் ஓர் உழுவர் கிளர்ச்சி ஆகிய நான்கு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் உள்ளன. இவற்றில் இரண்டு கட்டுரைகளை கராஷிமாவும், ஒன்றை சுப்பராயலும், மற்றொன்றை இருவரும் சேர்ந்து எழுதியுள்ளனர்; இவற்றை 30 ஆண்டு கால இடை வெளியில் எழுதியுள்ளனர்.

இந்த நூலின் கட்டுரைகளில் பேசப்படும் விஷயங்களை இந்தச் சிறு அறிமுகத்தில் தனித்தனியாக எடுத்துரைத்து, விவாதிக்க இயலாது. அதனால் இந்நூல்களின் மூன்று முக்கியமான ஆய்வு முடிவுகளைச் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

தமிழகத்தில் சாதிமுறை பற்றி மூன்று புதிய ஆய்வுக் கருத்துகள்

கராஷிமா - சுப்பராயலு நூலில் கவனத்தை ஈர்க்கக் கூடிய முதல் கருத்து: இன்று தீண்டாத சாதிகளாக இருக்கக் கூடிய எவையும் சோழர், விஜயநகர காலக் கல்வெட்டுகளில் தீண்டாதார்களாகக் குறிப்பிடப் படவில்லை. அவர்கள் உழவர்களாக, பண்ணை அடிப் பவர்களாக, நெசவாளர்களாக, விலைக்கு வாங்கவும் விற்கவும் பட்ட அடிமைகளாக மட்டுமே குறிப்பிடப் படுகின்றனர். அந்தக் காலத்தில் வேளாளர்கள் கூட விலைக்கு வாங்கவும் விற்கவும் பட்ட அடிமைகளாக இருந்துள்ளனர் என்றும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அந்தக் காலத்தில் தீண்டாதார் எனச் சுட்டப்பட்ட புலையர், பாணர் முதலான சமூகங்களைச் சமகாலத் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள் அடையாளம் காணமுடிய வில்லை. குறிப்பாக, பெரியபுராணத்தில் நந்தன் கோயிலுக்குள் நுழைய அனுமதிக்கப்படாத புலையர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராகவே குறிப்பிடப்படுகின்றார். ஆனால், காலனிய காலத்திலும் அதற்குப் பின்னும் அவர் பறையர் என அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார். இந்த

விவாதக் கருத்தின் தொடர்ச்சியாக, நாம் பின்வரும் கருத்துக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகின்றோம். இந்தக் காலத் தமிழகத்தில் உள்ள தீண்டாத சமூகங்கள் என அழைக்கப்படுகின்ற குழுமங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள தீண்டாமை அண்மைக்காலத்தில் சுமத்தப்பட்டதே.

இரண்டாவது கருத்து பின்வருவது ஆகும். இடைக்காலத் தமிழகத்தில் சமூகக் குழுமம் சார்ந்த தகுநிலை, பொருளாதாரம் சார்ந்த தகுநிலை, தொழில் சார்ந்த தகுநிலை ஆகிய மூன்றுவிதமான சமூக மதிப்புறுநிலைகள் இருந்தன; இவை நிலைபெற்றவையாக அல்லாமல், மாறும் தன்மையுடையவையாக இருந்தன. குறிப்பாக, வேளாளர் சமூக மதிப்புறு நிலையைச் சமூக மாறுதல் போக்கில் பல பழங்குடிகள் கோரிப் பெற்றனர்; அவர்கள் சோழர் காலத்தில் போர் மரபு இனமாக மாற்றமுற்று, அதன்மூலம் நிலபுலன்களைப் பெற்று, வேளாளர் ஆயினர். இதைக் கீழ்க்காணும் சுப்பராயலு கூற்று மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

“ஐஞ்சுநாட்டார், பள்ளிநாட்டார் அல்லது பன்னாட்டார், திரு வாய்ப்பாடி நாட்டார் முதலிய பெயர்களில் உள்ள நாட்டார் என்ற பின்னொட்டு, இவ்வினங்கள் இப்போது வேளாண் நாட்டாரைப் போல் தாங்களும் நிலவுடைமையாளர் என்ற தகுதியுடையவர்கள் என்பதை நிலைநிறுத்தச் செய்த முயற்சியின் ஒரு வெளிப்பாடாகும். இந்த வகையில் 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஒரு உடைந்த கல்வெட்டில் காணப்படும் அகம்படி வேளானும் பள்ளிவேளானும் என்ற சொற்றொடர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது(இ.க.1915:416). அதாவது வேளாளர் தகுதிக்கு அகம்படியாரும் பள்ளிகளும் உரிமை கொண்டாடினார்களென்று இதை விளக்கலாம்.” (பக். 19-20)

அதாவது இடைக்காலத்தில் மாற்றத்திற்கே சிறிது இடமில்லாத சாதி சார்ந்த சமூக மதிப்புறுநிலைகள் இல்லை; மாறும் தன்மையுடைய, அசைவியக்கமான சமூக மதிப்புறு நிலைகளே நிலவின.

மூன்றாவது, சாதி உருவாக்கம் பற்றிய பின்வரும் கருத்து ஆகும். சோழர் வீழ்ச்சியாலும் பின்னிடைக் காலத்தில் நிலவிய அரசியல் நிலையற்ற தன்மையாலும் சமூகக் குழுமங்கள் இறுக்கமடைந்தன. வலங்கை-இடங்கை என்ற இரு படுகிடையான பிரிவுகளாக அமைத்துக் கொண்டு சமூகப் பொதுவெளி உரிமை களுக்காக மோதிக்கொண்டன; அல்லது பேசித் தீர்த்துக் கொண்டன. இந்தச் சமூகக் குழுக்களை வகைப்படுத்தும் உள்ளூர் கருத்துப் போக்குடன், சமூகக் குழுமங்களை மேல்-கீழ் என வகைப்படுத்தி நோக்கும் பார்ப்பன வருணச் சட்டகம் மோதுகிறது. இந்த மோதல் காலனிய காலம் வரை நீடிக்கின்றது. இந்த மோதல் முடிவு

பெற்றதன் விளைவாகவே மேல்-கீழாக அடுக்கப்பட்ட படிநிலைச் சமூக அமைப்பும், அப்படிநிலையில் இறங்குமுகமாக அதிகரித்துச் செல்லும் தீண்டாமையும் அடிப்படையிலான மாற்றமில்லாத சமூக மதிப்புறு நிலைகளை வழங்கும் சாதிமுறை உருவானது. இந்தச் சாதி உருவாக்கம் காலனிய காலத்தில்தான் நிறைவுற்றது. இதுவே மூன்றாவது கருத்து.

சாதிமுறையின் நிலைத்த தன்மையும் மாறும் தன்மையும்

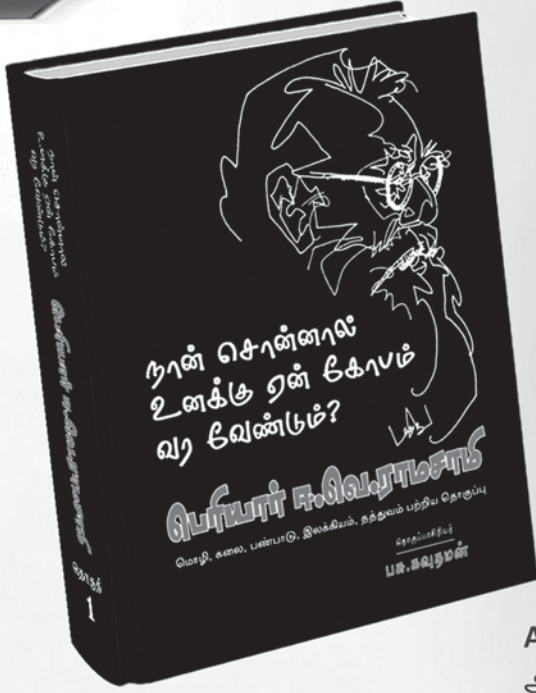
தமிழகத்தில் சாதிமுறையின் உருவாக்கம் பற்றிய மேலே கண்ட மூன்று கருத்துகளும் முக்கியமானவை. சாதிமுறை மாறாமல் இருந்து வரும் முறை அல்ல; அது சமூக மாற்றங்களின் ஊடே பெரிய மாற்றங்களுக்கு ஆளாகிவந்த முறை எனத் தெரிகிறது. ஆனால் 'சாதிச் சமூகம்' நிலைத்த ஒன்று. இதுவரை காலமும் சாதிமுறையில் மாற்றம் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. அல்லது காலனியம் வந்த பிறகுதான் சின்னச்சின்ன மாற்றங்கள் சாதிமுறையில் ஏற்பட்டுள்ளன. இப்படி சாதி முறை மாற்றமில்லாதது என்று பார்ப்ப்பதே பெரியார், அம்பேத்கர், மார்க்ஸ் ஆகியோர் பார்வை. இதனை கராஷிமா, சுப்பராயலு ஆய்வுகள் அவர்களின் பார்வையை மறுக்கின்றது என ஒருவர் நினைக்கலாம். ஆனால், அது உண்மை அன்று. இந்த ஆய்வுக்கருத்துகள் அயோத்தி தாசர், பெரியார், அம்பேத்கர் ஆகியோரின் பார்வைகளை வலுப்படுத்துகின்றன. சாதிமுறையைப் பார்ப்பனர்களும் அவர்களது வைதிகக் கருத்துநிலையுமே உருவாக்கின என்பதும், அந்த முறையை அந்தப் பார்ப்பன நலனைக் கட்டிக் காப்பாற்றும் இந்து மதமும் இந்து தேசியமும் பாதுகாக்கின்றன என்பது அவர்களது வாதம். இரண்டாயிரம் ஆண்டு மாறா புகழ்பூத்த பொற்கால வரலாறு, இந்திய வரலாறு என்பது பார்ப்பன வாதம். இதற்கு எதிர்வாதமே, அது பொற்கால வரலாறு அல்ல, சாதி இழிவு வரலாறு என்ற சாதி ஒழிப்புவாதிகளின் வாதம். இவ்வாதம் சாதிமுறை மாறாத் தன்மை கொண்டதாக வாதிடவில்லை. அதற்கு மாறாக சாதிமுறையில் நடந்த மாற்றங்களை, அதற்கு எழுந்த எதிர்ப்புகள் குறித்து ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தியது. சாதி முறையை எதிர்த்த பௌத்த சமத்துவத்தை அயோத்தி தாசர் சமகால மக்கள் வழக்காறுகளில்தான் தேடினார். பெரியார் பார்ப்பனரல்லாத சாதிகளிடம் காணப்படும் பார்ப்பன எதிர்ப்பு வழக்காறுகளைக் கவனமோடு பயன்படுத்தினார். தமிழகத்தில் ஐயங்கார்கள் சாதி உருவாக்கம் குறித்தும், சாதிப் பட்டங்கள் குறித்தும் பெரியார் தனது அனுபவங்கள் அடிப்படையில் எழுதிய கட்டுரைகள், அவர் சாதிமுறையை அசைவியக்கம் உடையதாகவே கருதினார் என்று காட்டுகின்றன. அம்பேத்கர் நவீன புலமைத்தளங்களில் பயிற்சி பெற்ற சிறந்த புலமையாளர். அவரின் "சூத்திரர்கள் என்பவர்கள்

யார்? அவர்கள் எவ்வாறு நான்காம் வருணத்தினர் ஆயினர்" என்ற நூலும் "மகர்கள் என்பவர்கள் யார்? அவர்கள் எவ்வாறு தீண்டப்படாதார் ஆயினர்" என்ற நெடுங்கட்டுரையும் வருண, சாதி முறைகள் நிலைத்த தன்மை கொண்டவையல்ல; மாறும் தன்மை கொண்டவை என்று கருதியதற்குச் சான்றுகள் ஆகும்.

இறுதியாக, கார்ல் மார்க்ஸ் இந்தியச் சமூகத்தை மாறாத் தன்மையுடையது என்றும், அதற்குக் காரணம் எளிய வேலைப்பிரிவினைகளைக்கொண்ட இந்தியச் சாதிமுறை என்றும் கருதினார் என்ற வாதம் பற்றிச் சில சொற்கள். இந்தியச் சமூகம் தேக்கமடைந்த மாறாத் தன்மையுடையது என்பது மார்க்ஸுடைய கருத்தல்ல; அவர் இந்தியச் சமூகத்தில் நீண்டகாலமாகச் சில பொதுப் பண்புகள் நிலவி வருகின்றன என்று கருதினார். அதில் ஒன்று, இந்தியாவில் 'சமூகக் கட்டமைப்பில் பலம் வாய்ந்த சக்தியாக புரோகித வகுப்பான பார்ப்பனர்கள்' இருந்து வருகின்றனர் என்பது ஆகும். அதற்குக் காரணம் நிலத்தில் தனியார் உடைமை இல்லாமையே என்று வாதிட்டார். "இங்கு, அரசே தலைமைப் பிரபு ஆகும். இங்கு, இறைமை என்பது நாடளாவிய முறையில் குவிக்கப்பெற்ற நிலவுடைமை ஆகும். ஆனால், மறுபுறம் நிலத்தைத் தனியாராகவும் பொதுவிலும் வைத்துக் கொள்வதும் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் உண்டென்றாலும் தனியார் நிலவுடைமை என்ற ஒன்றே இல்லாமற் போகிறது" என்பது மூலதனத்தின் மூன்றாம் பாகத்தில் மார்க்ஸின் கூற்று. சமூகக் குழுமமாக நிலத்தில் வேளாண்மை செய்வதும் துய்ப்பதும், திட்டமிட்ட வேலைப் பிரிவினைகளும், எல்லைக்குட்பட்ட பண்டப் பரிவர்த்தனையும் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தின் நிலைத்த தன்மைக்குக் காரணம். பார்ப்பனர்கள் கட்டிக்காத்து வரும் சாதிமுறை சமூகப் பழக்கவழக்கங்களை இடித்துரைக்கும், நையாண்டி செய்யும் எண்ணற்ற குறிப்புகளும் மார்க்ஸின் நூல்களிலும் கையெழுத்துப் படிக்கலும் உண்டு. இந்தியாவைப் பற்றிய மார்க்ஸின் குறிப்பேடுகளில் இந்தியச் சமூகத்தை மாறும் தன்மையுடையதாகவே காண்கின்றார். இந்தியச் சமூகத்தில் மாற்றத்தின் உந்து சக்திகளாக, 'சூத்திர', 'பஞ்சம' உழுகுகளின் போராடங்களைக் குறித்துள்ளார். இவ்வகைப்பட்ட ஓர் உழவர் கிளர்ச்சி பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுத் தமிழகத்தில் நடந்துள்ளதை கராஷிமாவும் சுப்பராயலுவும் இந்நூலில் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளனர்.

ஆகவே இந்தப் புதிய நூல் சாதிமுறை பற்றிய புரிதலை மட்டுமல்ல, சாதிமுறையை எதிர்த்த சாதி ஒழிப்புவாதிகளின் பார்வைகளையும் ஆழமாகக் கற்று, மறுஒழுங்கு செய்துகொள்ள நம்மைக் கட்டாயப்படுத்துகின்றது.

பரபரப்பான விற்பனையில்...

பசு. கவுதமன்
தொகுத்தளிக்கும்
பெரியாரின்
எழுத்துகளுக்கான
செம்பதிப்பு

A4 அளவு, தரமான தாள்,
அழகிய வடிவமைப்பு,
கெட்டி அட்டை கட்டு

“நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன்
கோபம் வர வேண்டும்?”
பெரியார் N.வி.ராமசாமி

மொழி, கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய தொகுப்பு

தொகுதி 1: மொழி
தொகுதி 2: கலையும் பண்பாடும்
தொகுதி 3: இலக்கியம்
தொகுதி 4: தத்துவமும் சொற்சித்திரமும்
தொகுதி 5: சித்திரபுத்திரன் கட்டுரைகளும்
உரையாடல்களும்

3770 பக்கங்கள்
அடங்கிய
ஐந்து தொகுதிகளும்
₹ 4000/-

வீவகாபிக்ஷுக்கு லெனின் உரம் கீழ்வு

குருசாமி மயில்வாகனன்

1917 அக்டோபர் 25. தனக்குள் நடத்தப்பட்ட புரட்சி வெற்றியடைந்ததை ரஷ்யா உலகிற்கு அறிவித்துக் கொண்ட நாள். உலகின் முதல் சோசலிச நாடாக வரலாற்றில் அந்நாடு இடம் பெற்ற நாளும் இதுதான். அன்று ஜார் மன்னனின் அரசாங்க மையமாக இருந்த இடமான குளிர்கால அரண்மனையினில் நாடெங்கிலும் இருந்து வந்திருந்த, புரட்சியைத் திட்டமிட்ட கட்சியின் பிரதிநிதிகள், புரட்சியை ஒழுங்கமைத்த மக்கள் ராணுவப் படைகளின் பொறுப்பாளர்கள், மற்றும் புரட்சியை நடத்திய ரசிய மக்கள் கூடியிருந்தனர். ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியால் புரட்சியின் பொறுப்பாளாராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் விளாதிமீர் இலியீச் லெனின். கடந்த சில தினங்களாக மாறு வேடத்தில் உலவிக் கொண்டிருந்த அவர் அன்று காலையில்தான் தன்னுடைய வேடத்தைக் கலைத்திருந்தார், உலகின் திசையைத் திருப்பிவிட்ட அந்த அறிவிப்பினை அக்கூட்டத்தில் அவர்தான் வெளியிட்டார். அதன் மூலம் வரலாறு தமக்கிட்ட

கட்டளையை நிறைவேற்றினார். இடி முழக்கத்தை விடவும் பெரும் சூறாவளியை விடவும் மிகப் பெரிய மக்கள் முழக்கம் அந்த அறிவிப்பினை ஆமோதிக்கிறது. நண்பகல் தாண்டிய பிறகு அந்தக் கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சிகள் நிறைவடைகின்றன. லெனின் தனது இயல்பான மூச்சினை அப்போதுதான் வெளியிடத் தொடங்கினார். வந்த இரவு மெதுவாகக் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறது.

லெனினுக்கு மெய்க்காப்பாளராக நியமிக்கப் பட்டிருந்த தோழரின் பெயர் போன்ச் - ப்ருயேவிச். இவர் தொடக்க காலங்களிலிருந்தே கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்து வருபவர். லெனினுடன் நெருங்கிப் பழகியவர். கட்சியில் பல பொறுப்புகளை வகித்தவர். உலகைக் குலுக்கிய பத்து நாட்களிலும் லெனினுடனேயே இருந்தவர். எழுத்தாளர், ஆய்வாளர், பின்னாளில் பதிப்பாளர். அவரும் லெனினும் இரவு சிற்றுண்டியை முடிக்கின்றனர். லெனின் மிகவும் உற்சாகத்துடன் இருக்கிறார். ஆனாலும் அதைவிட மிகவும் கடுமையான சோர்வு அவரைப் பாதித்திருந்தது. இருவரும் உறங்குவதற்காக ப்ருயேவிச்சின் இருப்பிடம் வருகின்றனர். லெனினை உறங்க வைப்பதற்கான முயற்சிகளை ப்ருயேவிச் தொடங்குகிறார். ஆனால், அம்முயற்சிகள் பலிக்கவில்லை. லெனின் படுக்கையில் படுப்பதற்கு மறுக்கிறார். அந்த அறையிலிருந்த எழுது மேஜை, காகிதங்கள், மை, புத்தக அலமாரி ஆகியவை லெனினின் மறுப்பிற்கு பக்க பலமாகவும் ஆதரவாகவும் இருப்பதை ப்ருயேவிச் புரிந்துகொண்டார். லெனின் மாபெரும் எழுத்தாளர்ல்லவா! உலகில் இவரைப்போல் எழுதிக் குவித்த அரசியல் தலைவர் யாராவது உண்டா?.

அந்த வீட்டின் கதவை ஏற்கனவே பின்பக்கமாகப் பூட்டியிருந்த ப்ருயேவிச் இப்போது கதவுகளின் பின்புறமிருந்த சங்கிலிக்கொண்டியை மாட்டினார். தாழ்ப்பாள்களைப் போட்டார். படுப்பதற்காக அடுத்த அறையிலிருந்த சோபாவில் வந்து அமர்ந்த ப்ருயேவிச் தனது துப்பாக்கியை எடுத்து அது சுடுவதற்குத் தயாரான நிலையில் இருப்பதை மீண்டும் ஒருமுறை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டார். அனைத்து நண்பர்களின் தொலைபேசி எண்களையும் ஒரு தாளில் குறித்து வைத்திருந்ததை பத்திரப்படுத்திக் கொண்டார். லெனின் உறங்கும் வரையிலும் தானும் உறங்கிவிடக் கூடாது என உறுதி எடுத்துக்கொண்டார். லெனின் இருந்த அறையில் விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டிருந்தன. எழுந்துபோய் சாத்தப்பட்டிருந்த கதவினில் காதுகளை வைத்துக் கேட்டார். உள்ளே ஒரு சத்தமுமில்லை. ப்ருயேவிச் தூங்க ஆரம்பித்தார்.

ஆனால், சற்று நேரத்தில் லெனினை அறையில் விளக்குகள் எரிய ஆரம்பித்தன. விழித்துக்கொண்ட

ப்ருயேவிச் கண்களைத் திறக்காமல், அசையாமல் படுத்திருந்தார். ஓசையின்றிக் கதவுகள் மெதுவாகத் திறந்தன. லெனின் மெதுவாக எட்டிப் பார்க்கிறார். ப்ருயேவிச் தூங்குவதாக எண்ணிய அவர், மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்து எழுதுமேஜையின் அருகில் அமர்கிறார். காகிதங்களைப் பரப்பி வைத்துக் கொள்கிறார். தலையின் இருபுறமும் கைகளை வைத்துத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொள்கிறார். எழுதுகிறார். எழுதியதை அடிக்கிறார். மீண்டும் எழுதுகிறார். திருத்துகிறார். புத்தகங்களைப் புரட்டிக் குறிப்புகளை எடுக்கிறார். தொடர்ந்து நடைபெறும் இந்த வேலைகள் இரவு நேரத்தைக் கரைக்கின்றன. பொழுது விடிவதற்கான சற்று நேரத்திற்கு முன்பாக படுக்கும் அறைக்குச் செல்கிறார். விளக்குகள் அணைக்கப்படுகின்றன. விடிகிறது. புரட்சியின் முதல் நாள் இரவிலும் லெனின் உறங்கவில்லை.

பொழுது விடிந்த சற்று நேரத்தில் வீட்டிலிருந்த மற்றவர்கள் வருகின்றனர். சிறிது நேரம் ஆகட்டும், இரவு முழுவதும் அவர் உறங்கவில்லை என ப்ருயேவிச் சொல்கிறார். அனைவரும் அதை ஆமோதிக்கின்றனர். ஆனால், அப்போது கதவுகள் திறக்கின்றன. புதிய ஆடையணிந்து புத்துணர்ச்சியோடு லெனின் வெளியே வருகிறார். 'சோசலிசப் புரட்சியின் முதல் நாள் வாழ்த்துக்கள்' என அனைவரைப் பார்த்தும் கூறுகிறார். காலை உணவிற்காக அனைவரும் மேசையில் அமர்கின்றனர். அப்போது தோழர் நதேழ்தா கான்ஸ்தாந்தீனாவா (லெனினை மனைவி) வருகிறார். லெனின் தனது கோட்டுப் பையிலிருந்து சில காகிதங்களை எடுக்கிறார். வாசிக்கத் தொடங்குகிறார். வாசித்து முடித்ததும் சொல்கிறார்.

"இதை மட்டும் நாம் பிரகடனம் செய்து, பிரசுரித்து, விரிவாகப் பரப்ப முடியுமானால், அப்புறம் இந்தப் பிரகடனத்தைத் திரும்பப்பெற, யார் முயன்றாலும் முடியவே முடியாது. இந்த ஆணையை மாற்ற, வேறு எந்த ஆட்சியாலும் முடியாது. இதுதான் நாம் நடத்திய அக்டோபர் புரட்சியின் மிக முக்கியமான வெற்றி". லெனினின் முகத்தில் புன்னகை கலந்த உறுதி தெரிந்தது.

அன்று மாலையில் பிரகடனம் செய்யப்பட விருக்கும் அந்த ஆணையானது, அப்போதே தட்டச்சு செய்யப்பட்டது. மறுநாள் வெளியாகும் அனைத்து செய்தித்தாள்களிலும் பிரசுரம் செய்யப்படுவதற்காக அவ்வாணையின் நகல்கள் வழங்கப்பட்டன. அரசாங்கத்தின் அனைத்து ஆணைகளையும் நாட்டிலுள்ள அனைத்து செய்தித்தாள்களும் கட்டாயமாகப் பிரசுரிக்க வேண்டும் எனும் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்கின்ற யோசனை அப்போதுதான் லெனினுக்குத் தோன்றியது.

சுமார் ஐம்பதினாயிரம் வெளியீடுகள் அச்சடிக்கப் படுகின்றன. புரட்சிக்காக நகரங்களுக்காக வந்துவிட்டு தற்போது தங்களது கிராமங்களுக்குச் செல்லவிருக்கும் படைவீரர்களிடம் இவ்வெளியீடுகள் முதலில் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப் படுகின்றது. தொடர்ந்த சில நாட்களில் இவை களெல்லாம் நடந்தன.

அந்த ஆணைதான், லெனினது எழுத்துக்களில் புகழ்பெற்ற ஒன்றான, “நிலம் குறித்த ஆணை”. ரசிய விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரமான ஒரு தீர்வினை லெனின் அதில் எழுதியிருந்தார்.

...

இந்திய விவசாயிகளின் தற்கொலைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரிப்பதை நாமறிவோம். விவசாயியைச் சாகவிடும் நாடு உருப்படாது என்பதையும் நாமறிவோம். விவசாயிகளுக்கு என்னதான் பிரச்சினை? விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை என்பதுதான் பிரச்சினை. விதை, உரம், களைக்கொல்லி ஆகியவைகள் விலை உயர்ந்து விட்டன. உழுவது உள்ளிட்ட வேலைகளைச் செய்ய ஆட்களில்லை. கூலியும் உயர்ந்துவிட்டது. விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடும் விவசாயிகளில் ஆகப்பெரும் பான்மையினருக்கு ஒரு துண்டு நிலமில்லை, நிலமிருப்பவர்களுக்கு நீர் ஆதாரமில்லை. நிலமும் நீரும் இருப்பவர்களுக்கோ விளைபொருட்களுக்கு உரிய விலையில்லை. இடைத்தரகர்கள் விளைபொருட்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். இதனால்,

நன்றாக விளைந்தாலும்கூட நட்டமே ஏற்படுகின்றது. மொத்தத்தில் விவசாயம் அழிகிறது. என்ன செய்வது? இதை விளக்குவதற்கு பெரிய ஆய்வுகளேதும் நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு விவசாயியைக் கேட்டாலே விரிவாகச் சொல்வார்.

பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டி விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஒன்றல்ல, பத்தல்ல, நூறாண்டுகளுக்கு மேலாக விவசாயிகள் தொடர்ந்து போராட்டம் நடத்திக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அரசிடம் கோரிக்கை வைக்கிறார்கள். அரசைத் தவிர வேறு யாராலும் விவசாயத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது என்பதால்தான் விவசாயிகள் அரசிடம் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து நிறைவேற்றித் தரக்கோரிப் போராடுகிறார்கள். விளைச்சலை கட்டுப்படுத்தும் இயற்கைக்கு எதிராக விவசாயிகள் போராடுகிறார்கள். ஆனால், விவசாயத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வியாபாரிகளுக்கு எதிராக இதுவரையிலும் விவசாயிகள் போராடியதே யில்லை. அரசும் ஏதேதோ செய்து பார்க்கிறது. ஆனால், அரசாலும் விவசாயத்தைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. விவசாயத்தைக் காப்பற்ற வக்கத்து போனதால் ஒரு கட்டத்தில் போராடுகின்ற விவசாயிகளைப் போலீஸ் கொண்டு தாக்குகிறது. பல சமயங்களில் சுட்டுக் கொல்கிறது. ஏன்? இந்த அரசால் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது. காரணம், இந்த அரசுகளுக்கு விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கத் தெரியாது. அப்படியே தெரிந்தாலும் அதனால் தீர்க்க முடியாது. காரணம் பிரச்சினைகளை உருவாக்குவதே அரசுதான். அரசின் இயல்புதான்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில், எந்த அரசால் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும்? அவர்கள் எப்படித் தீர்ப்பார்கள்? இந்தியா மட்டுமல்ல, இந்தியாவைப் போன்ற பல விவசாய நாடுகளில் நிலவும் விவசாயிகளின் அடிப்படையான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழியைத்தான் ரஷ்யாவில் புரட்சி நடந்த முதல்நாளின் இரவில், உலகின் முதல் சோசலிச அரசின் சார்பாக, தூங்காமல் விழித்திருந்து லெனின் எழுதினார். சோசலிச அரசின் முதல் ஆணையே விவசாயிகள் குறித்ததுதான். உலக கம்யூனிஸ்டுகளின் சின்னத்தில் சுத்தியல் மட்டுமல்ல, கதிரறிவாரும் உள்ளது என்பதை யார் மறந்தாலும் விவசாயிகள் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆனால், இதை இந்திய விவசாயிகள் மறந்துதான் போனார்கள். சரி, லெனின் எழுதிய ஆணை விவசாயிகளுக்கு கூறியது என்ன?

...

விவசாயத்தைக் காப்பாற்ற அரசால்தான் முடியும் என்பது எவ்வளவுக்கு உண்மையோ அவ்வளவுக்கு விவசாயத்தை நடத்தவும் அரசால்தான் முடியும்

என்பதும் உண்மையே. ஆம் இனி, இந்தியாவில் அரசுதான் விவசாயத்தை நடத்த முடியும். அதன்மூலமே விவசாயத்தை அழிவிலிருந்து காப்பாற்ற முடியும். ரசியாவில் விவசாயத்தை அரசு ஏற்று நடத்தியதின் மூலமே விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டன. விவசாயத்தை அரசு நடத்துவதற்கான ஆணையைத்தான் லெனின் பிறப்பித்தார். இந்தச் செய்தியானது நம்மிடம் பல கேள்விகளை எழுப்பும். எழுப்ப வேண்டும். அதற்கான பதில்கள் லெனினது ஆணையிலேயே உள்ளது. இருப்பினும் இவைகளுள்ளும் இந்தியாவிற்குச் சாத்தியப்படுமா எனும் கேள்வியும் அதில் முதலாவதானதாக இருக்கும். ஆனால், அந்த அரசாணையைப் படித்த பிறகும் இக்கேள்வியை யாராவது எழுப்பினால் அவர்கள் நிச்சயம் விவசாயம் செய்யாதவர்களாகவே இருப்பார்கள் என்பதை நாம் எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம்.

லெனினின் ஆணை என்ன சொன்னது? ரசியாவில் அது எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது? எப்படி விவசாயிகளின் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டது? என்பதையெல்லாம் இங்கு விளக்கப்போவதில்லை. அதற்கான நூல்களும் வெளியீடுகளும் தமிழிலேயே ஏராளமாக உள்ளன. அவைகளைப் படிக்கலாம். ஏற்கனவே படித்தவர்கள் அதை விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். அந்த ஆணையானது விவசாயிகளுக்கு உத்தரவுகளை இடவில்லை. மாறாக, விவசாயிகள் தங்களது பிரச்சினைகளைத் தங்களது அனுபவங்களின் மூலமாக, தங்களது விருப்பப்படி, தாங்களே தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்துகிறது.

லெனின் கூறுகிறார், “அனுபவம் சிறந்த ஆசான். அது யார் சரி என்பதைக் காட்டிவிடும். விவசாயிகள் இப்பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு முனையில் இருந்து தீர்வு காண்டும். நாம் இன்னொரு முனையிலிருந்து தீர்வு காண்போம். புரட்சிகரப் படைப்பாற்றல் கொண்ட வேலைகளின் பொதுவான செயல்பாடுகளிலும் புதிய அரசினுடைய வடிவங்களை மக்களுக்கு விளக்குவதிலும் அனுபவமானது நம்மையும் விவசாயிகளையும் ஒன்று சேரும்படிக் கட்டாயப்படுத்தும். நாம் அனுபவத்தால் வழி நடத்தப்பட வேண்டும். மக்கள் திரளின் படைப்பாற்றல் திறமைகளுக்கு முழுமையான சுதந்திரத்தை

அனுமதிக்க வேண்டும்... நாம் செய்வதைவிடவும் சிறப்பாகவும் சரியாகவும் விவசாயிகள், தாங்களே இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். விவசாயிகள் இதை நம்முடைய உணர்வின் அடிப்படையில் செய்கிறார்களா அல்லது சோசலிசப் புரட்சியின் வேலைத்திட்டத்தினுடைய உணர்வின் அடிப்படையில் செய்கிறார்களா என்பது இங்கு முக்கியமல்ல...”

அரசாணையின் இறுதிப் பகுதியிலுள்ள இச்செய்தியானது விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை அவர்களே தீர்த்துக்கொள்வதற்கான வழிகளைத் திறந்துவிடுகிறது. இப்படி ஒரு ஆணையை இந்திய அரசு வெளியிடுமா? வெளியிடும் என்பதற்கான நம்பிக்கை நமக்கு வரவில்லை. வெளியிடாது என்றே நம்புகிறோம். நம்புவோம். ஆக, அப்படியொரு ஆணையை வெளியிடுகின்ற அரசைக் கொண்டுவருவதற்கு விவசாயிகள் முயல்வதுதான் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரே வழி. முதல் வழி. அப்படியொரு ஆணையினை வெளியிடும் அரசை எப்படிக் கொண்டுவருவது? அதை லெனினிடமே கேட்கலாம். நிலமற்ற மற்றும் நிலமுள்ள இந்திய விவசாயிகளின் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல லெனினும் எப்போதும் தயாராகத்தான் இருக்கிறார். இனி, நமது விவசாயிகள்தான் தயாராக வேண்டும்.

விவசாயிகள் தீர்க்கவேண்டிய பிரச்சினை எது? அது, அரசும் அரசாங்கமும் பல ஆண்டுகளாகக் கூறிவருகின்ற விவசாய உற்பத்தியைப் பற்றிய பிரச்சினையல்ல. மாறாக, அது விவசாய உற்பத்தி முறையைப் பற்றிய பிரச்சினை. இனி உற்பத்திமுறை பற்றிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குத்தான் விவசாயிகள் தயாராக வேண்டும். லெனின் கூறுவது அதைத்தான்.

விவசாயிகள் செத்து விழுந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நாட்டில், அதைப்பற்றிய சொரணையேயில்லாமல் வெந்ததைத் தின்போம்; விதி வந்தால் சாவோம் என விவசாயத்தில் ஈடுபடாதவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நாட்டில், தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அவமானத்தையும் வரலாற்று இழிவையும் போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமானால் அவர்கள் விவசாய உற்பத்திமுறைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கப் போராடும் விவசாயிகளை ஆதரித்தே தீர வேண்டும். அதுதான் ஒரேவழி. ●

அறிவிப்பு

கடந்த மாதத்திலிருந்து ‘நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்’ இதழ் ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் வாரத்திற்குள் வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆகவே கட்டுரையாளர்கள் தங்களது படைப்புகளை ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் தேதிக்குள் அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

- பொறுப்பாசிரியர்

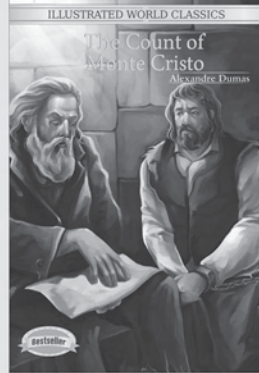
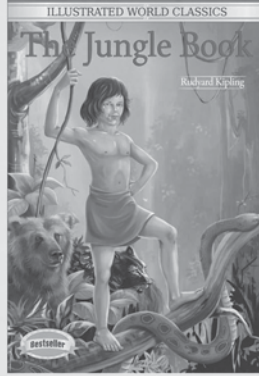
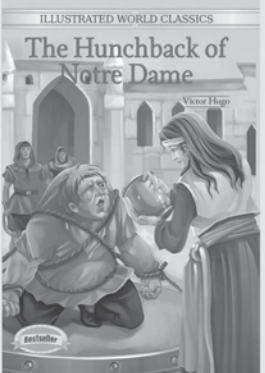
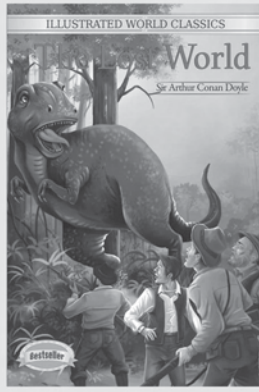
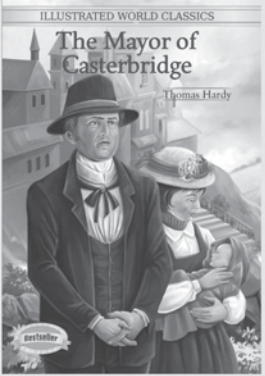
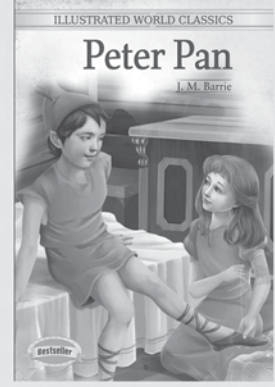
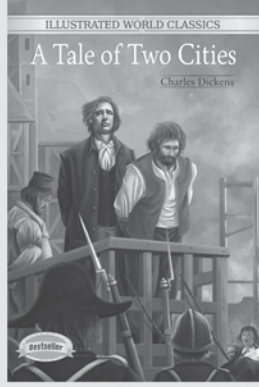
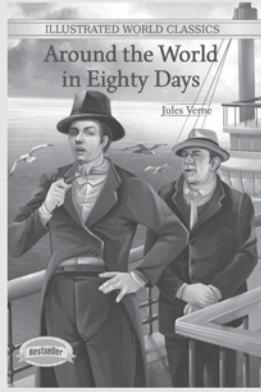
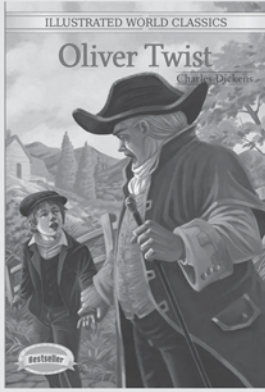

நெஸ்லிங் புகல்ஸ்
பப்ளிஷிங் அன்ட் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட்.,
புதிய வெளியீடுகள்

Illustrated World Classic Series

More than 50 Titles

Each Book ₹ 70

அரசியல்தான் எல்லாம்

அழ. பகீரதன்

“

அரசியல் ஒரு சாக்கடை
எண்டு சொல்லிச் சின்னவயதில்
மாணவர் மனங்களில் நஞ்சை
விதைக்கிற வித்தைக்காறங்கள்தான்
அந்தச் சாக்கடையில குளிக்கிறாங்கள்.
தம்பி... உண்மையில் அரசியல் ஒரு
சாக்கடை இல்லை.
அரசியல் தான் எல்லாம்.

”

எழுத்தாற்றல் உள்ள ஒருவர் சிறைசெல்லும் போது அது அவரது ஆளுமையை வெளிக் கொணருவதற்கான வாய்ப்பாக அமைகின்றது. அந்த வகையில் ஈழத்தில் அரசியல் கைதிகளாக துன்புறுபவர்கள் மத்தியில் வெளித்தெரிகின்ற சிறந்த படைப்பாளியாக திகழ்பவர் சிவ ஆருரன். இவரது 'யாழிசை' நாவல் முன்னெநாள் பெண்போராளியின் இன்றைய வாழ்வு பற்றி விவரிக்கின்றது.

இவ்வாறான நாவலைத் தந்த அந்த படைப்பாளியை ஒக்ரோபர் புரட்சியின் நூற்றாண்டு இன்னொரு நாவலை எழுத தூண்டியுள்ளது. இடதுசாரியாக தம்மை அடையாளம் காட்டிய எந்தப் படைப்பாளியையும் தூண்டாத உணர்வு இந்த கைதியை தூண்டியுள்ளது என்றால் இன்னும் மாக்லிசம் மரணித்துவிடவில்லை. அது வீறுகொண்டு பாயும் வலிமை பெற்றது என்ற உண்மை புலப்படுகின்றது.

சிறைச்சாலையில் உடனூறையும் மாக்லிச தோழர்களின் தொடர்பும் இளமைக்காலத்தில் இவர் தொடர்பு பட்ட முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் பரிச்சயமும் தேடித் தேடி வாசித்த நூல்களுமே அவருக்கு இந்த ஆளுமையைக் கொடுத்திருக்கின்றது.

வரித்துக் கொள்ளும் கொள்கையை வாழும் வரையிற் கொள்ளும் பொதுவுடமை வாதியினருக்கு சமர்ப்பித்திருக்கும் 'யாவருங் கேளிர்' என்ற இந்த நாவல் நிலாவில், அல்வாய் வடமேற்கு, அல்வாய் என்ற முகவரியில் அமைந்துள்ள பூமகள் வெளியீட்டகத்தின் வெளியீடாக வந்துள்ளது.

இந்த நாவலின் வெளியீட்டு நிகழ்வு அவரது சொந்த ஊரான அல்வாயிலும் அறிமுக அரசுக்கு தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் யாழ்ப்பாண அலுவலகமான கொக்குவில்லில் அமைந்துள்ள முருகையன் கேட்போர் கூடத்திலும் வவுனியாவிலும் நிகழ்ந்துள்ளன.

60 களில் யாழ்ப்பாணத்தில் முனைப்பு பெற்றிருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வளர்ச்சி இனவாத அலை யினாலும் குறுந்தேசிய வாத எழுச்சியினாலும் தொய் வடைந்த போதிலும் தமது கொள்கையிலிருந்தும் வழுவாது வாழும் முதியவரான கதாபாத்திரமான சபாபதியை சுற்றி தனது போக்கினை நெறிப்படுத்தும் இளைஞனான பூங்குன்றன் என்ற பாத்திரத்தை மையப்படுத்தி கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றார் சிவ ஆருரன்.

யாழ்ப்பாணத்து மண்வாசனையோடு சுவைபட சித்திரிக்கும் இவரது நடையில் இயல்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் வழக்கிலுள்ள ஆங்கிலச் சொற்பிரயோகங்களுக்கு பதிலாக தனித்தமிழ்ச்சொற்களை கலந்து தருவதில் சாதாரண வாசகருக்கு சங்கடங்களை ஏற்படுத்தக்கூடும். இருப்பினும் கதை கூறும் பாங்கு அலாதியானது.

இருபாலை என்ற கிராமத்தை முற்போக்குத் தளத்தில் வளர்த்துவரும் சபாபதி இளைஞர்களை நல்வழிப்படுத்தி சமூக அக்கறையுடன் இளைஞர்கள் திகழ உதவுகின்றார்.

போரும் தாராளவாதபொருளாதாரமும் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை வாழ்ந்த மக்களை சூழலியல் தாக்கத்திற்கு உள்ளாக்கும் வகையில் மாற்றியிருக்கும் வேளையில் இளைஞர்களின் தலைமைத்துவம் சபாபதியின் வழிகாட்டலில் இயக்கமாக பரிணமிக்கும் மையக் கதையை நோக்கி கதை நகர்கின்றது.

இருபாலையூர் இளைஞர் சமூகமாக களமிறங்கும் இளைஞர்கள் பனைவளம் அழிந்துபோகும் நிலையில் மனைதோறும் பனங்கன்றுகளை நாட்டும் செயற் திட்டத்திலிருந்து தொடர்கிறது அவர்களது சூழலியல் பணி.

சபாபதியின் குரலாக நாவலாசிரியர் கூறுகின்றார்: 'முந்தியெல்லாம் வீட்டு வளவுக்குள்ள குறைஞ்சது இருபது பனையாவது இருக்கும். விறகுகள் கூடப் பனையிலயிருந்துதான் எடுத்தாங்கள். இப்ப ஒண்டிரண்டு வீடுகளில் சமையல் எரிவாயு பயன் படுத்துறதையும் பாக்கிறம்.'

ஆம் நல்ல செம்பாட்டு மண்ணில் அடுப்பு பிடித்து விறகு மூட்டி சமையல் செய்யும் எங்கள் வழக்கு ஒழிந்துபோகுமோ?

“எங்கட கிராமத்தில வெறும் தரையென எதுவும் இருக்கக்கூடாது. வீட்டு வளவுக்குள்ள பனைமரங்கள் அவசியம். கல்லுப் பூமியிலையும் பனை வளரும். வேலியோரங்கில் முருங்கையை நடுங்கோ, வேறை பயன் தாற மரங்களையும் நடுங்கோ.” எனத் தொடங்குகின்றனர் தங்கள் பணி.

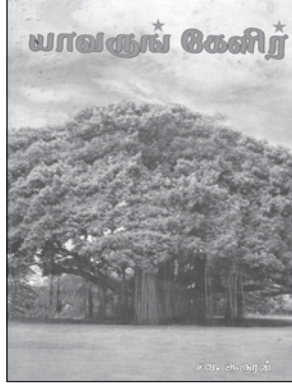
இவர்களது பாத்தீனிய ஒழிப்பாக பணி மேலும் கோப்பாய் வட்டாரத்துக்கு விரிவுபடுத்த வேண்டியதாகின்றது. சூழலுடன் சமூகப் பேணுகைக் கழகமாக உருவெடுக்கின்றனர்.

பூங்குன்றன் வாயிலாக நாவலாசிரியர் கூறுகிறார்: இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினர் ஈழத்தினுள் 1987ல் புகுந்தபோது அவர்களோடு சேர்ந்தே பாத்தீனிய விதைகளும் இங்கு வந்து சேர்ந்தன. அவர்களுடைய வாகனங்கள், இறைச்சிக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட செம்மறி ஆடுகள், கடுகு விதைகள் போன்றவற்றோடு இணைந்து வந்து இம்மண்ணில் குடியேறின.

இந்தியாவிலிருந்து இந்த நச்சுச் செடி இங்கு வந்திருந்தாலும் இதன் தாயகம் இந்தியாவல்ல; மெக்சிக்கோ வளைகுடாக்கரையை அண்டிய அயன மண்டல நாடுகளே இதன் தாயகம். 1954இல் அமெரிக்காவில் அளவுக்கு அதிகமாகக் கோதுமை விளைந்திருந்தது. அதை வழமைபோல் கடலில் கொட்டாது, வறுமையான ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கு இனாமாக வழங்கினர். இவ்வழியில் மும்பைத் துறைமுகத்தில் வந்திறங்கிய கோதுமைத் தானியங்களோடு வைத்தபடி பாத்தீனிய விதைகளும் இந்தியாவிலிருந்து வந்து சேர்ந்தன...

பாத்தீனியத்தின் அசுரவளர்ச்சியினால் உள்ளூர்ச் செடிகளினால் வாழமுடிவதில்லை. இவை தண்ணீருக் காகவும், வேர்ப்பிடி மண்ணுக்காகவும், வெளிச்சத்திற்காகவும் போராடுகின்றன. இறுதியில் அழிந்தும் விடுகின்றன. இவற்றின் மீது பாத்தீனியம் நஞ்சூட்டியும் வருகின்றது...

இந்தியா இதன் ஆக்கிரமிப்பால் திணறுகிறது. இருப்பினும் ஈழத்தில் இவை பரவக் காரணமாக இருந்தமை கொடிய செயல்.

யாவருங் கேளிர்

சிவ ஆருரன்

வெளியீடு: பூமகள் வெளியீட்டகம்,
நிலாவில், அல்வாய் வடமேற்கு, அல்வாய்

இந்த பாத்தீனியத்தை ஒழிப்பதில் ஈடுபடும் அவர்களது நோக்கை எவ்வாறு அடைகிறார்கள், இந்த சமூக நோக்கில் எவ்வாறு எல்லோரையும் ஒன்றிணைக்கின்றார்கள், தொடரும் சமூகப்பணிகள், அதில் ஏற்படும் இடையூறுகள், தொய்வுகள், இயலாமைகள் என நகர்கின்றது நாவல். வெறுமனே சமூகப்பணி மூலம் திருப்தியடைய முடியுமா?

இந்தப் பணியில் இஸ்லாமிய நண்பர்கள் தோள் கொடுப்பதும் சிங்கள நண்பர்கள் கலப்பதும் இன மத முரண்களுக்கு அப்பால் பொது நோக்கில் ஐக்கியத்தின் தேவைப்பாட்டை உணர்கின்றனர்.

இந்தப் பணியில் மகளிரை இணைப்பதில் மிகவும் கவனமாக நடந்துகொள்கின்றனர். அதில் வெற்றியும் காண்கின்றனர்.

இந்திய இழுவைப் படகுகளில் வந்தவர்கள் வடமாராட்சியில் மீனவர் வலையை அறுத்தமை, சுன்னாக நிலத்தடி நீரில் எண்ணைக் கசிவு என நடப்பு பிரச்சனைகளுடே அடிப்படையான வர்க்க வேறு பாட்டை பூங்குன்றன் புரிந்துகொள்கிறான்.

கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கட்டத்தில் மே தினம் கொண்டாட முடிவெடுக்கின்றார்கள்.

அரசியல் ஒரு சாக்கடை என கருதியவர்களில் மனமாற்றமா?

சபாபதி கூற்றாக நாவலாசிரியர் கூறுகிறார்: “அரசியல் ஒரு சாக்கடை என்று சொல்லிச் சின்னவயதில் மாணவர் மனங்களில் நஞ்சை விதைக்கிற வித்தைக் காறங்கள்தான் அந்தச் சாக்கடையில குளிக்கிறாங்கள். தம்பி... உண்மையில் அரசியல் ஒரு சாக்கடை இல்லை. அரசியல் தான் எல்லாம்.”

அதுக்குப் பதிலாக பூங்குன்றன் குரல் : “அரசியல் ஒரு சாக்கடை...! அப்பிடிச் சொல்லிக் கலகக் குரலை மெளனிக்கச் செய்யிறாங்கள்”

பாத்திரங்களின் பெயர்களைச் சுத்தத் தமிழில் தந்து இடையிடையே இலக்கிய விசாரம் செய்யும் நாவலில் ஆங்காங்கே இடதுசாரித் தத்துவக் கருத்துகளை விதைத்துச் செல்லும் ஆசிரியர் தமிழ் தேசியவாதிகள் ஏகாதிபத்திய நாடுகளை தமக்கு தீர்வு தருமாறு இறைஞ்சி நிற்கும் நிலையை நாகூக்காக சாடுகிறார்.

செவ்வொளியைச் சுரந்து மேல் வானம் ஆதவனின் ஓய்வை அறிவித்தது என ஆரம்பித்து சொவ்வொளியை சுரந்து கீழ்வானம் சபாபதியின் ஓய்வை அறிவித்தது! என நிறைவுறும் இந்த நாவலின் தொனிப்பொருளான மாக்ஸிசத்தின் வழிகாட்டலின் அருட்டுணர்வில் ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராக யாவரும் கேளிர் என எழுந்திடவேண்டாமா? ●

விஞ்ஞானத் துறையுடன் நாட்டில் நடைபெறும் ஜோதிடம்... எனும் அஞ்ஞானப் புரட்டை ஆதாரங்களுடன் அம்பலப்படுத்தும்

“அந்வேல் ஜோதிடம்”

ஜோதிட மாமேதை திரு. வெஸ்லீவி அவர்களின் தகவரை பெற்ற...
 பேராசிரியர் திரு. ச.ப. விரயாணாமாயன் அவர்களின் அணிந்துரை பெற்ற...
 இஸ்ரோ விஞ்ஞானி திரு. மு. முத்துராமாயன் அவர்களின் மதிப்புரை பெற்ற...
 வணிகவியல் வரலாற்று மாமணி. திரு. சி. லோகநாதன் அவர்களின்

அறிய படைப்பாள இச்சிறப்பு மிக்க புத்தகம், ஜோதிடத்தில் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு சுவாரஸ்யமான புத்தகமாக இருக்கும். ஜோதிடம் தெரியாதவர்கள் இந்நூலைப் படிப்பதன் மூலம், பல அபூர்வமான உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெறுவர்.

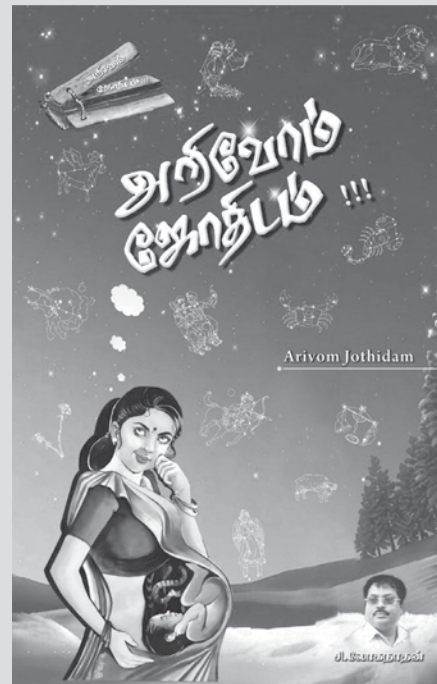
நூலின் சிறப்பு அம்சங்கள்

1. இராசு, கேது கிரகங்கள் இல்லாமல் ஜோதிட அமைப்பு எப்படி?
2. பரிசுரங்களால் கிரகங்களின் செல்வாக்கையும், ஜோதிடக்கலைப் பலன்களையும் மாற்ற முடியுமா?
3. ஜோதிடக்கலையில் தசாப்தியின் காலக்கணக்கீட்டில், ஆண்டுக்கு 360 நாட்கள் மட்டுமா?
4. அறுவை சிகிச்சையின் மூலம் பிறக்கும் குழந்தைக்கு ஜாதகப்பலன் உண்டா?
5. ஜோதிடக்கலையில் ஜாதகரின் பிறந்த நேரம் (லக்ஷ்மி) குறிப்பது குழந்தையின் தலைப்பகுதி தாயின் கருவறையிலிந்து வெளிவரும் கணமா? முழு உறுப்புகள் வெளிவரும் நேரமா? அல்லது மருத்துவர் அறிவிக்கும் காலமா?
6. ஜோதிடரின் கருத்துகள் உண்மைபோல் தோன்றக்காரணங்கள் எவை?

இப்படி முரண்பட 24 வினாக்களுக்கும் விளக்கங்கள் அடங்கிய இப்புத்தகப்பிரதிகளுக்கு...

நியூ செஞ்சுரியின் அனைத்துக் கிளைகளிலும் புத்தகம் கிடைக்கும்

கோல்டன் கிங் புதிப்பகம், புதுவை.

கோல்டன் கிங் புதிப்பகம்
 பிளாட் எண். 37/B - 1, III A கிராஸ் வி.எம்.கார்டன்
 சண்முகாபுரம், பாண்டிச்சேரி - 9
 8124913157